

**Uniwersytet
SWPS
Poznań**

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA

I rok, semestr 1

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII: HISTORIA I WSPÓŁCZESNOŚĆ

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym udział w zajęciach oraz praca własna)
Koordinator przedmiotu	Dr Anna Ziółkowska, prof. Uniwersytetu SWPS aziolkowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST / 24 NST	
ćwiczenia	24 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna uwarunkowania historyczne i kulturowe głównych szkół i subdyscyplin psychologicznych oraz rozumie w jaki sposób przyczyniły się one do powstania współczesnej psychologii. • Student posiada wiedzę na temat kontrowersyjnych badań psychologicznych i zdyskredytowanych nurtów badawczych i rozumie ich szkodliwość.	PS1_W1 PS1_W2 PS1_W5 PS1_W6

	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna filozoficzne podstawy psychologii. • Student zna podstawowe obszary współczesnej psychologii naukowej i stosowanej. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi odróżnić zweryfikowane empirycznie i rozwijane nurty psychologii od nurtów zdyskredytowanych lub niepotwierdzonych. • Student potrafi porównać główne nurty i szkoły psychologii. 	PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student samodzielnie podejmuje działania związane z doksztalcaniem się. • Student podejmuje współpracę z innymi podczas zadań grupowych wykonywanych w trakcie zajęć. 	PS1_K2 PS1_K3

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
1. Dlaczego warto studiować psychologię? <ul style="list-style-type: none"> • Naukowe i przednaukowe korzenie psychologii 	<ul style="list-style-type: none"> – Benjamin, L.T. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (r. 1-2, s.15-53) – Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Wydawnictwo UJ. (r. 2-4, s.27-114).
2-4. Prezentacja najważniejszych kierunków i szkół psychologicznych, jako stale rozwijających się sposobów poznawania człowieka.	<ul style="list-style-type: none"> – Benjamin, L.T. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (r. 7-8, 11; s. 143-187, 237-259). – Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (r. 2, s.27-59).
5. Ewolucja przedmiotu i metod badawczych wykorzystywanych w psychologii. <ul style="list-style-type: none"> • Jak zmiana przedmiotu wymuszała zmianę metod i odwrotnie. • Proces badawczy i metody badawcze stosowane w psychologii 	<ul style="list-style-type: none"> – Zimbardo, P.G., Johnson, R.L., McCann, V. (2011). <i>Psychologia. Kluczowe koncepcje. Tom 1</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (r. 1.3, s. 53-76). – Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Wydawnictwo UJ (r. 5,7; s. 115-132; 167-201). – Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i>. GWP (r.2, s. 76-103).
6. Historia polskiej myśli psychologicznej. <ul style="list-style-type: none"> • Wybrani prekursorzy • Rozwój psychologii akademickiej • Rozwój psychologii stosowanej. 	<ul style="list-style-type: none"> – Rzepa, T. Dobroczyński, B. (2019). <i>Historia polskiej myśli psychologicznej. Wydanie nowe</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (r. 4-6, str. 113-356)

<p>7. Psychologia akademicka a psychologia stosowana.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Główne obszary psychologii stosowanej kiedyś i dzisiaj • Stare i nowe punkty sporne między psychologami akademickimi a psychologami praktykami 	<ul style="list-style-type: none"> – Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Wydawnictwo PWN (r. 7, s.193-228). – Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Wydawnictwo UJ (r. 8, s.203-251). – Kosslyn S. M., Rosenberg R. S. (2006). <i>Psychologia: mózg, człowiek, świat</i>. ZNAK, (r. 1, s. 50-56).
<p>8. Wybrane współczesne kierunki psychologii. Interdyscyplinarność psychologii.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wskazanie przyszłych kierunków badań, rozwijanych teorii i praktyki psychoterapeutycznej. 	<ul style="list-style-type: none"> – Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Wydawnictwo UJ (r. 14 - fragment, s.465-467; r. 15, s.471-499). – Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i>. GWP, (r. 16, s. 647-683).
<p>9. Etyka w psychologii.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jak ewoluowała myśl etyczna w psychologii • Historyczne przykłady, ze wskazaniem na współczesne rozwiązania w badaniach i w praktyce psychologa • Czego uczą nas zwierzęta? O długu psychologii wobec szurów, szympanów, kapucynek, karaluchów, kotów i gołębi. 	<ul style="list-style-type: none"> – Grobler, A., Koczanowicz, L. (2008). Elementy filozofii dla psychologów. W: J. Strelau, D. Doliński (red). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. GWP, t. 1. (r. 1, s. 51-55). – Brzeziński, J., Toeplitz-Winiewska, M. (2008). Etyczne problemy działalności praktycznej, edukacyjnej i naukowej psychologa. W: J. Strelau, D. Doliński (red). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk: GWP, t. 1. (r. 3, s.137-169). – Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (r. 5, s. 119-158).
<p>10. Psychologia a pseudonauka.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fałszywe troty (w historii psychologii i współcześnie). • Kontrowersyjne badania, metody i zdyskredytowane nurty badawcze. 	<ul style="list-style-type: none"> – Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (r. 3-4, s.60-118).

ĆWICZENIA	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
<p>1. Historia psychologii. Psychologia jako nauka</p> <ul style="list-style-type: none"> • Krótki zarys historyczny – psychologia od Wundt’a do dziś • Introspekcja a psychologia empiryczna • Co znaczy być psychologiem? 	<p><u>Tekst źródłowy:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – James, W. (1892/2002). <i>Psychologia. Kurs skrócony</i>. Tłumaczenie: M. Zagrodzki. Wydawnictwo Naukowe PWN (s. 35-42 i 91-118). – Gerrig, R.J., Zimbardo P.G. (2012). <i>Psychologia i Życie</i> (r. 1-fragment, s. 20-24). Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>2. Metody badawcze w psychologii</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pojęcia psychologii naukowej – zmienna zależna, zmienna niezależna, korelacja, eksperyment • Metody badawcze w psychologii 	<ul style="list-style-type: none"> – Zimbardo, P.G. i in. (2010). <i>Psychologia. Kluczowe Koncepcje. Podstawy Psychologii</i> r. 1.1-1.2, s. 22-51). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Tavris, C., Wade C. (1999/2008). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i>. Zysk i S-ka. (r. 1, Wyjaśnienie zachowań człowieka).
<p>3. Psychoanaliza w wydaniu freudowskim</p> <ul style="list-style-type: none"> • Trójsystemowa koncepcja osobowości Freuda. • Stadia rozwoju osobowości • Mechanizmy obronne <i>Ego</i> • Charakterystyka terapii psychoanalitycznej 	<p><u>Tekst źródłowy:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – Freud, Z. (1940/2000). <i>Poza zasadą przyjemności</i>. Tłumaczenie: Jerzy Prokopiuk. Wydawnictwo Naukowe PWN (s. 99-156). – Tavris, C., Wade, C. (1999/2008). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i>. Zysk i S-ka, (r. 11, Życie wewnętrzne).
<p>4. Behawioryzm klasyczny</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zachowanie przedmiotem psychologii - <i>Manifest behawiorystyczny</i> Johna Watsona • Mechanizm warunkowania klasycznego • Warunkowanie klasyczne - praktyczne zastosowania 	<p><u>Tekst źródłowy:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – Watson, J.B. (1913/2000). <i>Psychologia, jak widzi ją behawiorysta</i>. W: J. Siuta, K. Krzyżewski (red.). <i>Behawioryzm i psychologia świadomości</i>. Wydawnictwo UJ (s. 139-154). – Tavris, C. , Wade, C. (1999/2008). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i>. Zysk i S-ka. (r. 5, Uczenie się przez warunkowanie).
<p>5. Behawioryzm - dalsze rozwinięcia</p> <ul style="list-style-type: none"> • B.F. Skinner - behawioryzm radykalny • Mechanizm warunkowania instrumentalnego • Warunkowanie instrumentalne - praktyczne zastosowania • Modelowanie –<i>Teoria Społecznego Uczenia się</i> Alberta Bandury 	<p><u>Tekst źródłowy:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – Skinner, B.F. (1971/1978). <i>Poza wolnością i godnością</i>. Tłumaczenie: W. Szelenberger. Państwowy Instytut Wydawniczy (s. 25-64). – Tavris, C. , Wade, C. (1999/2008). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i>. Zysk i S-ka. (r. 6, Społeczne i poznawcze teorie uczenia Ocena podejścia teorii uczenia).
<p>6. Psychologia Humanistyczna</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sprzeciw wobec deterministycznemu postrzeganiu człowieka - czas „Trzeciej Siły” 	<p><u>Teksty źródłowe:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – Maslow, A. H. (1954/1964). <i>Teoria hierarchii potrzeb</i>. W: J. Reykowski (red.). <i>Problemy osobowości i motywacji w psychologii amerykańskiej</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (s. 135-164).

<ul style="list-style-type: none"> • Teoria samoaktualizacji i Piramida Potrzeb - Abraham Maslow • Teoria fenomenologiczna – Carl Rogers 	<ul style="list-style-type: none"> – Rogers, C. R. (1956/1995). Co to znaczy stać się osobą? W: K. Zamiara (red.). <i>Materiały z historii psychologii</i>. Instytut Kulturoznawstwa UAM. (s. 314-325).
<p>7. Psychologia poznawcza</p> <ul style="list-style-type: none"> • rewolucja poznawcza • charakterystyka podejścia poznawczego • główne obszary badań • psychologia poznawcza w praktyce 	<ul style="list-style-type: none"> – Kosslyn S. M., Rosenberg R. S. (2006). <i>Psychologia: mózg, człowiek, świat</i>. Wydawnictwo ZNAK (r. 1, s. 46-47). – Tavris, C., Wade, C. (1999/2008). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i>. Zysk i S-ka, (r. 7-8, Myślenie i rozumowanie, Pamięć).
<p>8. Ewolucjonizm i Socjobiologia</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kobiety i męskie strategie doboru stałego partnera • Jak socjobiologia traktuje zdradę: kobiety vs. mężczyźni • Dawida Bussa teoria inwestycji rodzicielskich • Altruizm krewniaczy i altruizm odwzajemniony 	<ul style="list-style-type: none"> – Buss, D. (2001). <i>Psychologia Ewolucyjna</i>. GWP (r. 4-6, s. 127-213).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący treści i lektury omawiane na wykładach i ćwiczeniach	32-60
ĆWICZENIA:	19-40:
Aktywny udział w dyskusjach	3-6
Zadania domowe	2-6
Kolokwia: znajomość lektur weryfikowana w trakcie zajęć	10-20
Aktywność w zadaniach grupowych wykonywanych w trakcie zajęć	4-8

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII SPOŁECZNEJ

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym udział w zajęciach oraz praca własna)
Koordinator przedmiotu	dr Maciej Kościelniak, mkoscielniak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST / 24	
ćwiczenia/warsztat	18 ST / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna teorie psychologii społecznej, wyjaśniające mechanizmy funkcjonowania człowieka w jego otoczeniu oraz badania empiryczne, których wyniki pomagające rozumieć i wyjaśniać różne procesy społeczne. Zna i rozumie aparat pojęciowy właściwy dla psychologii społecznej w zakresie wiedzy i sądów o świecie społecznym, samowiedzy i samowartościowania, postaw i zmiany postaw, komunikacji interpersonalnej. Zna i rozumie zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii 	PS1_W10

	społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych.	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii społecznej i jej subdyscyplinach, zarówno w mowie, jak i w piśmie • Przygotowuje wystąpienie lub tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi związanymi ze studiowanym obszarem wiedzy psychologii społecznej • Planuje i organizuje pracę zespołową, współdziała z innymi osobami w ramach pracy zespołowej przygotowującej wspólne zadania • Potrafi aplikować teoretyczną wiedzę z zakresu psychologii społecznej do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. 	PS1_U5
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z obszaru psychologii społecznej; stosuje ją do rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych • Poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności, a także postawy i zachowania • Refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą, poszukuje informacji o świecie społecznym; ocenia umiejętności własne i innych studentów w tym obszarze. • Zdaje sobie sprawę z wpływu czynników sytuacyjnych i przyjmowanej perspektywy na spostrzeganie świata społecznego. 	PS1_K1 PS1_K3

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
1. Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna (1)	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna.
2. Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna (2)	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna.
3. Spostrzeganie siebie	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 6: Spostrzeganie Siebie.
4. Psychologia grupy	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 18: Grupa społeczna.
5. Prospołeczność	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar.

	<ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 14: Prospołeczność.
6. Agresja	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 15: Agresja.
7. Ja a inni (1)	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 5: Spostrzeganie osób. – Skarżyńska K. (red). (2012). <i>Między ludźmi...oczekiwania, interesy, emocje</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 1.
8. Ja a inni (2)	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 7: Samoocena.
9. Postawy	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 8: Postawy.
10. Władza	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 17: Władza.

ĆWICZENIA	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
1. Metody psychologii społecznej	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna.
2. Psychologia grupy	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 18: Grupa społeczna.
3. Prospołeczność i agresja	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 14: Prospołeczność. ○ ROZDZIAŁ 15: Agresja.
4. Spostrzeganie siebie i innych	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 5: Spostrzeganie osób. ○ ROZDZIAŁ 7: Samoocena. – Skarżyńska K. (red). (2012). <i>Między ludźmi...oczekiwania, interesy, emocje</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 1.
5. Postawy	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 8: Postawy.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
WYKŁAD Sprawdzian testowy	26 - 50
ĆWICZENIA Aktywny udział w ćwiczeniach Znajomość lektur sprawdzana podczas ćwiczeń Zadanie zaliczeniowe wybrane z puli zadań wskazanych przez osobę prowadzącą zajęcia <i>Szczegółowe kryteria oceny zadania:</i> <ul style="list-style-type: none"> <i>Znajomość wiedzy psychologicznej (kryteria naukowe wyboru odpowiednich teorii / badań; stopień ich rozumienia, samodzielność w poszukiwaniu różnych źródeł wiedzy – nie tylko podręcznik!) – (min na zaliczenie 3p – max 10p)</i> <i>Umiejętność posługiwania się wybraną wiedzą psychologiczną w odniesieniu do wybranej sytuacji / filmu / problemu społecznego – (3-10)</i> <i>Atrakcyjność wystąpienia (kreatywna i angażująca forma, brak czytania z kartki, język prezentacji: ani zbyt „hermetyczny” ani zbyt potoczny, atrakcyjność materiałów pomocniczych – np. prezentacji) - max. 6 pkt.</i>	25 – 50 6-12 6-12 13-26

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

BIOLOGICZNE PODSTAWY ZACHOWANIA

Rak akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	8
Całkowita liczba godzin pracy studenta	200 godzin (w tym udziału w zajęciach i praca własna)
Koordinator przedmiotu	dr Beata Szramka-Pawlak, bszramka-pawlak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST / 24 NST	
ćwiczenia/warsztat	18 ST / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Ma podstawową wiedzę na temat anatomii i fizjologii układu nerwowego jak i w zakresie metod badania czynności mózgu. Zna mózgowy mechanizmy funkcji psychicznych: percepcji, pamięci, emocji itp. Rozumie znaczenie wpływu genów i czynników środowiskowych na ludzkie zachowania. 	PS1_W9
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrąfi wykorzystać uzyskaną wiedzę biologiczną do wyjaśnienia zachowań człowieka. 	PS1_U1

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Jest otwarty na współpracę z innymi, otwarty na nowe idee i różne punkty widzenia. • Potrafi współpracować ze specjalistami z różnych dziedzin. • Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie. 	PS1_K4 PS1_K8
------------------------------	--	------------------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
1. Aktualne koncepcje funkcjonowania układu nerwowego. Przedmiot badań i metody pracy w neuropsychologii i neuronauce	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 3 – Sadowski, B. (2007). <i>Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 3 (str. 67-112)
2. Komórki nerwowe: budowa, rodzaje i czynność. Synapsy: budowa, rodzaje i transfer informacji	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 1 – Sadowski, B. (2007). <i>Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 4 (str. 113-147)
3. Rozwój, budowa i funkcje układu nerwowego	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 2 – Sadowski, B. (2007). <i>Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 4 (str. 113-147)
4. Metody badawcze w neuropsychologii i neuronauce	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 3 – Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZJAPRESS&IT; rozdz. 2 (str. 42-79)
5. Neurobiologiczne podłoże czynności ruchowych: mechanizm skurczu mięśni, odruchy, korowa kontrola ruchu i zachowania	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 7 – Sadowski, B. (2007). <i>Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 11 (str. 267-305)
6. Neuronalne podłoże emocji i pamięci	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 11 i 12

	<ul style="list-style-type: none"> – Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZJAPRESS&IT; rozdz. 7 (str. 186-210) – LeDoux, J. (2017). <i>Lęk. Nauka na tropie źródeł lęku i strachu</i>. Kraków: Copernicus Center Press; rozdz. 4 (str. 161-206)
7. Układ dokrewny i system jego regulacji.	<ul style="list-style-type: none"> – Sadowski, B (2007). <i>Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 14 (str. 349-378) – Cambell (2016) <i>Biologia</i>, Poznań: Dom Wydawniczy REBIS.; 45 (str. 975-996)
8. Podstawy genetyki człowieka.	<ul style="list-style-type: none"> – Cambell (2016). <i>Biologia</i>, Poznań: Dom Wydawniczy REBIS.; rozdz. 13-18 (str. 248-380)

ĆWICZENIA	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
1. Mózg a zachowanie: Układ nagrody. Biologiczne mechanizmy uzależnienia. Mechanizmy działania leków psychoaktywnych.	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 12 (str. 355-385), rozdz. 15 (str. 451-491). – Grabowska, A., Jaśkowski P. i Seniów, J. (2008). <i>Mózgowe mechanizmy funkcji psychicznych i ich zaburzeń z perspektywy neuropsychologii i neuronauki</i>. W: Strelau, J., Doliński, D. (red.), <i>Psychologia, Podręcznik akademicki</i>. str. 581-642, Gdańsk, Wydawnictwo GWP.
2. Uczenie się i neuroplastyczność.	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN rozdz. 13.2 (str. 407-417). – Strelau, J., Doliński, D. (2008). <i>Psychologia akademicka. Podręcznik. Tom 2</i>. Gdańsk: GWP; rozdz. 17.8. (str. 634-642).
3. Mózgowe podłoże procesów pamięci.	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 13.1 (str. 388-406). – Strelau, J., Doliński, D. (2008). <i>Psychologia akademicka. Podręcznik. Tom 2</i>. Gdańsk: GWP; rozdz. 17.5 (str. 606-615).
4. Mózgowe mechanizmy uwagi.	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN rozdz. 7.4 (str. 219-225). – Strelau, J., Doliński, D. (2008). <i>Psychologia akademicka. Podręcznik. Tom 2</i>. Gdańsk: GWP; rozdz. 17.4 (str. 598-605).
5. Czuwanie, sen i ból.	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy</i>

	<i>psychologii</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 9. (s. 261-291) oraz rozdz. 7.2 (str. 197-207).
6. Mózgowe podłoże procesów językowych.	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 14.2 (str. 433-449). – Strelau, J., Doliński, D. (2008). <i>Psychologia akademicka. Podręcznik. Tom 2</i>. Gdańsk: GWP; rozdz. 17.6 (str. 616-625).
7. Organizacja układów czuciowych. Budowa narządów zmysłów człowieka: narząd wzroku, słuchu, równowagi, receptory skórne.	– Campbell, N.A., Reece, J.B, Urry, L.A., Cain, M.L., Wasserman, S. A., Minorsky, P. V. Mercy, Jackson, R. B. (2012). Układy nerwowe. W: <i>Biologia</i> (s. 1100-1105). Poznań: Dom Wydawniczy REBIS.
8. Metody badania układu nerwowego	– Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i> . Warszawa: VIZJAPRESS&IT; rozdz. 2 (str. 42-79).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
WYKŁAD Sprawdzian pisemny obejmujący treści z wykładów	31-60
ĆWICZENIA	20-40
Kolokwium	15-30
Prezentacja grupowa	5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PODSTAWOWE UMIEJĘTNOŚCI PSYCHOLOGICZNE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin (w tym udział w zajęciach oraz praca własna)
Koordinator przedmiotu	dr Katarzyna Brzuszkiewicz kbrzuszkiewicz@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
warsztat	24 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna i rozumie pojęcie komunikacji interpersonalnej, teorie opisujące i wyjaśniające w tym zakresie oraz sposoby jej badania 	PS1_W19
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i jej subdyscyplin Planuje i organizuje pracę zespołową, współdziała z innymi osobami w ramach pracy zespołowej 	PS1_U9
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych Zauważa pojawiające się możliwości rozwoju i jest gotowy do ich wykorzystania zgodnie z zasadami etyki zawodowej 	PS1_K2

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WARSZTAT	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
<p>Integracja Poznanie innych i samego siebie - gra integracyjna</p> <p>Komunikacja interpersonalna Czym jest komunikacja? Płaszczyzny komunikacyjne (anatomia wypowiedzi).</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Morreale, S. P., Spitzberg B. H. i Barge, J. K. (2007). <i>Komunikacja między ludźmi</i> (s. 30-36). Warszawa: PWN. – Stewart, J. (2014). Komunikacja interpersonalna: kontakt między osobami. W: J. Stewart (red.) <i>Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej</i>. Warszawa: PWN [obowiązują strony 45-58]
<p>Budowanie kontaktu w relacjach interpersonalnych Komunikacja werbalna i niewerbalna i ich spójność. Zaciekawienie, koncentrowanie się na drugiej osobie. Radzenie sobie z barierami w słuchaniu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Stewart J., Logan, C. (2014). Komunikowanie się werbalne. W: J. Stewart (red.) <i>Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej</i>, (s. 80-104). Warszawa: PWN – Grove, T. G. (2014). Niewerbalne elementy interakcji. W: J. Stewart (red.) <i>Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej</i>, (s. 122-132). Warszawa: PWN.
<p>Otwartość i postawa w relacjach. Informacja zwrotna Asertywność jako świadoma postawa – szacunek i odpowiedzialność w komunikacji, model asertywnego wyrażania krytyki (zasada FUO) Nonviolent communication (NVC) – komunikacja niekrzywdząca innych i oparta na empatii. Komunikacja w sytuacjach trudnych. Rola nastawień emocjonalnych i poznawczych w budowaniu kontaktu z drugą osobą.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Król-Fijewska, M., Fijewski P. (2013). <i>Asertywność menedżera</i> (22-109). Warszawa: PWE. – Rosenberg, M. (2016). <i>Porozumienie bez przemocy. O języku życia</i>. Warszawa: Wyd. Czarna Owca. Rozdział 1 (dawanie z serca) s. 11-25
<p>Aktywne słuchanie - narzędzia Parafrazowanie, klaryfikowanie, odzwierciedlanie, podsumowywanie. Zadawanie pytań – cel, rodzaje pytań. Symulacje rozmów w różnych kontekstach sytuacyjnych</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ustjan, D. (2009). Pytania i inne instrumenty konwersacyjne. Zastosowania praktyczne podczas wywiadu diagnostycznego. W: Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz, K. (red.) <i>Wywiad psychologiczny</i>. T.2. (s. 152-187). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP – Okun. B., F. (2002). Skuteczna pomoc psychologiczna (rozd. 3, s. 69-82). Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.

<p>Profesjonalny kontakt psycholog-klient Podsumowanie umiejętności komunikacyjnych w różnych kontekstach pracy psychologa: diagnozy, terapii, treningu rozwojowego, doradztwa osobistego lub biznesowego, itp. Porównanie komunikacji w sytuacjach codziennych z profesjonalną psychologa. Zasady etyczne pracy psychologa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Okun. B., F. (2002). <i>Skuteczna pomoc psychologiczna</i> (rozdz. 2).Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP. – oraz Kodeks etyczny psychologa http://www.ptp.org.pl/teksty/NOWY_KO_DEKS_PTP.pdf
--	---

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Znajomość lektur weryfikowana w trakcie zajęć.	17-32
Aktywny udział w warsztacie, wykonywanie zadań indywidualnych i grupowych, zadań domowych.	15-30
Przygotowanie zadania zaliczeniowego realizowanego w parach - sprawdzającego wykorzystanie praktycznej wiedzy.	20-38

* Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

UMIEJĘTNOŚCI AKADEMICKIE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin (w tym udział w zajęciach oraz praca własna)
Koordinator przedmiotu	dr Mariusz Zięba, mzieba@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	18 ST / 12 NST	
blended- learning	6 ST / NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Ma wiedzę na temat organizacji, w tym wiedzę na temat organizacji uczelni wyższej. Ma wiedzę o rodzajach tekstów naukowych: teoretycznych, empirycznych, i popularyzujących wiedzę. Wie, czym jest nauka i rozumie potrzebę pogłębiania swojej wiedzy i uczenia się przez całe życie. 	PS1_W25 PS1_W27

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi stosować typowe technologie informacyjne w praktyce oraz w poszukiwaniu informacji z różnych źródeł • Potrafi efektywnie korzystać ze źródeł wiedzy pozyskanej online. • Potrafi stosować standardy bibliograficzne oraz standardy pisania prac naukowych zgodnych z APA. 	PS1_U5 PS1_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi korzystać z Internetu jako narzędzia komunikacji, poszukiwania i pozyskiwania informacji. 	PS1_K4

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
Blok 1	
Jak “poruszać się” po uczelni: struktura uczelni, komunikacja na uczelni, obieg dokumentacji Uczelnia -Student.	Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Akademicki savoir vivre: podstawowe zasady kulturalnego zachowania na Uczelni.	
E-learning: obsługa narzędzi wykorzystywanych na e-learningu.	
Nauczanie zdalne: obsługa narzędzi używanych podczas nauczania online m. in. Google Classroom oraz Google Meet	
Wirtualna Uczelnia: obsługa i poruszanie się po witrynie	
Zdalne przeprowadzanie zaliczeń: obsługa narzędzi wykorzystywanych do przeprowadzenia zaliczeń przedmiotów, m. in. Moodle i Google Classroom	
Blok 2	
Zaufane źródła informacji: zaawansowane wykorzystanie Internetu, poszukiwanie źródeł i ocena ich wiarygodności, korzystanie z zasobów bibliotecznych i baz danych.	Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Standardy edytorskie obowiązujące w nauce: różne typy standardów edytorskich, standardy APA, cytowanie i bibliografia.	Skimina, E. Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2022). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA7</i> , Wydawnictwo Liberi Libri. [Do pobrania z: https://apa7.liberilibri.pl/]
BLENDED-LEARNING	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
Kurs biblioteczny <ul style="list-style-type: none"> • Korzystanie z zasobów biblioteki Uniwersytetu SWPS 	Kurs e-learningowy (5 godzin)

<ul style="list-style-type: none"> Bazy publikacji biblioteki Uniwersytetu SWPS oraz ogólnodostępne 	
Ochrona praw autorskich / Własność intelektualna <ul style="list-style-type: none"> Prawa autorskie, plagiat i autoplagiat. Wykrywanie zapożyczeń, system Plagiat, Jednolity System Antyplagiatowy. 	Kurs e-learningowy (5 godzin)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Blok 1	
Indywidualne, bieżące wykonanie zadań i ćwiczeń w trakcie zajęć oraz zadań domowych wyznaczonych do zrealizowania	5 - 10
Sprawdzian końcowy weryfikujący uzyskanie efektów uczenia się w zakresie wiedzy oraz pozostałych treści programowych Bloku 1.	16 - 30
Blok 2	
Przygotowanie w zespole 2-3 osobowym raportu z wyszukiwania literatury na wylosowany temat.	15 - 30
BLENDED-LEARNING	
Wykonanie zadań i quizów Kursu bibliotecznego (platforma e-learning)	5- 10
Wykonanie zadań i quizów kursu Ochrona praw autorskich / Własność intelektualna (platforma e-learning)	10 - 20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

I rok, semestr 2

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

PSYCHOLOGIA SPOŁECZNA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Maciej Kościelniak (mkoscielniak@swps.edu.pl)

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30ST/ 24NST	
ćwiczenia	18ST/ 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Zna teorie psychologii społecznej, wyjaśniające mechanizmy funkcjonowania człowieka w jego otoczeniu oraz badania empiryczne, których wyniki pomagają rozumieć i wyjaśniać różne procesy społeczne. • Zna aparat pojęciowy właściwy dla psychologii społecznej w zakresie wiedzy i sądów o świecie społecznym, samowiedzy i samowartościowania, postaw i zmiany postaw, komunikacji interpersonalnej.	PS1_W10

	<ul style="list-style-type: none"> Zna zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi aplikować teoretyczną wiedzę z zakresu psychologii społecznej do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę dla analizowania i wyjaśniania zachowań społecznych ludzi. Posługuje się aparatem pojęciowym właściwym dla psychologii społecznej. Potrafi wykorzystać - jako punkt wyjścia do planowania badań naukowych - koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych. Odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. 	PS1_U5
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Zdaje sobie sprawę z wpływu czynników sytuacyjnych i przyjmowanej perspektywy na spostrzeganie świata społecznego. Dostrzega przejawy niesprawiedliwości społecznej, nietolerancji i dyskryminacji. 	PS1_K1 PS1_K3

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wpływ społeczny	<ul style="list-style-type: none"> Doliński, D. (2008). Techniki wpływu społecznego. Warszawa Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 1 i 2.
Poznanie społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 3: Poznanie społeczne.
Atrakcyjność	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 12: Atrakcyjność.
Miłość i bliskie związki	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 13: Miłość.
Przekonania społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 4: Przekonania społeczne.
Moralność	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 9: Moralność.

Stereotypy i uprzedzenia	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 19: Stosunki międzygrupowe.
Psychologia środowiskowa	<ul style="list-style-type: none"> – Lewicka, M., Bańka, A. (2010 lub nowsze). <i>Psychologia środowiskowa</i>, W: J. Strelau, D. Doliński (Red.), <i>Psychologia akademicka. Podręcznik tom 2</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
Psychologia społeczna w praktyce: prawo i reklama	<ul style="list-style-type: none"> – Aronson, E., Wilson, T., D., Akert, R., M. (2006 lub nowsze). <i>Psychologia społeczna</i>. Poznań, Zysk i S-ka. (ostatni rozdział książki). – Doliński, D. (2004). <i>Reklama i jej wpływ na zakupy</i>, W: Tyszka, T. (red.), <i>Psychologia ekonomiczna</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
Psychologia społeczna szczęścia	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 19: Szczęście.

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Atrakcyjność, miłość i bliskie związki	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 12: Atrakcyjność. ○ ROZDZIAŁ 13: Miłość.
Przekonania społeczne	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 4: Przekonania społeczne.
Moralność	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 9: Moralność.
Stereotypy i uprzedzenia	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 19: Stosunki międzygrupowe.
Psychologia środowiskowa	<ul style="list-style-type: none"> – Lewicka, M., Bańka, A. (2010 lub nowsze). <i>Psychologia środowiskowa</i>, W: J. Strelau, D. Doliński (Red.), <i>Psychologia akademicka. Podręcznik tom 2</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
Psychologia społeczna w praktyce: reklama i prawo	<ul style="list-style-type: none"> – Aronson, E., Wilson, T., D., Akert, R., M. (2006 lub nowsze). <i>Psychologia społeczna</i>. Poznań, Zysk i S-ka. Strony 423-446.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
SPRAWDZIAN TESTOWY	26-50
AKTYWNY UDZIAŁ W ZAJĘCIACH* <i>tzw. „punkty za aktywność”, przyznawane wg zasad określonych przez prowadzącego zajęcia.</i>	6-12
WIEDZA Z LEKTUR SPRAWDZANA NA ĆWICZENIACH* <i>Na wszystkich zajęciach (również pierwszych!) wiedza z zadanych lektur obowiązkowych będzie sprawdzana w formie „wejściówek”.</i>	6-12
PROJEKT GRUPOWY <i>(do wyboru przez spośród propozycji podanych przez prowadzącego)</i>	13-26
UWAGA: Punkty za wszystkie formy weryfikacji efektów uczenia się <u>na ćwiczeniach</u> sumują się, a suma progów zaliczeniowych (25 pkt.) jest jednocześnie progiem zaliczeniowym dla ćwiczeń. Nie dotyczy to sprawdzianu, weryfikującego w sposób odrębny wiedzę zdobytą na wykładach.	

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PSYCHOLOGIA EMOCJI I MOTYWACJI

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym 54 godziny udziału w zajęciach oraz 126 godzin pracy własnej)
Koordinator przedmiotu	dr hab. Szymon Draheim, prof. Uniwersytetu SWPS sdraheim@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30ST/24NST	
ćwiczenia	24ST/18NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna klasyczne i współczesne koncepcje oraz główne nurty badawcze dotyczące psychologii emocji i motywacji. Posiada wiedzę na temat komponentów emocji, mechanizmów wzbudzania emocji, ekspresji i kontroli emocjonalnej, a także rodzajów i mechanizmów motywacji. 	PS1_W11

	<ul style="list-style-type: none"> Zna teorie i wyniki badań empirycznych nad wzajemnymi relacjami między emocjami, poznaniem, zachowaniem i motywacją. Rozumie, że ludzkie emocje i motywacje są pochodną zarówno procesów biologicznych, jak i kulturowych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi aplikować naukową wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. Potrafi wykorzystać - jako punkt wyjścia do planowania badań naukowych - koncepcje i badania z zakresu psychologii emocji i motywacji. Odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. 	PS1_U1 PS1_U2
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Jest świadomy konieczności ustawicznego aktualizowania posiadanej wiedzy i umiejętności dotyczących psychologii emocji i motywacji. Zdaje sobie sprawę z ograniczeń epistemicznych psychologii emocji i motywacji jako obszaru badań i dociekań teoretycznych w naukowej psychologii. 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Podstawowe pojęcia. Afekt, emocja, nastrój, emocjonalność. Perspektywa potoczna i naukowa. Pojęcie emocji i odruchu orientacyjnego. Trzy grupy współczesnych teorii emocji (konstrukcjonizm psychologiczny, teorie oceny poznawczej oraz teorie emocji podstawowych).	<ul style="list-style-type: none"> Cosmides, L., Tooby, J. Psychologia ewolucyjna a emocje. W: M. Lewis, J., M. Haviland-Jones, (2005). <i>Psychologia emocji</i> (s. 128-159). Gdańsk: GWP. Barret, L., F. (2018). <i>Jak powstają emocje</i> (s. 49-69). Warszawa: CeDeWu
2. Klasyczne teorie emocji. Teoria Jamesa-Langego. Teoria Cannon-Barda. Teoria Schachtera-Singera. Hipoteza mimicznego sprzężenia zwrotnego. Zajonca naczyniowa teoria emocji.	<ul style="list-style-type: none"> LeDoux, J. (2000). <i>Mózg emocjonalny. Tajemnicze podstawy życia emocjonalnego</i> (s. 48-60), (s.91-98). Poznań: Media Rodzina.
3. Neurobiologia emocji Neurobiologiczne badania emocji. Układ limbiczny. Ciało migdałowe. Autonomiczny Układ Nerwowy a emocje. Mózgowe mechanizmy emocji strachu.	<ul style="list-style-type: none"> LeDoux, J. (2000). <i>Mózg emocjonalny. Tajemnicze podstawy życia emocjonalnego</i> (s. 183-208). Poznań: Media Rodzina. LeDoux, J. (2017). <i>Lęk</i> (s. 29-43), (s. 112-160). Kraków: Copernicus Center Press.
4. Emocje podstawowe Współczesne koncepcje emocji podstawowych. Metody badania emocji. Mimiczne i wokalne ekspresje emocji. Spór o uniwersalność <i>versus</i> specyficzność kulturową wyrazów emocji.	<ul style="list-style-type: none"> Ekman, P. (2012). <i>Emocje ujawnione</i>. Gliwice: Helion. Barrett, L., F. (2018) <i>Jak powstają emocje</i> (s. 72-87). Warszawa: CeDeWu

<p>Różnice indywidualne w przejawianiu i rozpoznawaniu mimicznych ekspresji emocji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Matsumoto, D., Juang, L. (2007). <i>Psychologia międzykulturowa</i> (s. 281-321). Gdańsk: GWP. – DeWaal, F. (2019). <i>Ostatni uścisk mamy. Emocje zwierząt i co one mówią o nas samych</i> (s. 149-207). Warszawa: Copernicus Center Press. – Draheim, S.E. (2001). System kodowania ruchów twarzy (FACS) jako metoda mierzenia zachowań mimicznych: procedura – rzetelność – zastosowania. <i>Psychologia – Etologia - Genetyka</i>, 3/4, 97-113.
<p>5. Emocje a procesy poznawcze Oceny poznawcze jako procesy wzbudzające emocje. Spór o pierwszeństwo emocji <i>versus</i> poznania. Czy emocje mogą być nieświadome. Emocje a procesy pamięciowe. Procesy poznawcze w emocjach samoświadomościowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ekman, P., Davidson, R. (1998). <i>Natura emocji. Podstawowe zagadnienia</i> (s. 179-183), (s. 248-249), (s. 255-258), (s. 262-263). Gdańsk: GWP.
<p>6. Motywacja w różnych systemach teoretycznych Pionierzy nauki o motywach. Motywacja w klasycznej psychoanalizie. Motywacja w teorii uczenia się. Motywacja w psychologii poznawczej. Motywacja w psychologii ewolucyjnej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Franken, R. E. (2006). <i>Psychologia motywacji</i> (s. 15-45). Gdańsk: GWP.
<p>7. Nieświadoma i świadoma motywacja osiągnięć Dwa systemy motywacji. McClellanda klasyczny model motywacji. Ukryta i jawna motywacja osiągnięć. Predyktory motywacji osiągnięć. Poznawcze teorie motywacji osiągnięć. Dweck teoria rozwoju kompetencji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Franken, R. E. (2006). <i>Psychologia motywacji</i> (s. 461-489). Gdańsk: GWP.
<p>8. Motywacja wewnętrzna i zewnętrzna oraz samoregulacja motywacji Pojęcia motywacji wewnętrznej i zewnętrznej. Wzmocnienia jako zewnętrzna motywacja. Zjawisko naduzasadnienia. Nagrody i pochwały a motywacja wewnętrzna. Teoria autodeterminacji i teoria „flow”. Cele i zadania w samoregulacji motywacji. Motywacyjne funkcje struktury Ja.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Franken, R. E. (2006). <i>Psychologia motywacji</i> (s. 490-525). Gdańsk: GWP.

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Podstawowe koncepcje emocji Problemy z definiowaniem emocji. Pojęcie emocji a inne zjawiska afektywne, takie jak nastrój i temperament. Klasyczne teorie emocji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński, D., Łukaszewski, W., Marszał-Wiśniewska, M. Emocje i motywacja (s. 513-516) oraz (s. 537-553), W: Strelau, J., Doliński, D. (2011). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>, Tom 1. Gdańsk: GWP. – Ekman, P., Davidson, R. (1999). <i>Natura emocji. Podstawowe zagadnienia</i>. Gdańsk GWP, (s. 50-69).
<p>2. Koncepcja emocji podstawowych i ekspresja emocji Ekmana koncepcja emocji podstawowych. Argumenty za i przeciw koncepcji emocji podstawowych. Wzorce mimiczne i behawioralne w wyrażaniu emocji. Uniwersalne versus kulturowo specyficzne: ekspresje emocji, rozpoznawanie emocji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński, D., Łukaszewski, W., Marszał-Wiśniewska, M. Emocje i motywacja, W: Strelau, J., Doliński, D. (2011). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i> (s. 553-564), Tom 1. Gdańsk: GWP. – Ekman, P., Davidson, R. (1999). <i>Natura emocji. Podstawowe zagadnienia</i> (s.20-25). Gdańsk GWP. – Matsumoto, D., Juang, L. (2007). <i>Psychologia międzykulturowa</i> (s. 281- 300). Gdańsk: GWP. – Barrett, L., F. (2018) <i>Jak powstają emocje</i> (s. 72-87). Warszawa: CeDeWu.
<p>3. Mózg emocjonalny. Funkcje emocji. Wzbudzanie emocji. Mózgowe mechanizmy emocjonalne. Czynniki wzbudzające emocje. Funkcje emocji i ich związek z poznaniem i funkcjonowaniem społecznym.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – LeDoux, J. E. i Phelps, E.A. (2005). <i>Sieci emocjonalne w mózgu</i>, W: M. Lewis, J.M. Haviland – Jones (red.), <i>Psychologia emocji</i> (s. 210-229). Gdańsk: GWP. – Maruszewski, T., Doliński, D., Łukaszewski, W., Marszał-Wiśniewska, M. Emocje i motywacja (s. 521-529). W: Strelau, J., Doliński, D. (2011). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>, Tom 1. Gdańsk: GWP. – Ekman, P., Davidson, R. (1999). <i>Natura emocji. Podstawowe zagadnienia</i> (s. 112-115). Gdańsk: GWP. – Oatley, K., Jenkins J.M. (2003). <i>Zrozumieć emocje</i> (s. 260-284). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>4. Emocje samoświadomościowe Wstyd i poczucie winy jako emocje wymagające samoświadomości Strukturalny model emocji samoświadomościowych. Funkcje wstydu i poczucia winy Różnice indywidualne w emocjach samoświadomościowych</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Lewis M. (2005). <i>Emocje samoświadomościowe</i>. W: (Red.) Lewis M., Haviland-Jones J.,M. <i>Psychologia emocji</i> (s. 780-797). Gdańsk: GWP. – Doliński, D. <i>Wstyd. E-Znaczenia</i>, wersja elektroniczna.
<p>5. Regulacja emocji Procesualny model regulacji emocji. Rodzaje i konsekwencje regulacji różnych emocji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński, D., Łukaszewski, W., Marszał-Wiśniewska, M. Emocje i motywacja. W: Strelau, J., Doliński, D. (2011). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i> (s. 564-570), Tom 1. Gdańsk: GWP.

<p>Różnice indywidualne w zakresie regulacji emocji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Levenson, R. (1998). Kontrola emocji. W: P. Ekman, D. Davidson, (red.), <i>Natura emocji</i> (s. 233-239). Gdańsk: GWP. – Szczygieł, D. (2014). Regulacja emocji a dobrostan. Konsekwencje wyprzedzającej i korygującej regulacji emocji. W: R. Derbis i Ł. Baka (Red.), – <i>Oblicza jakości życia</i> (s. 193–209). Wydawnictwo Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie.
<p>6. Motywacja w najważniejszych systemach teoretycznych Natura motywacji w psychologii psychoanalitycznej, neobehawiorystycznej, poznawczej i ewolucyjnej. Teorie potrzeb.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński, D., Łukaszewski, W., Marszał-Wiśniewska, M. Emocje i motywacja. W: Strelau, J., Doliński, D. (2011). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i> (s. 588-598), Tom 1. Gdańsk: GWP.
<p>7. Podstawowe mechanizmy motywacyjne: afektywne, poznawcze i fizjologiczne Wpływ pobudzenia na funkcjonowanie organizmu. Emocja a program działania. Procesy poznawcze jako mechanizm motywacyjny. Uruchomienie i podtrzymywanie czynności celowych. Czynniki wpływające na rozpoczęcie, kontynuację i porzucanie działania. Specyficznie ludzkie mechanizmy motywacyjne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Doliński, D., Łukaszewski, W. Mechanizmy leżące u podstaw motywacji. W: Strelau, J. – (2000). <i>Psychologia Podręcznik akademicki</i> (s. 441-468), Tom II, Gdańsk: GWP.
<p>8. Typy motywacji Zasada przywracania równowagi. Motywacja zadaniowa i poznawcza Motywacje symultaniczne i hierarchiczne oraz konflikty motywacyjne. Siła woli, wytrwałość, skuteczność w działaniu Samokontrola, samoregulacja motywacji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Doliński, D., Łukaszewski, W. Typy motywacji. W: Strelau, J. (2000). <i>Psychologia Podręcznik akademicki</i> (s. 469-491), Tom II, Gdańsk: GWP. – Baumeister, R., Tierney, J. (2013). <i>Siła woli</i> (s. 19-29), (s.31-54), (s.226-256). Poznań: Media Rodzina.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny** obejmujący treści i lektury obowiązkowe do wykładów.	31-60
Kolokwium*** pisemne obejmujące treści i lektury obowiązkowe omawiane na ćwiczeniach.	10-20
Aktywny udział w dyskusjach w trakcie ćwiczeń. Znajomość lektur weryfikowana podczas zajęć. Zaangażowanie w wykonywanie zadań indywidualnych i grupowych.	10-20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.
Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PSYCHOLOGIA ROZWOJU CZŁOWIEKA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150 godzin (w tym 54 godziny udziału w zajęciach oraz praca własna)
Koordynator przedmiotu	Dr Konrad Piotrowski konrad.piotrowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30ST/ 24NST	
ćwiczenia/warsztat	24ST/ 18NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie psychologiczną perspektywę ujęcia rozwoju człowieka w cyklu życia oraz teorie wyjaśniające w tym zakresie i specyfikę badań zna i rozumie wpływ czynników biologicznych i środowiskowych, a także interakcji pomiędzy nimi na przebieg procesu rozwojowego 	PS1_W9 PS1_W15

	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie przebieg rozwoju człowieka w różnych jego aspektach: motorycznym, poznawczym i społecznym 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka na różnych etapach jego rozwoju, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii rozwoju posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii rozwoju. formułuje problemy badawcze dotyczące rozwoju człowieka; proponuje ich rozwiązanie, posługując się wiedzą z zakresu psychologii rozwoju poprzez odwołanie do badań, aparatu pojęciowego i metodologii badawczej w tej dziedzinie 	PS1_U1 PS1_U2 PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z zakresu psychologii rozwoju w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych dotyczących rozwoju człowieka poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności 	PS1_K1 PS1_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Psychologia rozwoju człowieka – wprowadzenie	<ul style="list-style-type: none"> Bee, H. (2004). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i>. Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 2 Brzezińska, A. I., Ziótkowska, B., & Appelt, K. (2016). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁY: 4-7 Schaffer, D. R. & Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis <ul style="list-style-type: none"> CZĘŚCI I i II.
2. Rozwój prenatalny	
3. Okres noworodkowy, niemowlęcy i wczesne dzieciństwo	
4. Średnie i późne dzieciństwo	
5. Okres dorastania i wyłaniającej się dorosłości	
6. Blok rozszerzający: rozwój perfekcjonizmu i jego wpływ na rozwój człowieka	
7. Wczesna dorosłość	
8. Blok rozszerzający: wypalenie, żal i kryzys: ciemna strona rodzicielstwa	
9. Średnia i późna dorosłość	
10. Podsumowanie: psychologia rozwoju człowieka w cyklu życia	

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Okres prenatalny, noworodkowy, niemowlęcy	– Brzezińska, A. I., Ziółkowska, B., & Appelt, K. (2016). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Rozdział 4
2. Wczesne dzieciństwo	– Brzezińska, A. I., Ziółkowska, B., & Appelt, K. (2016). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Rozdział 5
3. Średnie i późne dzieciństwo	
4. Dorastanie	– Brzezińska, A. I., Ziółkowska, B., & Appelt, K. (2016). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Rozdział 6
5. Wczesna dorosłość	– Brzezińska, A. I., Ziółkowska, B., & Appelt, K. (2016). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Rozdział 7
6. Średnia i późna dorosłość	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący treści i lektury omawiane na wykładach i ćwiczeniach. Sprawdzian odbędzie się po zakończeniu zajęć w module, w formie testu z pytaniami zamkniętymi.	31-60
Praca domowa: Przygotowanie, w grupie trzysobowej, poradnika popularnonaukowego. Szczegóły zadania zostaną przedstawione podczas ćwiczeń	10-20
Wejściówki: kilkuminutowy, pisemny sprawdzian znajomości lektur obowiązujących na danych zajęciach ćwiczeniowych. Wejściówki będą się odbywały na początku zajęć w formie testu, z pytaniami zamkniętymi i otwartymi.	10-20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

KRYTYCZNA ANALIZA TEKSTÓW PSYCHOLOGICZNYCH

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe (student wybiera tematykę zajęć z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin (w tym 12 godzin zajęć i 78 godzin pracy własnej)
Koordinator przedmiotu	dr Anna Ziółkowska, prof. Uniwersytetu SWPS aziolkowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	18ST/ 12NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna i rozumie specyfikę psychologii jako nauki; • Student zna i różnicuje jakość dowodów empirycznych będących podstawą wiedzy naukowej; • Student zna specyfikę tekstów o charakterze naukowym oraz popularnonaukowym; • Student odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach od wiedzy potocznej. 	PS1_W2 PS1_W27
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student planuje, realizuje i monitoruje własny proces uczenia się; 	PS1_U2 PS1_U6

	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi wyszukać wiarygodne informacje na określony temat; • Student potrafi ocenić stopień wiarygodności różnych źródeł informacji; • Student potrafi znaleźć w tekście omawianą tezę i przeanalizować poprawność dostępnych na jej poparcie przesłanek; • Student potrafi formułować logiczne wnioski i formułować alternatywne wyjaśnienia dla określonych obserwacji; • Student potrafi stosować standardy APA. 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych. 	PS1_K2

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Tematy zajęć	Literatura obowiązkowa
<p>1. Wprowadzenie do tematyki krytycznej analizy tekstów naukowych - Kluczowe umiejętności związane z krytycznym myśleniem: Gdzie i jak znaleźć rzetelne informacje na potrzebny temat? Jak znaleźć publikacje naukowe na wybrany temat? Jak zawężać pole wyszukiwania? Analiza tekstów zgodnie z zasadami krytycznego myślenia.</p>	<p>– Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2012). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA</i>. Liberi Libri http://www.liberilibri.pl/harasimczuk</p> <p>– Lilienfeld, S, Lynn, S., Ruscio, J., Beyerstein, B. (2017). <i>50 wielkich mitów psychologii popularnej</i>. CIS.</p> <p>– McBurney, D. (2002). <i>Myśleć jak psycholog</i>. GWP.</p> <p>Oraz (ze względu na wybieralny charakter zajęć) literatura związana z omawianą problematyką, wskazana przez prowadzącego zajęcia na pierwszych zajęciach i udostępniona przez prowadzącego.</p>
<p>2. Od odkrycia do publikacji. Konstrukcja tekstu naukowego. Rodzaje tekstów naukowych. Jak odróżnić tekst popularnonaukowy od tekstu naukowego? Proces recenzji tekstów naukowych (peer-review). Na czym polega peer-review. Dlaczego peer-review jest gwarancją rzetelności literatury naukowej?</p>	
<p>3 – 4. Odnajdowanie tez i przesłanek w tekście naukowym i popularnonaukowym Analiza przesłanek i jakości argumentacji (dowodzenia) w wybranym tekście. Logika dowodzenia. Budowanie przewidywań i wyjaśnień w oparciu o związki między zmiennymi. Budowanie mapy argumentacji (od przesłanek do tezy). Tworzenie przekonującej i wyczerpującej argumentacji w oparciu o aktualny stan wiedzy. Tworzenie narracji ułatwiającej zrozumienie przesłanek.</p>	
<p>5. Budowa tekstów naukowych Standardy APA w pracach naukowych Omówienie zasad przygotowania raportu końcowego Prezentacje map argumentacji przygotowanych przez studentów</p>	

6. Wzajemne ocenianie prac, dyskusje, udzielanie informacji zwrotnej, tworzenie biblioteki dobrych praktyk i najczęstszych błędów, podsumowanie zajęć i dyskusje na temat omawianych mitów.	
--	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
<p>Krytyczna analiza mitu cz. 1 (przygotowanie mapy argumentacji) Studenci otrzymają do wyboru listę mitów z zakresu wybranej tematyki dziedziny psychologii. Zadaniem studentów (w 3-4 osobowych zespołach) jest wyszukanie odpowiednich informacji z aktualnej literatury naukowej, a następnie zbudowanie logicznego ciągu argumentacji dla wybranej tezy. Zadaniem studentów jest wykazanie, czy mit jest potwierdzony, prawdopodobny, czy obalony. Zadaniem studentów jest zdefiniowanie pojęcia mitu. Następnie przeszukanie literatury naukowej w celu odnalezienia znaczących badań potwierdzających lub obalających tezę zawartą w micie. Zadaniem studentów jest w wyczerpujący i przekonujący sposób zaprezentować logiczny ciąg argumentacji za i przeciw wybranej tezie. Zadaniem studentów będzie przygotowanie mapy argumentacji (minimum 6, maksymalnie 10 argumentów wyższego rzędu, ułożonych hierarchicznie w mapę). Studenci są zobowiązani podsumować jakość zebranych dowodów na wsparcie lub obalenie wybranej tezy i przedstawić mapę w sposób graficzny.</p>	24-48
<p>Krytyczna analiza mitu II cz. 2 (przygotowanie pracy pisemnej) Zadanie jest kontynuacją części pierwszej. Na podstawie przygotowanej mapy argumentacji oraz informacji zwrotnej od prowadzącego, studenci przygotowują spójną pracę pisemną. Praca pisemna musi zawierać pisemne podsumowanie przesłanek za i przeciw rozpatrywanej tezie i poprawną argumentację sprawdzającą aktualny stan wiedzy psychologicznej na temat wybranego zagadnienia (do 700 słów).</p>	16-30
<p>Aktywność w trakcie zajęć lub zadania domowe</p>	11-22

**Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny prac zaliczeniowych

1. Mapa argumentacji

0 – Zdecydowanie nie

1 – Nie

2 – Raczej nie

3 – Trudno powiedzieć

4 – Raczej tak

5 – Tak

6 – Zdecydowanie tak

Kryterium	Liczba punktów
1. Czy student umiał wyodrębnić przesłanki z tekstu?	0 1 2 3 4 5 6
2. Czy przesłanki są spójne z tezą?	0 1 2 3 4 5 6
3. Czy siła przesłanek jest dobrze oceniona?	0 1 2 3 4 5 6
4. Czy wspomniane zostały kluczowe dla tezy badania i/lub teorie?	0 1 2 3 4 5 6
5. Czy wnioski są logicznie wyprowadzone?	0 1 2 3 4 5 6
6. Czy struktura (w tym hierarchia) przesłanek jest poprawna?	0 1 2 3 4 5 6
7. Czy prezentacja mapy jest czytelna?	0 1 2 3 4 5 6
8. Czy mapa została przygotowana w sposób profesjonalny?	0 1 2 3 4 5 6
Mocne strony	
Co wymaga poprawy	

2. Raport końcowy

0 – Zdecydowanie nie

1 – Nie

2 – Raczej nie

3 – Trudno powiedzieć

4 – Raczej tak

5 – Tak

6 – Zdecydowanie tak

Kryterium	Liczba punktów
1. Struktura wynikania – czy jest zachowana logika?	0 1 2 3 4 5 6
2. Czytelność pracy – akapity, teza, przesłanki.	0 1 2 3 4 5 6
3. Uwzględnienie uwag z mapy oraz jakość wybranych materiałów.	0 1 2 3 4 5 6
4. Poprawność językowa.	0 1 2 3 4 5 6
5. Czy raport spełnia standardy APA?	0 1 2 3 4 5 6
Dodatkowe uwagi	

PODSTAWOWE UMIEJĘTNOŚCI PRACY W GRUPIE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	Letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Małgorzata Klimka-Kołyško, mklimka-kolysko@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
warsztat	24 ST/ 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna możliwości zastosowania psychologii – ma podstawową wiedzę na temat funkcjonowania grupy, dynamiki jej rozwoju w różnych obszarach funkcjonowania grupy. Zna i rozumie problematykę funkcjonowania poszczególnych członków i lidera w grupie rozumianej jako otoczenie społeczne. 	PS1_W10
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka w obszarze współpracy z innymi, ról grupowych i faz funkcjonowania zespołu. Potrafi zaplanować i zorganizować pracę zespołu, a także podejmować współpracę z innymi członkami grupy w realizacji celów. 	PS1_U5

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów pojawiających się w funkcjonowaniu grupy. • Jest gotów do przestrzegania zasad etyki zawodowej i dbałości o wysoki standard działań profesjonalnych związanych z kierowaniem pracą zespołową oraz w sytuacji bycia członkiem grupy. 	PS1_K1 PS1_K9
------------------------------	--	------------------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WARSZTAT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Grupa – zespół. Dynamika grupy Elementy grupy – bycie członkiem grupy, spójność i wielkość grupy, realizacja zadań, normy grupowe, relacje interpersonalne, role. Proces grupowy- poziom jawny i niejawny, modele. Modele rozwoju grupy. Dynamika grupy – biznes, psychologia kliniczna, społeczna.	<ul style="list-style-type: none"> – Brown, R. (2006). <i>Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa</i> (s.17-35, 153-175). Gdańsk: GWP. – Kozak, A. (2014). <i>Proces grupowy</i> (s. 11-56). Gliwice: Onepress, Wydawnictwo Helion SA. – Vinogradov, S., Yalom, I.D. (2007). <i>Psychoterapia grupowa. Krótki przewodnik dla terapeutów</i> (s. 78 – 101). Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.
Zespół i praca w zespole Praca zespołowa – zalety i wady. Budowanie i integracja zespołu. Określanie celów pracy zespołu. Metody i techniki pracy grupowej. Zadaniowe funkcjonowanie zespołu. Grupowe podejmowanie decyzji. „Pułapki” w pracy zespołowej i sposoby radzenia sobie z nimi.	<ul style="list-style-type: none"> – Gellert, M., Nowak, C. (2008). <i>Zespół</i> (s. 279-284). Gdańsk: GWP.
Role w zespole Role w dobrze działającym zespole. Etapy pracy zespołu a aktywność określonej roli, mocne i słabe strony każdej roli. Rola lidera zespołu – fazy, zadania. Role w zespole – biznes, psychologia kliniczna, relacje międzyludzkie, szkolenia itd.	<ul style="list-style-type: none"> – Jedliński, K., Golińska, L., Karczewska, M., Łabędź, D., Ossowska, T., Szczepańska, H. (2000). <i>Trening interpersonalny</i> (s.19-21). Warszawa: Wydawnictwo W.A.B.
Komunikacja oparta na współpracy. Sytuacje trudne w grupie. Konflikt w zespole (wydziałowy blok tematyczny) Rola efektywnej komunikacji w zespole. Współpraca w realizacji zadań. Konflikt w grupie i strategię zarządzania konfliktami.	<ul style="list-style-type: none"> – Bocheńska-Włostowska, K. (2009). <i>Akademia umiejętności interpersonalnych. 20 spotkań z komunikacją</i> (s. 193-203, 147-157). Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls
Facylitacja Jak oddziaływać na pracę grupy, by osiągnąć zaplanowane rezultaty w optymalnym czasie przy wykorzystaniu potencjału członków grupy/zespołu.	<ul style="list-style-type: none"> – Mann, T., Marszewska, J. (2015). <i>Facylitacja - wiedza, umiejętności, sztuka czy magia</i> (s. 12-62) Warszawa: Wydawnictwo: RP.

<p>Rola psychologa jako trenera grupowego/ facylitatora naturalnych zjawisk występujących w grupie (wydziałowy blok tematyczny) Jakie zachowania grupowe wzmacniać, a jakim zapobiegać? Narzędzia służące prowadzeniu zajęć grupowych.</p>	<p>Realizacja symulacji wybranego przez studentów ćwiczenia - materiały opracowane przez uczestników zajęć.</p>
---	---

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Praca na warsztacie, udział w dyskusjach (obecność obowiązkowa na minimum 80% zajęć).	20-40
Quizy sprawdzające wiedzę zdobytą na zajęciach.	15-30
<p>Projekt zespołowy CEL PROJEKTU: Celem projektu jest opracowanie scenariusza pracy (4-5h) z wybraną grupą docelową (szkolenie/warsztat w formule on-line lub stacjonarnej). Zespół zadaniowy dokonuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyboru tematu pracy, - podstawy teoretycznej na bazie literatury, - określenia celu szkolenia oraz metod pracy, - wyboru ćwiczeń (zadań) do pracy z grupą, - wyboru metod weryfikacji celów pracy grupowej. <p>UWAGA: Elementem projektu zespołowego (podlegającym ocenie) jest przeprowadzenie symulacji jednego, wybranego ze scenariusza ćwiczenia (zadania). Symulacja odbędzie się na zajęciach z udziałem pozostałych studentów w terminie wskazanym przez prowadzącą zajęcia. Symulacja powinna trwać ok. 20 minut.</p>	16-30

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

WYKŁAD HUMANISTYCZNO-SPOŁECZNY - SOCJOLOGIA: JAK WIDZIEĆ ŚWIAT?

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe (student wybiera jedno zajęcia z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	Letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Mariusz Zięba, mzieba@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST /18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistyczne wiedzy o człowieku wymienia i opisuje rodzaje relacji społecznych. rozpoznaje współczesne zjawiska kulturowe. 	PS1_W23 PS1_W24

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD:	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Relacje społeczne (różnorodność, bliskość-dystans, sieciowość, cyfrowość relacji; kryzys relacji społecznych). Sygnały zmian (m.in. relacje człowiek-robot, starzejące się społeczeństwo)	– Christiakis N. A., Fowler, J.H. (2011). <i>W sieci. Jak sieci społeczne kształtują nasze życie</i> . Sopot: Smak słowa. (roz. 7. To leży w naszej naturze)
Zdrowie i choroba w socjologii (koncepcja zdrowia, rola chorego, medykalizacja, ciało jako projekt). Sygnały zmian (m.in. modyfikacje, ingerencje; choroby cywilizacyjne; pandemie)	– Bauman Z. (2007), <i>Płynne życie</i> . Kraków: Wydawnictwo Literackie (roz. 5. Konsumowanie ciała s. 140-159)
Kultura i współczesne zjawiska kulturowe (m.in. stare i nowe ujęcie kultury; style życia, swój-obcy, globalizacja). Sygnały zmian: (m.in. cyfrowa kultura, internet rzeczy, trybalizm, przestrzeń prywatna i publiczna)	– Mirzoeff N., (2016). <i>Jak zobaczyć świat</i> . Warszawa: Karakter. (Wprowadzenie Jak zobaczyć świat ss. 17-42).
Przedmioty (społeczne funkcje przedmiotów, moda). Sygnały zmian (m.in. antropomorfizacja przedmiotów, rzemiosło, minimalizm). Konsumpcjonizm. Entropia. Era antropocenu. Sygnały zmian (m.in. minimalizm, zrównoważony rozwój, idea postwzrostu)	– Rifkin J., Howard T. (2008). <i>Entropia. Nowy światopogląd</i> . Katowice: Wydawnictwo KOS. (W obliczu entropii (ss.296-309) w części 6 książki). – Juraszek D.(2020), <i>Antropocen dla początkujących</i> . Łódź: Wydawnictwo Liberte (roz. Negacjonizm versus mądrość klimatyczna oraz Niezrównoważony rozwój, czyli co tak stuka?)
Praca i miejsce pracy (koncepcje zarządzania ludźmi a przestrzeń do pracy; praca elastyczna, praca w domu, pokolenie Lockdown, praca prekaryjna). Sygnały zmian (m.in. cyfrowy nomadyzm, freelancing, uberyzacja pracy, ekonomia na żądanie, turkusowa organizacja, przemysł 4.0, automatyzacja pracy, roboty)	– Rifkin J. (2016), <i>Społeczeństwo zerowych kosztów krańcowych</i> . Warszawa: Wydawnictwo Studio Emka, roz. 13 <i>Przejście z własności na dostęp</i> oraz roz. 16. <i>Styl życia biosfery</i>)
Zmiany i rewolucje społeczne. Społeczeństwo nowoczesne i ponowoczesne, VUCA WORLD.	– Taleb N.N. (2020) <i>Czarny łabędź. Jak przewidywalne zdarzenia rządzą naszym życiem</i> . Poznań: Wydawnictwo Zys i s-ka (roz.11. Jak szukać ptasich kup).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący pytania zamknięte (test). Sprawdzian może zawierać też pytania otwarte – w takim przypadku przykłady pytań będą podane przez wykładowcę nie później niż 14 dni przed egzaminem.	51-100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

WYKŁAD HUMANISTYCZNO-SPOŁECZNY- WPROWADZENIE DO FILOZOFII

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe (student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale mogą różnić się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	Letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Mariusz Zięba, mzieba@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistyczne wiedzy o człowieku zna wybrane systemy filozoficzne i rozumie ich znaczenie w myśleniu o człowieku i świecie 	PS1_W23 PS1_W24

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
<p>1. Początki filozofii „Wszystko to ze zdziwienia...” Wprowadzenie: Filozofia i jej działy i źródła; podział dziejów. Filozofia przedsokratejska ze szczególnym uwzględnieniem filozofii Heraklita z Efezu i Parmenidesa z Elei. „Nic dwa razy się nie zdarza...” Czy aby na pewno nie? Heraklit: Dusza ludzka częścią kosmicznego logosu. Od Heraklita do stoików. „Naprawdę nie dzieje się nic i nie stanie się nic – aż do końca” Parmenides ojcem ontologii. Doniosłość ontologii i epistemologii dla badania i rozumienia świata.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN, t. 1, s. 128-129 (Stoicy: Poprzednicy; Twórcy); 132-135 (Stoicy: II.Etyka). – Platon, <i>Obrona Sokratesa</i>, całość; dowolne wydanie, np. na portalu „Wolne lektury” (tam także wersja audio). – Fryderyk Nietzsche: <i>Tako rzecze Zaratustra</i>, dowolne wydanie (np. tłum. W. Berent, Warszawa 1914), „O człowieku wyższym”; tekst „Wolne lektury”, s. 138-143.
<p>2. Poznaj samego siebie! - Tyfon czy ostoja łagodności? Co konstytuuje człowieka? Uczucia czy rozum? Sokrates i Platon w sporze z sofistami: cztery płaszczyzny sporu. „Człowiek miarą wszystkich rzeczy” – Sofiści i Protagoras z Abdery. Sensualizm i doniosłość epistemologii dla ontologii, antropologii i etyki; „Manifest” Kalliklesa z Acharnów a Fryderyka Nietzschego „przewartościowanie wartości”. Sokrates i intelektualizm etyczny Racjonalizm i struktura systemu platońskiego.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Platon, Państwo, 514a-518d (mit jaskini – tekst na Wirtualnej Uczelni lub w „Google Classroom”). – Platon, <i>Fajdros</i>, mit o duszy jako zaprzęgu (tekst na Wirtualnej Uczelni lub w „Google Classroom”). – Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>, t. 3, 61-66 (Malebranche). Warszawa: PWN – Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN, t. 3, s. 161-173 (I. Zagadnienie i metoda filozofii; II. Teoria poznania); 177-180 (IV. Etyka i estetyka). – Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN, t. 3, s. 347-354 (Egzystencjalizm).
<p>3. Platon: Co to jest sprawiedliwość? Po co wychodzić z jaskini? Platońska psychologia (dusza jest jak zaprzęg; dusza jest jak państwo) i jej powiązanie z etyką (cnoty kardynalne). Życie dla innych fundamentem sprawiedliwości. Państwo i prawo w służbie człowiekowi.</p>	
<p>4. Arystoteles: Człowiek zwierzęciem rozumnym. Typy poznania i podstawy rozumienia kultury (działy kultury i trzy fundamentalne wartości).</p>	
<p>5. Tomasz z Akwinu: Człowiek jest osobą ponieważ posiada godność. Wprowadzenie w filozofię średniowieczną. Tomasza z Akwinu modyfikacje metafizyki Arystotelesa i ich doniosłość dla rozumienia człowieka w społeczeństwie. Indywidualność fundamentem godności.</p>	
<p>6. Ku nowożytności Człowiek „węzłem świata” (copula mundi). Renesansowe koncepcje godności człowieka. Czy jesteśmy w matriksie? – Kartezjusz i jego demon.</p>	

<p>Ogólna charakterystyka filozofii nowożytnej. Kartezjańska filozofia metodycznego wątpienia. Prymat metody naukowej a radykalny dualizm duszy i ciała (<i>res cogitans</i> a <i>res extensa</i>). Dualizm konsekwentny i okazjonalizm Malebranche'a.</p>	
<p>7. John Locke: Czy zawsze jestem (byłem, będę) osobą? Osoba wytworem przeżyć psychicznych. Empiryzm i problem kryteriów bycia osobą. Co „buduje” podmiotowość człowieka? Współczesny utylitaryzm - Peter Singer i „nowe przykazania”.</p>	
<p>8. „Niebo gwiaździste nade mną i prawo moralne we mnie” (Immanuel Kant) Człowiek podmiotem moralnym. Przewrót kopernikański w filozofii. Przyroda jako wytwór człowieka. Problemy z prymatem metodologii w konstrukcji systemu filozoficznego. Struktura poznającego podmiotu i idea duszy. Imperatyw kategoryczny.</p>	
<p>9. Egzystencjalizm: Jean-Paul Sartre – człowiek twórcą samego siebie. Radość czy „mdłości”? Gabriel Marcel – Być czy mieć?</p>	
<p>10. Hans-Georg Gadamer: „Jestem mówiony!” – Człowiek tworem kultury. Hermeneutyka filozoficzna jako filozofia rozumienia. Transcendentalne warunki rozumienia. Prymat kultury i problemy z podmiotowością człowieka.</p>	
<p>11. Meandry postmodernizmu i dekonstrukcji: Może dekonstrukcja języka pozwoli mi mówić?</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
<p>Sprawdzian testowy; test wyboru (50 pytań, wybór jednej z czterech możliwości).</p> <p>Wykładowca zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu dla studentów przystępujących do sprawdzianu w terminie indywidualnym lub przywróconym terminie.</p>	(51-100)

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

II rok, semestr 3

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

PSYCHOLOGIA OSOBOWOŚCI

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Mariusz Zięba, mzieba@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST/ 24 NST	
ćwiczenia	24 ST /18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student ma wiedzę na temat klasycznych i współczesnych teorii osobowości. • Student zna i rozumie pojęcia teoretyczne psychologii osobowości i ich rolę w wyjaśnianiu zachowań człowieka. • Student zna i rozumie podstawowe paradygmaty badawcze w psychologii osobowości.	PS1_W13
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii osobowości.	PS1_U1 PS1_U2

	<ul style="list-style-type: none"> • Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii osobowości, potrafi powiązać tę wiedzę z podejściem badawczym oraz wskazać implikacje praktyczne. 	PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z zakresu psychologii osobowości w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych • Student refleksyjnie i krytycznie postępuje się wiedzą z zakresu psychologii osobowości. 	PS1_K1 PS1_K2

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa
Temat 1. Przedmiot badań i podstawowe pojęcia psychologii osobowości	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i> . Wydawnictwo UJ. [Rozdział 1 oraz Rozdział 2]
Temat 2. Przedmiot badań i podstawowe pojęcia psychologii osobowości (cd.). Teorie cechowe.	– Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 7]
Temat 3. Psychodynamiczne koncepcje osobowości – wybrane zagadnienia	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i> . Wydawnictwo UJ. [Rozdział 3 oraz Rozdział 4]
Temat 4. Humanistyczne koncepcje osobowości	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i> . Wydawnictwo UJ. [Rozdział 5 oraz Rozdział 6]
Temat 5. Poznawcze podejście w badaniu osobowości	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i> . Wydawnictwo UJ. [Rozdział 11] – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 8]
Temat 6. Teorie uczenia się społecznego, podejście społeczno-poznawcze	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i> . Wydawnictwo UJ. [Rozdział 12 oraz Rozdział 13]
Temat 7. Osobowość w działaniu: teorie samoregulacji, cele i projekty osobiste. Osobowość a stres i zdrowie.	– Mądrycki, T. (1996). <i>Osobowość jako system tworzący i realizujący plany</i> . Wydawnictwo GWP (rozdział 3.3 Plany życiowe) – Ogińska-Bulik, N. i Juczyński, Z. (2008). <i>Osobowość stres a zdrowie</i> . Difin. [Rozdziały 3, 4 i 5].
Temat 8. Tożsamość. Osobowość w ujęciu narracyjnym.	– Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 12.2 i 12.3]
Temat 9. Współczesne badania nad osobowością – wybrane obszary.	– Nie dotyczy
Temat 10. Osobowość w kontekście – relacje międzyludzkie, kultura i rozwój. Próby integracji wiedzy z zakresu psychologii osobowości	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i> . Wydawnictwo UJ. [Rozdział 14] – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 13]

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Temat 1. Wprowadzenie: pojęcie osobowości i główne podejścia badawcze w psychologii osobowości.	<ul style="list-style-type: none"> – Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. (s. 5-12) – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 1]
Temat 2. Psychodynamiczne podejście do osobowości.	<ul style="list-style-type: none"> – Arndt, J., Greenberg, J., Schimel, J. i Pyszczynski, T. (2008). Teoria opanowywania trwogi. Efekty eksponowania śmiertelności a reakcje na tych, którzy naruszają lub podtrzymują wartości kulturowe. W: M. Rusaczyk (red.). <i>Teoria Opanowywania Trwogi. Dyskurs w literaturze amerykańskiej</i>. Wydawnictwo Scholar (s. 35-56) – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 2, Rozdział 4.1, oraz Rozdział 11.1.5]
Temat 3. Osobowość w ujęciu psychologii humanistycznej. Motywacyjne składniki osobowości.	<ul style="list-style-type: none"> – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 5 oraz Rozdział 11.2]
Temat 4. Ile jest ja w osobowości? Rozbieżności w systemie Ja i ich znaczenie regulacyjne.	<ul style="list-style-type: none"> – Bąk, W. (2018). <i>Standardy Ja. Hierarchiczny model samowiedzy</i>. Wydawnictwo Liberi Libri [Rozdział 1] – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 9.2]
Temat 5. Charakterystyczne adaptacje. Przekonania na temat siebie i świata oraz ich rola w regulacji zachowania.	<ul style="list-style-type: none"> – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 9.1]
Temat 6. Przekonania na temat siebie i świata oraz ich rola w regulacji zachowania (cd.). Osobowość a stres i zdrowie.	<ul style="list-style-type: none"> – Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Wydawnictwo UJ. [Rozdział 13] – Ogińska-Bulik, N. i Juczyński, Z. (2008). <i>Osobowość stres a zdrowie</i>. Difin. [Rozdziały 3, 4 i 5].
Temat 7 i 8. Porównywanie głównych teorii osobowości.	<ul style="list-style-type: none"> – Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Wydawnictwo UJ. [Rozdział 15] – oraz (wcześniej wymieniona) literatura obowiązkowa do wykładu i ćwiczeń z całego semestru

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący znajomość literatury obowiązkowej oraz treści omawianych na wykładach i ćwiczeniach. Pytania będą miały formę pytań zamkniętych i otwartych.	31-60
Wejściówki: kilkuminutowy, pisemny sprawdzian znajomości lektur obowiązujących na danych zajęciach ćwiczeniowych. W trakcie zajęć (ćwiczenia) odbędą się 4 niezapowiedziane wejściówki. Każda z nich umożliwi uzyskanie max. 5 punktów.	10-20
Praca grupowa – obejmująca analizę przypadku w odwołaniu do 2-3 wskazanych teorii osobowości. Praca grupowa odbywa się w 3-5 osobowych zespołach, których skład ustala prowadzący ćwiczenia. Na jej wykonanie zespół otrzyma co najmniej 7 dni. Kryteria oceny pracy grupowej: <ul style="list-style-type: none"> ▪ trafność użycia pojęć pochodzących z wybranej teorii osobowości: 0-9 pkt. ▪ trafność interpretacji psychologicznej (a nie streszczenia opisu) w odniesieniu do sposobu funkcjonowania analizowanej osoby: 0-9 pkt. ▪ zgodność odwołań bibliograficznych z aktualnymi standardami APA7: 0-2 pkt. <i>Każda praca będzie sprawdzana pod kątem nieuprawnionych zapożyczeń.</i>	10-20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PSYCHOLOGIA POZNAWCZA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym 54 godziny udziału w zajęciach oraz praca własna)
Koordinator przedmiotu	dr Anna Kamza akamza@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST /24 NST	
ćwiczenia	24 ST/18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • zna pojęcia w zakresie procesów poznawczych • zna aktualne teorie w zakresie procesów poznawczych • zna metody badawcze w zakresie procesów poznawczych • dostrzega powiązania poszczególnych procesów poznawczych między sobą • rozumie znaczenie procesów poznawczych dla codziennego funkcjonowania w różnych sytuacjach 	PS1_W12
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi formułować problemy badawcze z obszaru psychologii poznawczej 	PS1_U1 PS1_U2 PS1_U4

	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje, analizuje i interpretuje zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu procesów poznawczych • posługuje się terminologią stosowaną w psychologii procesów poznawczych 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą dotyczącą procesów poznawczych, jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii poznawczej • poddaje krytycznej refleksji cele własne i zespołowe oraz sposoby ich osiągnięcia 	PS1_K3 PS1_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Czym zajmuje się psychologia poznawcza? Podstawowe założenia paradygmatu poznawczego. Przedmiot zainteresowań psychologii poznawczej. Narodziny i rozwój dyscypliny. Kluczowe dylematy psychologii poznawczej. Pojęcie procesu przetwarzania informacji.</p>	– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i> . GWP (rozdz. 1).
<p>W jaki sposób spostrzegamy świat? Podstawowa terminologia i charakterystyka procesu spostrzegania. Etapy procesu spostrzegania. Percepcja jako proces rozpoznawania i kategoryzacji. Spostrzeganie jako proces oddolny i odgórny. Złudzenia i błędy percepcji. Klasykne teorie percepcji. Wkład spostrzegania w kierowanie zachowaniem. Deficyty percepcji (agnozja, prozopagnozja).</p>	– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i> . GWP (rozdz. 2).
<p>Natura i funkcje uwagi Opis uwagi jako systemu selekcji informacji. Mechanizm selekcji danych na różnych etapach przetwarzania informacji. Teorie wczesnej i późnej selekcji. Zasada przetargu pomiędzy szybkością a poprawnością. Teoria przeszukiwania pola percepcyjnego. Teoria detekcji sygnału. Rodzaje błędów procesu selekcji. Teorie uwagi podzielnej. Teorie modułowe vs teorie zasobowe. Paradygmat podwójnego zadania. Interferencja strukturalna a interferencja zasobowa. Neurobiologiczne podłoże procesów uwagi. Uwaga a świadomość.</p>	– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i> . GWP (rozdz. 3).
<p>Rozumienie pamięci – zdolność czy proces? Pamięć jako zdolność, magazyn, proces. Typologie pamięci. Klasykny wielomagazynowy model pamięci. Alternatywne sposoby widzenia pamięci: pamięć operacyjna i teoria poziomów przetwarzania. Fazy procesu pamięciowego: kodowanie, przechowywanie, wydobywanie. Różnice w zakresie</p>	– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i> . GWP (rozdz. 4 i 5).

<p>informacji, operacji i sposobów wykorzystania poszczególnych rodzajów pamięci. Teorie zapomnienia: rozpad śladu pamięciowego, zjawisko interferencji (proaktywnej i retroaktywnej), utrata dostępu, wyparcie. Adaptacyjność procesu utraty informacji. Neurobiologiczne podłoże pamięci.</p>	
<p>Czym jest wyobraźnia? Pojęcie i przedmiot reprezentacji umysłowej. Główne stanowiska w sporze na temat formy reprezentacji umysłowych. Rola wyobrażeń w sporze o naturę reprezentacji umysłowych. Cechy wyobrażeń. Możliwe manipulacje wyobrażeniem. Teoria podwójnego kodowania Paivio. Wzajemne relacje pomiędzy słowem a obrazem.</p>	<p>– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 7).</p>
<p>Czym są pojęcia, jak są tworzone? Pojęcie, kategoria, egzemplarz. Istota, rodzaje i funkcje poznawcze pojęć. Rdzeń pojęcia a procedura identyfikacyjna. Cechy definicyjne a cechy charakterystyczne. Klasyczne teorie pojęć. Teorie probabilistyczne. Teorie prototypów. Teorie egzemplarzowe. Pojęcia jako teorie naiwne.</p>	<p>– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 8).</p>
<p>Czym jest myślenie? Charakterystyka ludzkiego myślenia. Typy myślenia. Rozumowanie dedukcyjne. Rozumowanie warunkowe. Rozumowanie sylogistyczne. Błędy rozumowania i ich przyczyny. Rozumowanie indukcyjne. Zasady szacowania prawdopodobieństwa. Heurystyka reprezentatywności, dostępności psychicznej, zakotwiczenia, symulacji.</p>	<p>– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 9).</p>
<p>Strategie rozwiązywania problemów Cykl rozwiązywania problemów. Ustrukturalizowanie problemu. Rola algorytmów i heurystyk w rozwiązywaniu problemów. Przeszkody i ułatwienia w rozwiązywaniu problemów. Sądy. Problemy decyzyjne. Inhibitory i stymulatory rozwiązywania problemów.</p>	<p>– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 9).</p>
<p>Praktyczne zastosowania psychologii poznawczej – podsumowanie zagadnień i dalsze przykłady Przykłady praktycznych zastosowań wiedzy psychologii poznawczej w UX Design, reklamie i lotnictwie.</p>	<p>– Doliński, D. (2001). <i>Psychologia reklamy</i>. Agencja Reklamowa Aida (s. 91-128). – Stasiuk, K., Maison, N. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. PWN (s. 85-135, 167-182) [dostępne na Ibuk Libra].</p>

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Psychologia poznawcza w relacji do innych dziedzin psychologii Psychologia a inne dziedziny badań nad poznaniem. Miejsce psychologii procesów poznawczych wśród innych działów współczesnej psychologii.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 1). – Sternberg, R. (2001). <i>Psychologia poznawcza</i>. WSiP (s. 23-31) – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. PWN (s. 33-36).
<p>Spostrzeganie Podstawowe właściwości percepcji. Spostrzeganie jako proces oddolny. Spostrzeganie jako proces odgórny. Złudzenia percepcyjne. Stałości percepcyjne. Nastawienie percepcyjne. Obronność percepcyjna. Wpływ kontekstu na spostrzeganie. Rozpoznawanie ludzkiej twarzy i oraz czytanie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. PWN (s. 259-266; 269-279, 291-297).
<p>Uwaga Selektywność, przeszukiwanie, czujność, podzielność, przerzutność uwagi. Podstawowe paradygmaty badawcze uwagi. Badanie efektu interferencji za pomocą klasycznego i zmodyfikowanego zadania Stroopa. Interpretacja danych w kategoriach procesów automatycznych i kontrolowanych. Zależność efektu Stroopa od zdolności czytania. Facylitacja, automatyzacja, kontrola poznawcza. Hamowanie jako mechanizm kontrolny.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. PWN (s. 168-174, 223-225, 229-239, 243-246).
<p>Różne typy pamięci Charakterystyka magazynów pamięci sensorycznej. Eksperymenty Sperlinga nad magazynem informacji ikonicznej. Badania Crowdera nad magazynem informacji echoicznej. Sprawozdanie częściowe a sprawozdanie całkowite, maskowanie wsteczne. Pojemność, zapominanie, wydobywanie informacji i kody pamięci krótkotrwałej. Badanie charakterystyki pamięci krótkotrwałej zadaniem Sternberga. Zależność procesu przechowywania danych w pamięci krótkotrwałej od wielkości zestawu. Przeszukiwanie seryjne, równoległe, wyczerpujące, samokończące się. Dowody przemawiające za magazynowym modelem pamięci. Krzywa pozycyjna w zadaniu dwóch komponentów Glanzera i Cunitza. Efekt pierwszeństwa i efekt świeżości. Procesualne ujęcie pamięci. Operacjonalizacja poziomów przetwarzania w eksperymencie Craika i Lockharta i eksperymencie Rogersa, Kuplera i Kirke. Koncepcja głębokości przetwarzania. Ocena modelu poziomów przetwarzania. Efekt autoreferencji. Właściwości i współdziałanie notesu</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 5). – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. PWN (s. 266-268, 299-330, 341-349).

<p>wizualnego, pętli fonologicznej, buforu epizodycznego i centralnego systemu wykonawczego. Efekt podobieństwa fonologicznego. Efekt długości słowa.</p>	
<p>Pojęcia i schematy poznawcze Cechy reprezentacji pojęciowej w ujęciu klasycznym. Uczenie się pojęć metodą różnicową. Pojęcia matrycowe w eksperymencie Lewickiego. Cechy reprezentacji pojęciowej w ujęciu opartym na prototypach. Wymiar pionowy i poziomy kategorii. Cechy wymiaru podstawowego. Empiryczne dowody prototypowej organizacji pojęć naturalnych wg Rosch. Ocena typowości egzemplarzy. Charakterystyka prototypu. Schemat jako relacja pomiędzy pojęciami.</p>	<p>– Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. PWN (s. 92-119).</p>
<p>Myślenie, rozwiązywanie problemów i podejmowanie decyzji Cykliczny charakter rozwiązywania problemów. Reguły, algorytmy, heurystyki. Dedukcja i indukcja. Rozumowanie warunkowe. Taksonomia sytuacji problemowych. Inhibitory i stymulatory rozwiązywania problemów. Sposoby rozwiązania problemów: umocowanie świecy, Wieża z Hanoi, promieni X, dwóch sznurków.</p>	<p>– Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. PWN (s. 398-407, 413-439, 448-457, 459-461, 477-485, 502-513, 542-551).</p>
<p>Poznawcza psychologia starzenia się Procesy poznawcze a wiek. Starzenie się a pamięć, kontrola hamowania, uwaga, szybkość przetwarzania informacji. Koncepcje wyjaśniające.</p>	<p>– Jagodzińska, M. (2013). <i>Psychologia pamięci. Badania, teorie, zastosowania</i>. Wyd. Helion (rozdz. 14, s. 445-468). – Kennedy, G. J. (2010). W jaki sposób nauka wyjaśnia związane z wiekiem zmiany procesów poznawczych: przesłanki wczesnego rozpoznawania otępienia. <i>Psychiatria po Dyplomie</i>, 7(5), 66-70. Dostęp: https://podyplomie.pl/publish/system/articles/pdfarticles/000/010/268/original/66-70.pdf?1472728063 (stan na dzień 12.09.2022).</p>
<p>Rola emocji w procesach poznawczych Wpływ emocji na procesy uwagi. Udział emocji w procesach kodowania i wydobywania zdarzeń z pamięci. Zaangażowanie emocjonalne świadków zdarzeń a trafność pamięci. Wpływ nastroju na pamięć. Wpływ afektu pozytywnego na twórcze rozwiązywanie problemów.</p>	<p>– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 10).</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

Student uzyskuje tylko jedną, całościową ocenę z przedmiotu. W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący treści i lektury omawiane na wykładach i ćwiczeniach	29-56
Projekt zespołowy „Badanie procesów poznawczych” - przeprowadzenie eksperymentu na zajęciach oraz sporządzenie pisemnego raportu poza zajęciami (szczegóły zadania zostaną przedstawione podczas ćwiczeń)	12-24
Wyjściówki - sprawdzenie wiedzy z danego tematu na zakończenie zajęć lub w formie online w ciągu 24 godzin po zakończeniu danego spotkania	10-20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Szczegółowe kryteria oceny projektu zespołowego:

Projekt zespołowy „Badanie procesów poznawczych” polega na przeprowadzeniu przez studentów na zajęciach w grupie maksymalnie 3-4 osobowej **eksperymentu bądź pokazu eksperymentu** lub zjawiska psychologicznego z zakresu psychologii poznawczej. Z przeprowadzonego eksperymentu bądź pokazu należy **opracować pisemny raport**.

Kryteria oceny eksperymentu/pokazu:

1. Dopasowanie eksperymentu do tematu zajęć i badanego zjawiska (**0-2 pkt**; minimum na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)
2. Przeprowadzenie eksperymentu lub pokazu (**0-4 pkt**), w tym:
  - a. przeprowadzenie eksperymentu z udziałem studentów (0-2 pkt), lub sam pokaz (0-1 pkt)
  - b. jasność i precyzja jego przeprowadzenia (0-2 pkt)
3. Prezentacja podstaw teoretycznych eksperymentu/pokazu (**0-6 pkt**), w tym:
  - a. dokładność i jasność omówienia podstaw teoretycznych eksperymentu obrazującego dane zjawisko psychologiczne (0-3 pkt; minimum na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)
  - b. sposób omówienia podstaw teoretycznych (czy mówiono z pamięci zamiast czytania z kartki lub ze slajdów?) (0-2 pkt)
  - c. przygotowanie materiałów dla słuchaczy (np. w postaci prezentacji multimedialnej, notatki itp.) (0-1 pkt)

Kryteria oceny raportu z eksperymentu/pokazu:

1. Poprawność sformułowania pytania badawczego **(0-2 pkt; minimum na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)**
2. Poprawność sformułowania hipotezy **(0-2 pkt; minimum na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)**
3. Opis przebiegu badania **(0-2 pkt)**
4. Charakterystyka grupy osób badanych **(0-1 pkt)**
5. Opis wyników **(0-2 pkt; minimum na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)**
6. Sformułowanie wniosków **(0-3 pkt; minimum na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)**

PODSTAWY METODOLOGII I STATYSTYKI

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	8
Całkowita liczba godzin pracy studenta	200 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Łukasz Lach; lach@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST/24 NST	
ćwiczenia	24 ST/18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna podstawowe pojęcia z zakresu metodologii badań eksperymentalnych i korelacyjnych, ma podstawową wiedzę na temat metod i planów badawczych w psychologii, • Student zna wybrane zagadnienia statystyki opisowej i indukcyjnej, • Student rozumie współzależności zachodzące między wymaganiami metodologicznymi a wymaganiami etycznymi w prowadzeniu badań. 	PS1_W20 PS1_W21
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi opracować statystycznie wyniki prostych badań eksperymentalnych i korelacyjnych, • Student potrafi posługiwać się wybranym pakietem statystycznym. 	PS1_U2

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest świadomy ograniczeń związanych z korzystaniem z empirycznych źródeł wiedzy, • Student jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etycznych w badaniach naukowych. 	PS1_K9
------------------------------	--	--------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Wprowadzenie do zagadnień metodologii badań psychologicznych.	– Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i> (s. 21-57). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
2. Konceptualizacja badania. Metody badań. Klasyfikacja zmiennych.	– Babbie, E. (2003). <i>Badania społeczne w praktyce</i> (s. 139-171). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Brzeziński, J. (2005). <i>Metodologia badań psychologicznych</i> (s. 65-71, 183-185, 188-192). Wydawnictwo Naukowe PWN.
3. Wybór modelu badawczego - paradygmat korelacyjny. Sposób formułowania pytań i hipotez badawczych.	– Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i> (s. 143-187). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
4. Wybór modelu badawczego - paradygmat eksperymentalny. Sposób formułowania pytań i hipotez badawczych.	– Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i> (s. 223-251 i 281-302). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
5. Próba i jej dobór.	– Brzeziński, J. (2005). <i>Metodologia badań psychologicznych</i> (s. 231-248). Wydawnictwo Naukowe PWN.
6. Statystyka opisowa.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 1</i> (s. 83-112). Wydawnictwo Sedno/SWPS.
7. Podstawy wnioskowania statystycznego. Istotność statystyczna. Przedziały ufności.	– Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i> (s. 440-450). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
8. Wybrane zagadnienia testów statystycznych. Założenia testów. Moc testów. Wielkość efektu.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 1</i> . Wydawnictwo Sedno/SWPS. – King, B., Minium, E. (2009). <i>Statystyka dla psychologów i pedagogów</i> (s. 334-363). Wydawnictwo Naukowe PWN.
9. Etyka badań psychologicznych.	– Brzeziński, J. M., Oleś, P. K. (2021). <i>O psychologii i psychologach. Między uniwersytetem a praktyką społeczną</i> (s. 433 – 475). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i> (s. 59-100). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

ĆWICZENIA	
Temat	Literatura obowiązkowa
1. Pomiar w psychologii i opis statystyczny zmiennych. Wprowadzenie do pracy z pakietem SPSS. Interfejs programu. Tworzenie bazy danych. Deklarowanie zmiennych.	– Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 17-82). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
2. Podstawowe operacje na danych i przekształcenia danych.	– Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 47-82 i 113-132). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
3. Wskaźniki opisowe dla zmiennych i ich interpretacja. Rozkład normalny.	– Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 83-112). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
4. Wprowadzenie do wnioskowania statystycznego.	– Babbie, E. (2004). <i>Badania społeczne w praktyce</i> (s. 497-510). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 135-140). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
5. Współczynniki korelacji i kontyngencji. Zasady wyboru właściwego współczynnika korelacji. Testy normalności rozkładu. Współczynnik determinacji.	– Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 197-222). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
6. Wprowadzenie do regresji liniowej. Założenia analizy regresji. Jednozmiennowa analiza regresji. Metoda najmniejszych kwadratów. Równanie regresji. Miary dopasowania modelu, współczynniki beta.	– Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 223-233). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
7. Testy różnic między średnimi z wykorzystaniem testu t dla prób niezależnych, testu t dla prób zależnych oraz testu t dla jednej próby. Testy normalności rozkładu. Test jednorodności wariancji.	– Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 159-184). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
8. Testy nieparametryczne (Manna-Whitneya, Wilcoxon).	– Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (str. 185-193). Wydawnictwo SWPS „Academica”.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Testowy sprawdzian z wykładu	20-40
Kolokwium praktyczne z ćwiczeń (analiza i interpretacja danych przy pomocy pakietu SPSS).	21-40
Dwa zadania domowe z ćwiczeń (analiza i interpretacja danych przy pomocy pakietu SPSS) Za każde zadanie można otrzymać 10 punktów. Do zaliczenia zadań wymagane jest zdobycie minimum 5 punktów za każde z zadań.	10-20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

OBSZARY ZASTOSOWAŃ PSYCHOLOGII

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Małgorzata Klimka-Kołyško, mklimka-kolysko@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
e-learning	12 ST/NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna możliwości zastosowania psychologii oraz rozumie specyfikę pracy psychologa w różnych obszarach i specjalnościach. Wie jakiego rodzaju ścieżki rozwoju pozwalają uzyskać uprawnienia lub kompetencje potrzebne specjalistom pracującym w poszczególnych obszarach. Wie z jakiego rodzaju wyzwaniami zawodowymi stykają się w swojej pracy przedstawiciele poszczególnych specjalności psychologicznych. 	PS1_W4 PS1_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy. 	PS1_U8

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi identyfikować sytuacje, w których wiedza i kompetencje psychologa danej specjalności mogą być pomocne w rozwiązywaniu problemów. • Potrafi identyfikować okazje do rozwoju zawodowego i korzystać z nich w budowaniu swojego profilu kompetencji. 	PS1_K8
------------------------------	--	--------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

E-LEARNING	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Każdy z wymienionych poniżej obszarów omawiany będzie z perspektywy profilu kompetencji, ścieżki rozwoju zawodowego prowadzącej do uzyskania niezbędnych umiejętności, informacji nt. ewentualnych regulacji prawnych i certyfikatów oraz przykładowych miejsc zatrudnienia i problemów praktycznych z jakimi mierzą się przedstawiciele poszczególnych specjalności.</p>	
<p>Psychologia kliniczna</p> <ul style="list-style-type: none"> • zakres zainteresowań psychologii klinicznej, • omówienie roli psychologa, psychologia klinicznego, psychoterapeuty i innych certyfikowanych specjalistów, • wprowadzenie do koncepcji i modeli w psychologii klinicznej • z kim i jak pracuje psycholog kliniczny – grupy odbiorców usług psychologicznych, rola diagnozy psychologicznej, typy pomocy psychologicznej 	<ul style="list-style-type: none"> – Bednarek, D. (2016). Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa. Warszawa: PWN. (rozdział 1. Zawód psychologa w świetle prawa; str. 19-56). – Kubitsky, J. (2017). Pomóc i samemu przeżyć. Poradnik psychoterapeuty. Warszawa: Wydawnictwo PZWL. (rozdział TERAPEUTA; str. 11-50) – Miłska-Wrzosińska, Z. (red.) (2018). Psychoterapia dziś. Rozmowy. Warszawa: PWN. (rozdział XV Droga do zawodu; str 299-311). – Lauveng, A. (2009). Niepotrzebna jak róża. Sopot: Smak słowa. (rozdział Niepotrzebna jak róża; str 13- 29). – Podgrodzka-Niell, M., Ryszkowa, M. (2014). Stygmatyzacja na drodze zdrowienia w chorobach psychicznych – czynniki związane z funkcjonowaniem społecznym. Psychiatria Polska, 48(6), 1201–1211.
<p>Psychologia w biznesie i organizacjach</p> <ul style="list-style-type: none"> • czym zajmuje się psychologia organizacji i pracy – czym zajmuje się psycholog w organizacjach; jak wygląda praca psychologia w biznesie, kluczowe kompetencje psychologia biznesu 	<p>Literatura do kursu, obowiązkowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). Psychologia biznesu. Psychologia w biznesie. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

<ul style="list-style-type: none"> • psychologia kariery i rozwoju pracownika – klasyczne i współczesne teorie kariery • psychologia pracy – praca ludzka i jej analiza, praca emocjonalna • psychologia organizacji – metafory organizacji, tożsamość organizacji i przywiązanie organizacyjne, różnorodność w organizacji • psychologia marketingu i reklamy – zastosowanie psychologii w marketingu i reklamie, procesy poznawcze i emocjonalne w reklamie, badania marketingowe • psychologia ekonomiczna • psychologia konsumenta – decyzje konsumenckie, trendy w zachowaniach konsumentów, postawy konsumenckie 	<ul style="list-style-type: none"> – Ratajczak, Z. (2007). Psychologia pracy i organizacji. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Psychologia rozwojowo-kliniczna dzieci i młodzieży</p> <ul style="list-style-type: none"> • zastosowania psychologii rozwoju w specjalności klinicznej dzieci i młodzieży • Primum non nocere, czyli czego psychologia rozwoju uczy w kontekście etyki badań • emocje - królewska droga do poznania społecznego – wczesny rozwój emocjonalno-społeczny, rozumowanie sensoryczno-motoryczne, symptomy zaburzenia rozwoju • kojący dotyk - odkrycie miłości – etologia przywiązania, mechanizmy i wzorce • fizjologia i psychologia snu • rozwój moralny • Mój ból jest większy niż twój - o egocentryzmie rozwojowo i klinicznie 	<p>Literatura do kursu, obowiązkowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Robert Goodman, Stephen Scott (2000/03): Psychiatria dzieci i młodzieży. Wrocław: Urban&Partner. – Bee H. (2004). Psychologia rozwoju człowieka. Poznań: Zysk i spół. – Schaffer R, Keep K (2010/2015). Psychologia rozwoju. Od dzieciństwa do dorosłości. Gdańsk: Harmionia Universalis. – Grzegorzewska I., Cierpiatkowska L., Borkowska A.R. (red.) (2020). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Gibson, E.J., Walk, R.D. (1960): The „visual cliff”. Scientific American, 202, 67-71 http://www.kokdemir.info/courses/psk301/docs/GibsonWalk_VisualCliff(1960).pdf (pozycja uzupełniająca) – Roger R. Hock (2003). 40 prac badawczych, które zmieniły oblicze psychologii. Gdańsk: GWP. (pozycja uzupełniająca)
<p>Psychoseksuologia</p> <ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie - czym się zajmuje psychoseksuologia • fizjologia seksualności i wpływ psychiki na nią • motywacje seksualne 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • pożądanie seksualne – praca z zaburzeniami • podniecenie fizjologiczne i problemy z podnieceniem • orgazm i problemy z orgazmem 	
<p>Psychologia sądowa</p> <ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie w tematykę modułu, obszary zastosowań w praktyce • psychologia a prowadzenie śledztwa • psychologia a prawo karne – opiniowanie • psychologia a sprawy nieletnich • psychologia a sprawy rodzinne i cywilne • psychologia penitencjarna 	<ul style="list-style-type: none"> – Rode, Dukąła, Kabzińska, Zalewska-Łunkiewicz (2020). Kliniczna psychologia sądowa. Rozdział 1 (str. 15-53)
<p>Psychologia sportu</p> <ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie - komu służy psychologia sportu? • zagadnienia społeczne i kliniczne w psychologii sportu • psychologia sportu dzieci i młodzieży • trening mentalny w sporcie 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>
<p>Psychologia edukacyjna</p> <ul style="list-style-type: none"> • czym zajmuje się psycholog edukacyjny? • wyzwania psychologa szkolnego • specyficzne potrzeby edukacyjne: między psychologią a pedagogiką • psycholog wobec przemocy w szkole • psycholog edukacyjny wobec nauczycieli • edukacja alternatywna (szkoła demokratyczna) 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>
<p>Psychologia w negocjacjach</p> <ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie do negocjacji • fazy negocjacji • strategie negocjacji • manipulacja i taktyki w negocjacjach • techniki radzenia sobie z manipulacjami i okiełznanie konfliktu • fiasko negocjacji - i co dalej? • istota negocjacji - kim jest dobry negocjator 	<p>Literatura do kursu, podstawowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Opracowanie zbiorowe, „Sztuka prowadzenia zwycięskich negocjacji”, ICAN 2013 – Niemczyk, A., Kędzierski, M. (2014). „O negocjacjach i negocjatorach. Poradnik praktyka”. Gliwice: Wydawnictwo Helion – Fisher, R., Ury, W., Patton, B. (2007). „Dochodząc do TAK”. Warszawa: PWE II wyd. – Rządca, R.,A., Wujec, P. (2001). „Negocjacje”. Warszawa: PWE – Ury, W. (2013). „Odchodząc od NIE”. Warszawa: PWE

	<ul style="list-style-type: none"> – Cialdini, R. B. (2010). „Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka”. Gdańsk: GWP – Dawson, R. (2007). „Sekrety negocjacji dla biznesmenów”. Warszawa: MT Biznes <p>Literatura uzupełniająca: Prasa Harvard Business Review</p>
<p>Kariera naukowo-badawcza w psychologii</p> <ul style="list-style-type: none"> • ABC ścieżki naukowo-badawczej • Jak to jest być naukowcem/naukowczynią • Aspekty kariery naukowej • Przenoszenie nauki w praktykę – aspekty wdrożenia wyników badań naukowych 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Aktywności realizowane na platformie e-learningowej	51-100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

ESEJ PSYCHOLOGICZNY: PROJEKT INDYWIDUALNY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe (student wybiera tematykę zajęć z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin (w tym 6 godzin zajęć w ramach ćwiczeń)
Koordinator przedmiotu	Dr Elwira Brygoła: ebrygola@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
projekt	12 ST/NST	
ćwiczenia	6 ST/NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student rozumie specyfikę psychologii jako nauki • Student odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej 	PS1_W3 PS1_W27
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i jej subdyscyplin • Student przygotowuje tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi • Student potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy 	PS1_U1 PS1_U5 PS1_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych 	PS1_K2 PS1_K3

	<ul style="list-style-type: none"> • Student refleksyjnie i krytycznie postępuje się wiedzą: jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii jako nauki • Student rozumie ważność terminowości wykonywania zadań 	
--	--	--

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia / Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Spotkanie 1: Przedstawienie ogólnej tematyki zajęć – prowadzący przedstawiają zagadnienie, które studenci będą podejmować w eseju	Uzgodniona z wykładowcą prowadzącym daną grupę tematyczną (przedmiot wybieralny)
Spotkanie 2: Wybór tematu eseju. Student/ka proponuje dwa tytuły eseju w wyznaczonej przez osobę prowadzącą tematyce, następnie w konsultacji z osobą prowadzącą wybiera jeden temat i go doprecyzowuje.	
Spotkanie 3: Esej naukowy – co to za forma i jak go przygotować	<p>Kulesza, W., Doliński, D. (2020). <i>Jak pisać prace dyplomowe z psychologii</i>. Smak Słowa. Część I. Rady ogólne</p> <p>O APA po polsku: Skimina, E., Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2022). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA 7</i>. Wydawnictwo Liberi Libri. https://doi.org/10.47943/lib.9788363487560</p> <p>Opracowanie dostępne na stronie internetowej: https://apa7.liberilibri.pl/</p> <p>Blog i poradnik o APA (po angielsku): https://apastyle.apa.org/blog</p>
<p>Udzielenie informacji zwrotnej do pierwszej wersji eseju w ramach konsultacji indywidualnej</p> <p>Konsultacje indywidualne (jedna konsultacja na studenta): osoba prowadząca zajęcia wskazuje grupie, czy konsultacje będą miały formę pisemną czy ustną</p>	Literatura samodzielnie wyszukiwana przez studenta, adekwatna do wybranego tematu eseju – co najmniej trzy źródła (artykuły z czasopism <i>peer-review</i> i monografie naukowe)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Przygotowanie dwóch propozycji tematu eseju, wspartych co najmniej dwiema pozycjami literatury naukowej (na każdy z dwóch tematów) z zakresu psychologii - na drugie zajęcia, zgodnie z wytycznymi osoby prowadzącej	0–10
Znajomość zasad pisania – weryfikowana poprzez pracę nad losowo przydzielonym esejem innej osoby (nanoszenie komentarzy do pliku z tekstem) - w oparciu o wnioski z zajęć i literaturę zadaną do przeczytania na trzecie zajęcia	5–10
Przygotowanie pierwszej wersji eseju (zadanie nieobowiązkowe) Studenci składają pierwszą wersję eseju w terminie i miejscu wyznaczonym przez osobę prowadzącą zajęcia w danej grupie. Esej powinien spełniać podstawowe kryteria: 1) wymagana struktura (temat, wstęp, rozwinięcie, zakończenie, bibliografia); 2) wymagana objętość (3–5 stron tekstu napisanego czcionką Times New Roman 12, odstęp 2, marginesy standardowe: 2,5); 3) wymagana liczba odpowiednich źródeł w bibliografii (co najmniej trzy źródła: artykuły z czasopism <i>peer-review</i> i monografie naukowe z zakresu psychologii); 4) brak nieuprawnionych zapożyczeń (treści o charakterze plagiatu); 5) treść korespondująca z tematem, mająca odniesienia do wiedzy psychologicznej; 6) przestrzeganie zasad poprawności językowej, wyznaczonej regułami obowiązującymi w języku polskim Studenci otrzymują informację zwrotną, na ile punktów zasługuje pierwsza wersja eseju zgodnie z kryteriami oceny. Pierwsza wersja eseju może być oceniona na: 14 punktów – spełnione wszystkie wyżej wymienione kryteria 12 punktów – jedno z powyższych kryteriów niespełnione 10 punktów – dwa powyższe kryteria niespełnione 8 punktów – trzy powyższe kryteria niespełnione 6 punktów – cztery powyższe kryteria niespełnione 4 punkty – pięć powyższych kryteriów niespełnionych 2 punkty – wszystkie powyższe kryteria niespełnione, ale esej oddany 0 punktów – esej nieoddany	0–14

<p>Jeśli student/ka nie odda pierwszej wersji eseju, otrzymuje 0 punktów za pierwszą wersję eseju. Nadal może zaliczyć zajęcia na podstawie finalnej wersji eseju i spełnienia wymogu uzyskania co najmniej 51 punktów z przedmiotu.</p>	
<p>Finalny esej Na ocenę finalnej wersji eseju składa się ocena poziomu trzech kluczowych umiejętności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • umiejętności przekazywania informacji na piśmie, • umiejętności korzystania ze źródeł naukowych, • umiejętności krytycznego myślenia. <p>Szczegółowe kryteria punktacji za finalną wersję eseju:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) styl APA 2) jasność i styl języka 3) wartość źródeł 4) trafność doboru źródeł względem tematu eseju 5) odróżnianie dowodów naukowych od wiedzy potocznej 6) zrozumienie złożoności problemu i obiektywizm <p>Za każde kryterium można uzyskać następującą liczbę punktów: 1 punkt – kryterium bardzo słabo spełnione 5 punktów – kryterium umiarkowanie spełnione 8 punktów – kryterium dobrze spełnione 10 punktów – kryterium bardzo dobrze spełnione 11 punktów – kryterium wzorcowo spełnione</p> <p>Esej, który nie uzyska minimalnej wymaganej liczby punktów do zaliczenia (34), może zostać poprawiony w terminie dwóch tygodni od otrzymania oceny. W przypadku eseju o charakterze plagiatu (każdy esej będzie poddawany analizie antyplagiatowej) następuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przyznanie 0 punktów za złożoną pracę; - nie są udzielane informacje zwrotne dotyczące innych kwestii niż skala nieuprawnionych zapożyczeń; - możliwość poprawienia pracy w postaci napisania nowego eseju, na inny temat niż pierwotny, ale mieszczący się w tematyce esejów w danej grupie – czas na napisanie nowego eseju: dwa tygodnie od otrzymania informacji od osoby prowadzącej 	<p>34–66</p>
<p>Jedna nieobecność Wymagana jest obecność na wszystkich trzech zajęciach. Za jedną nieobecność odejmowanych jest 5 punktów. Nieobecność na dwóch spotkaniach oznacza utratę możliwości zaliczenia zajęć. Punkty za jedną nieobecność nie są odejmowane, gdy ta nieobecność poświadczona jest zwolnieniem lekarskim w terminie odbywania się zajęć.</p>	<p>-5</p>
<p>Nieterminowość Student, który nie odda finalnego eseju w terminie, ma dwa tygodnie na dostarczenie pracy. Traci jednak możliwość poprawy finalnej wersji eseju i 10 punktów za nieterminowość. Prace spóźnione o więcej niż dwa tygodnie nie będą przyjmowane – student traci możliwość zaliczenia zajęć.</p>	<p>-10</p>

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

II rok, semestr 4

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

PSYCHOPATOLOGIA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym 54 godziny udziału w zajęciach i 126 godzin pracy własnej)
Koordinator przedmiotu	Dr Agnieszka Mościcka-Teske amoscicka-teske@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST/ 24 NST	
ćwiczenia	24 ST/ 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna pojęcia psychopatologii ogólnej i szczegółowej, etiologię i patogenezę oraz epidemiologię zaburzeń psychicznych. • Student zna współczesne modele zdrowia, co pozwala na określenie uwarunkowań i możliwości poprawy jakości życia osób ujawniających problemy ze zdrowiem psychicznym. • Student zna osiągnięcia i obszary kontrowersji związane z prewencją, diagnozowaniem i pomocą	PS1_W16 PS1_W17

	psychologiczną udzielaną osobom zgłaszającym problemy ze zdrowiem psychicznym.	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychopatologii do rozpoznawania i wyjaśniania trudności psychologicznych. Potrafi określić, kiedy zagrażają one zdrowiu psychicznemu, • Student potrafi wskazać adekwatne do tych trudności formy pomocy, • Posługuje się podstawową terminologią z zakresu psychopatologii. 	PS1_U1 PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje się odpowiedzialnością za własne decyzje na rzecz dobra osób ujawniających problemy ze zdrowiem psychicznym. 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Norma a psychopatologia Psychopatologia ogólna	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 1, r. 3.1.)
Zaburzenia psychotyczne	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 16)
Zaburzenia afektywne	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 17)
Zaburzenia lękowe	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 15 i 18)
Zaburzenia związane z zażywaniem substancji psychoaktywnych	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 19)
Zaburzenia osobowości	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 14)

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Norma a psychopatologia	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 1, r. 3.1.)
2. Zaburzenia psychotyczne	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 16)
3. Zaburzenia afektywne	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 17)
4. Zaburzenia lękowe	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 15 i 18)
5. Zaburzenia związane z zażywaniem substancji psychoaktywnych	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 19)
6. Zaburzenia osobowości	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 14)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów

Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów

Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów

Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów

Dostateczna (3,0) - od 51 punktów do 60 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
1. Sprawdzian	31-60
2. Praca zaliczeniowa, zespołowa We współpracy z prowadzącym zajęcia studenci w zespołach 2-3 osobowych realizują w czasie semestru projekt, którego celem jest analiza konkretnego przypadku zaburzeń zdrowia psychicznego. Szczegóły projektu zostaną przekazane przez osobę prowadzącą podczas jednych z pierwszych spotkań. Ocena końcowa dla poszczególnych członków zespołu może być zróżnicowana na ich wspólny wniosek tak, by uwzględniała wkład pracy poszczególnych członków zespołu. W przypadku, gdy członek zespołu projektowego nie bierze udziału w realizacji projektu oraz przygotowaniu raportu, może, na uzasadniony wniosek pozostałych członków zespołu zostać z niego usunięty.	14-28
3. Kolokwium (obejmujące treści ćwiczeń)	6-12

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PSYCHOLOGIA RÓŻNIC INDYWIDUALNYCH

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	Letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym 54 godziny udziału w zajęciach oraz praca własna)
Koordynator przedmiotu	dr Anna Kamza akamza@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST/24 NST	
ćwiczenia	24 ST/18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna podstawowe pojęcia stosowane do opisu różnic indywidualnych oraz klasyczne i współczesne koncepcje wyjaśniające różnice w podstawowych sferach funkcjonowania (w szczególności takich jak inteligencja i zdolności, temperament, osobowość, style poznawcze, twórczość). • Student posiada wiedzę o związkach łączących psychologię różnic indywidualnych z innymi subdyscyplinami psychologii. • Student zna wybrane metody do pomiaru różnic indywidualnych oraz zasady i ograniczenia związane z tym pomiarem. 	PS1_W14

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą znaczenia zdolności, cech temperamentu i stylów do obserwacji, interpretacji i oceny zachowań człowieka. • Student potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą adaptacyjnego znaczenia różnic indywidualnych do analizy i oceny zachowań człowieka, formułować propozycje zmian sytuacji lub zachowania. 	PS1_U1 PS1_U2
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest świadomy możliwości, problemów i ograniczeń funkcjonowania osób o zróżnicowanym poziomie zdolności, różnych temperamentach czy stylach. • Student jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etyki zawodowej w procesie diagnozowania różnic indywidualnych. 	PS1_K3 PS1_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Paradygmat psychologii różnic indywidualnych.	– Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. (r. 1-3)
Cechy temperamentu i osobowości.	– Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. (r. 9, 11)
Inteligencja i zdolności.	– Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. (r. 4-8)
Inteligencja emocjonalna.	– Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. (r. 19-20)
Style poznawcze i typy umysłowości.	– Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. (r. 17)
Teorie twórczości.	– Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. (r. 21, 23-24)

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wprowadzenie do tematyki różnic indywidualnych.	<ul style="list-style-type: none"> – Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” (r.2-3) – Strelau, J. (2006). Różnice indywidualne: opis, determinanty i aspekt społeczny. W: J. Strelau (red.) Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom 2. Gdańsk: GWP. (s. 766-775)
Cechy temperamentu i osobowości.	<ul style="list-style-type: none"> – Cyniak-Cieciura, M., Zawadzki, B., Strelau, J. (2016). Formalna Charakterystyka Zachowania – Kwestionariusz Temperamentu: Wersja Zrewidowana. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP (s. 8-22; 59-68; 80-85). – Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” (rozdz. 9.1; 12.5; 13.1; 13.5; 14.3-14.5; 15.1; 16.3). – Zawadzki, B., Strelau, J., Szczepaniak, P., Śliwińska, M. (1998). Inwentarz osobowości NEO-FFI Costy i McCrae. Adaptacja polska. Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP (s. 1-35; 59-83; 96-100).
Inteligencja i zdolności.	<ul style="list-style-type: none"> – Hornowska, E. (2004). Skale inteligencji dla dorosłych Davida Wechslera WAIS-R oraz WAIS-III. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar (rozdz. 1-3, 6; możliwy dostęp przez E-book Libra). – Jaworowska, A., Szustrowa, T. (1991). Podręcznik do Testu Matrycy Ravena. Wersja Standard. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych (s. 7-10; 15-19; 24-38). – Nęcka, E. (2003). Inteligencja. Geneza – struktura – funkcje. Gdańsk: GWP (rozdz. 1-2). – Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” (rozdz. 4; 7.2-7.6; 8.5).
Inteligencja emocjonalna.	<ul style="list-style-type: none"> – Jaworowska, A., Matczak, A. (2005). Popularny Kwestionariusz Inteligencji Emocjonalnej. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych (s. 9-13, 26-33, 40-41). – Matczak, A., Knopp, K., (2013). Znaczenie inteligencji emocjonalnej w funkcjonowaniu człowieka. Warszawa: Liberi Libri (rozdz. 2). Dostęp: https://liberilibri.pl/znaczenie-inteligencji-emocjonalnej-w-funkcjonowaniu-czlowieka – Matczak, A., Piekarska, J. (2018). TRE – Test Rozumienia Emocji. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych (s. 49-51, 52-53, 63-64). – Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” (rozdz. 19.3).
Style poznawcze.	<ul style="list-style-type: none"> – Matczak, A. (1992). Test Porównywania Znanych Kształtów (MFF) J. Kagana. Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych (s. 7-25; 41-53). – Matczak, A. (2000). Style poznawcze. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom 2. Gdańsk: GWP (rozdz. 40, s. 761-782). – Matczak, A., Jaworowska, A. (2020). KR: Kwestionariusz Refleksyjności. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych (prowadzący ćwiczenia poda obowiązujący zakres stron w późniejszym terminie).

	<ul style="list-style-type: none"> – Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” (rozdz. 17.1-17.3).
Twórczość.	<ul style="list-style-type: none"> – Bernacka, R.E., Popek, S.L., Gierczyk, M. (2016). Kwestionariusz Twórczego Zachowania KANH III – prezentacja właściwości psychometrycznych. Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, XXIX(3), 33-57. Dostęp: http://cejsh.icm.edu.pl/cejsh/element/bwmeta1.element.ojs-doi-10_17951_j_2016_29_3_33/c/5051-3923.pdf – Matczak, A., Jaworowska, A., Stańczak, J. (2000). TCT-DP - Rysunkowy Test Twórczego Myślenia. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych (rozdz. 1.1.-1.2; 2; 4.3; 7; 8; 10). – Nęcka, E. (2002). Psychologia twórczości. Gdańsk: GWP (rozdz. 1; 9.1; 9.3; 10). – Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” (rozdz. 2.1.1; 2.1.3-2.1.4).
Style radzenia sobie ze stresem.	<ul style="list-style-type: none"> – Strelau, J., Jaworowska, A., Wrześniewski, K., Szczepaniak, P. (2013). Kwestionariusz Radzenia Sobie w Sytuacjach Stresowych. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący treści z ćwiczeń i wykładu	26-50
Raport z interpretacją wyników diagnozy przy użyciu FCZ-KT (R) (praca indywidualna) Szczegółowe kryteria oceny zostaną przedstawione na pierwszych zajęciach	10-20

Kolokwium zaliczeniowe z ćwiczeń	10-20
Studium przypadku (praca grupowa) - na podstawie wyników FCZ-KT(r) określenie struktury temperamentu osoby badanej (zharmonizowana/niezharmonizowana: stosunek poziomu możliwości przetwarzania stymulacji do poziomu aktywności) (max 4p.) - na podstawie wyników kwestionariusza NEO-FFI opis funkcjonowania osoby badanej w sytuacjach: interpersonalnych, zadaniowych trudnych lub eksploatujących emocjonalnie oraz nowych wymagających współpracy (max 4p.) - wskazanie min. 3 propozycji zawodów/stanowisk pracy odpowiednich do cech temperamentu i osobowości (max 2p.)	5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PODSTAWY PSYCHOMETRII

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	Stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Łukasz Lach llach@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST/ 24 NST	
ćwiczenia	24 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ● Student ma podstawową wiedzę dotyczącą konstrukcji, oceny jakości, zasad interpretacji oraz zastosowania psychometrycznych narzędzi diagnostycznych; ● Student zna pojęcia stosowane w psychometrii; ● Student ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej; zna prawne, organizacyjne i etyczne uwarunkowania wykonywanej działalności zawodowej; 	PS1_W22
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> ● Student potrafi dokonać oceny jakości pomiaru psychologicznego; ● Student potrafi korzystać z norm; 	PS1_U1 PS1_U4

	<ul style="list-style-type: none"> ● Student potrafi tworzyć przedział ufności dla wyniku otrzymanego; ● Student potrafi zinterpretować wyniki badania testowego. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Student jest gotów do odpowiedzialnego używania standaryzowanych miar zmiennych psychologicznych; ● Student jest przekonany do ustawicznego aktualizowania własnej wiedzy i umiejętności dotyczących pomiaru psychologicznego. 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Podstawowe pojęcia w psychometrii.	– Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [rozdział 1]
2. Rzetelność pomiaru w psychologii.	– Brzeziński, J. (2019). <i>Metodologia badań psychologicznych</i> . Warszawa: PWN. [rozdział 14] – Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [rozdział 2]
3. Eksploracyjna i konfirmacyjna analiza czynnikowa.	– Bedyńska, S. i Cypryńska, M. (2013). Zaawansowane metody tworzenia wskaźników – eksploracyjna analiza czynnikowa i testowanie rzetelności skali. W: S. Bedyńska i M. Cypryńska (red.), <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno. – Król, G. i Wieczorkowska, G. (2004). Budowanie wskaźników za pomocą analizy czynnikowej. W: J. Brzeziński (red.), <i>Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów</i> . Warszawa: PWN.
4. Trafność pomiaru w psychologii. Rodzaje trafności.	– Brzeziński, J. (2019). <i>Metodologia badań psychologicznych</i> . Warszawa: PWN. [rozdział 15] – Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [rozdział 3]
5. Klasyfikacja i historia testów psychologicznych. Literatura i źródła na temat testów	– Fronczyk, K. (2009). Przegląd wybranych testów psychologicznych. W: K. Fronczyk (red.), <i>Psychometria – podstawowe zagadnienia</i> . Warszawa: Vizja Press & IT.
6. Psychologiczne, metodologiczne, psychometryczne i etyczne uwarunkowania testowania i pomiaru psychologicznego.	– Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [rozdział 6]

	<ul style="list-style-type: none"> – Wytyczne Międzynarodowej Komisji ds. Testów (International Test Commission – ITC) z 2000 roku dotyczące stosowania testów – wersja polska
7. Zniekształcenia, biasy i tendencyjności w pomiarze psychologicznym.	<ul style="list-style-type: none"> – Zawadzki, B. (2006). <i>Kwestionariusze osobowości. Strategie i procedura konstruowania</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [rozdział 3.4.3]
8. Normalizacja wyników testu psychologicznego.	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J. (2019). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Warszawa: PWN. [rozdział 16] – Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [rozdział 4]
9. Adaptacja kulturowa narzędzi.	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J. (2019). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Warszawa: PWN. [rozdział 18] – Hornowska, E. i Paluchowski, W. (2004). Kulturowa adaptacja testów psychologicznych. W: J. Brzeziński (red.), <i>Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów</i>. Warszawa: PWN.

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Postępowanie diagnostyczne „krok po kroku”, począwszy od celu diagnozy poprzez dobór narzędzi po informację zwrotną, reguły oceny narzędzi diagnostycznych, kwestie etyczne. 2. Pojęcie trafności treściwej, ćwiczenia w formułowaniu i ocenie pozycji testowych 3. Analizy jakości pozycji testowych, ćwiczenia z pakietem SPSS lub/i Jamovi. 4. Analiza czynnikowa, ćwiczenia z pakietem SPSS lub/i Jamovi. 5. Prezentacja kwestionariusza* osobowości lub temperamentu, budowa przedziałów ufności metodą uproszczoną, stosowanie norm, analiza danych korelacyjnych dokumentujących trafność. 6. Prezentacja testu* inteligencji lub zdolności, budowa przedziałów ufności, stosowanie norm, analiza profilowa. 	<ul style="list-style-type: none"> – Bedyńska, S. i Cypryańska, M. (2013). Zaawansowane metody tworzenia wskaźników – eksploracyjna analiza czynnikowa i testowanie rzetelności skali. W: S. Bedyńska i M. Cypryańska (red.), <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno. – Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Janicka, I. i Szymczak, W. (2017). Kwestionariusz Zaangażowania Interpersonalnego – polska adaptacja metody. <i>Polskie Forum Psychologiczne</i>, 22, 2, 205-218. – Jaworowska, A. (2011). <i>Kwestionariusze Osobowości Eysencka EPQ-R oraz EPQ-R w wersji skróconej</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych. – Matczak, A. i Jaworowska, A. (2020). <i>Test Płynności Ekspresyjnej. Podręcznik</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych. – Wojtowicz, M. (2006). <i>Test Zdolności Językowych. Podręcznik</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych.

* wybór kwestionariusza/testu do omówienia zostanie przedstawiony na zajęciach

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian wiedzy (wykład)	26 - 50
Zadania indywidualne realizowane na zajęciach: Zadanie 1 – opracowanie założeń konstrukcji narzędzia do pomiaru wybranego konstruktów psychologicznego Zadanie 2 – analiza wybranych właściwości psychometrycznych puli pozycji oraz obliczanie wyników na podstawie odpowiedzi osób badanych Za każde zadanie można otrzymać 10 punktów. Wykonane zadanie należy przesłać do osoby prowadzącej ćwiczenia w wyznaczonym przez nią terminie.	10 - 20
Praca grupowa (3-4 osoby w zespole) Przeprowadzenie badania przy pomocy Kwestionariusza Zaangażowania Interpersonalnego oraz dodatkowych narzędzi wskazanych przez prowadzących. Analiza właściwości psychometrycznych narzędzia oraz sporządzenie raportu opisującego wyniki oraz interpretację tych analiz. Kryteria oceny raportu: - poprawność i kompletność analiz oraz wniosków - zgodność ze standardami APA	15 - 30

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

ROZMOWA PSYCHOLOGICZNA: PROJEKT INDYWIDUALNY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe (student wybiera tematykę zajęć z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym 24 godziny zajęć)
Koordinator przedmiotu	Dr Elwira Brygoła: ebrygoła@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
Ćwiczenia	24 ST / 18 NST	
Projekt indywidualny	10 ST / NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna i rozumie pojęcia związane z komunikacją interpersonalną oraz teorie opisujące i wyjaśniające zjawisko budowania dialogu 	PS1_W19
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student formułuje problem praktyczny – cel rozmowy psychologicznej, planuje jej przebieg i podsumowanie Student planuje pracę własną w celu realizacji indywidualnego projektu rozmowy psychologicznej 	PS1_U3 PS1_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej dla realizacji wywiadu w praktyce Student przestrzega zasad etyki w podejmowaniu rozmowy psychologicznej 	PS1_K2 PS1_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Zajęcia 1: Wybór rozmówcy. Świadoma zgoda. Kontrakt. Etyczne aspekty prowadzenia rozmowy*	<ul style="list-style-type: none"> – Geller, S., Król, M. (1991/2005). Kontakt interpersonalny w wywiadzie diagnostycznym. W: T. Szustrowa (red.), <i>Swobodne techniki diagnostyczne: Wywiad i obserwacja</i> (s. 7-24). [przedruk w:] K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 1</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Zalewski, B. (2005). Kontrakt. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 102-115). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Zajęcia 2: Budowanie relacji z rozmówcą. Trudne sytuacje i silne emocje w rozmowie*	<ul style="list-style-type: none"> – Engel-Bernatowicz, A. (2005). Specyfika kontaktu w wywiadzie psychologicznym. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 54-79). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Romanowska, K. (2005). Opór i praca z oporem. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s.188-214). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Zajęcia 3-4: Techniki prowadzenia rozmowy. Pogłębione aktywne słuchanie. Zaawansowane typy pytań*	<ul style="list-style-type: none"> – Ustjan, S. (2005). Narzędzia konwersacyjne. Rozróżnienia, klasyfikacje i badania. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 131-151). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Ustjan, D. (2005). Pytania i inne instrumenty konwersacyjne. Zastosowania praktyczne podczas wywiadu diagnostycznego. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 152-187). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Zajęcia 5-6: Planowanie rozmowy na określony temat – moc danych i operacjonalizacje. Ustalenie celu rozmowy psychologicznej realizowanej w ramach projektu zaliczeniowego w danej grupie ćwiczeniowej*	<ul style="list-style-type: none"> – Stemplewska-Żakowicz, K. (2005). Jak zrobić dobry wywiad (recepta metodologiczna). W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 1</i> (s. 90-116). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Literatura wskazana przez osobę prowadzącą, dopasowana do ogólnego tematu danej grupy.
Zajęcia 7: Interpretacja rozmowy – analiza mocy uzyskanych danych*	<ul style="list-style-type: none"> – Grzesiak-Feldman, M. (2005). Kilka słów o sztuce interpretacji. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 1</i> (s. 117-128). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Zajęcia 8: Informacje zwrotne – kiedy i jak udziela się ich po rozmowie*	<ul style="list-style-type: none"> – Zalewski, B. (2005). Informacje zwrotne. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 215-239). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
* W ramach realizacji każdego tematu zajęć będą przedstawione odpowiadające temu tematowi kryteria oceny rozmowy psychologicznej jako projektu zaliczeniowego.	

PROJEKT INDYWIDUALNY	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Przygotowanie i przeprowadzenie rozmowy psychologicznej (wywiadu psychologicznego). Przygotowanie raportu z tej rozmowy	Literatura z ćwiczeń oraz: <ul style="list-style-type: none"> – Engel-Bernatowicz, A. (2005). Diagnosta jako instrument własnej pracy. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 250-267). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

- Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0) - od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
5 wejściówek z przeczytanej literatury obowiązkowej – za każdą wejściówkę można uzyskać 0-6 punktów	15-30
Przeprowadzenie 20-30-minutowej rozmowy psychologicznej, ocenianej na podstawie nagrania z rozmowy i raportu z rozmowy	36-70

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET HUMANISTYCZNY / PSYCHOLOGICZNY 1-2: PSYCHOLOGIA MUZYKI

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Agnieszka Czerw aczew1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna wyzwania współczesności, z którymi mierzą się nauki humanistyczne i społeczne; Student zna powiązania psychologii z dyscyplinami zajmującymi się nauką o muzyce 	PS1_W23 PS1_W24
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i nauk o muzyce. 	PS1_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> podstawowe terminy z historii i teorii muzyki, podstawowe pojęcia z poznawczej psychologii muzyki (pamięć muzyczna, słuch absolutny, zdolności muzyczne etc.) 	<ul style="list-style-type: none"> Kasperski, J. (2007). <i>Historia muzyki popularnej</i>. Warszawa: Wydawnictwo SBM. Kowalska, M. (2001). <i>ABC Historii Muzyki</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Manturzevska, M., Kotarska, H. (red.) (1990). <i>Wybrane zagadnienia z psychologii muzyki</i>. Warszawa: WSiP. Sloboda, J. (2002). <i>Umysł muzyczny. Poznawcza psychologia muzyki</i>. Warszawa: AMFC. Hallam, S., Cross, I., Thaut, M. (ed.) (2009). <i>The Oxford Handbook of Music Psychology</i>. Oxford: University Press. North, A., Hargreaves, D. (ed.) (1997). <i>The social psychology of music</i>. Oxford: University Press. Sloboda, J., Juslin, P. (ed.) (2001). <i>Music and Emotion: Theory and Research</i>. Oxford: University Press. Thompson, W. (2008). <i>Music, Thought, and Feeling</i>. Oxford: University Press.
<ul style="list-style-type: none"> etapy rozwoju muzycznego człowieka, percepcja muzyki, 	
<ul style="list-style-type: none"> uczenie się muzyki, zagadnienie emocji w muzyce, 	
<ul style="list-style-type: none"> społeczna psychologia preferencji muzycznych 	
<ul style="list-style-type: none"> tło muzyczne, efekt „Mozarta”, rola edukacji muzycznej, 	
<ul style="list-style-type: none"> uzdolnienia, osobowość i temperament w zawodzie muzyka, 	
<ul style="list-style-type: none"> specyfika pracy psychologa w szkole muzycznej 	
<ul style="list-style-type: none"> zagadnienia psychologii twórczości i muzykoterapii, 	
<ul style="list-style-type: none"> związek muzyki z innymi sztukami TEST ZALICZENIOWY [pytania zamknięte i otwarte] 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Test zaliczeniowy [pytania zamknięte i otwarte] zorganizowany na ostatnich zajęciach	31-60
Aktywność na zajęciach (udział w wykonywanych zadaniach i ćwiczeniach)	20-40

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

**FAKULTET HUMANISTYCZNY/PSYCHOLOGICZNY 1-2:
RELACJE CZŁOWIEKA Z PRZYRODĄ**

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	Stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Dorota Żelechowska dzelechowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład/ ćwiczenia/warsztat	30 ST /18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna wyzwania współczesności, z którymi mierzą się nauki humanistyczne i społeczne; Student zna i rozumie specyfikę psychologii i jej wybranych subdyscyplin mających związek z tematyką relacji człowieka z przyrodą. 	PS1_W23 PS1_W2
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych; 	PS1_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Postawy wobec przyrody oraz postawy wobec relacji człowieka ze światem zwierząt i roślin. Kontekst antropologiczno-filozoficzny i językowy relacji człowieka z przyrodą.	<ul style="list-style-type: none"> – Larionov, P. (2020). W stronę psychologii środowiskowej: właściwości psychometryczne polskiej wersji Skali Tożsamości Środowiskowej. <i>Kwartalnik Naukowy Fides et Ratio</i>, 44(4), 190-208. – Pajdzińska, A. (2017). Śmiercią jakby płytszą nie umierają, ale zdychają zwierzęta (obraz zwierząt w polszczyźnie na tle ustaleń nauk przyrodniczych). <i>Etnolingwistyka. Problemy Języka i Kultury</i>, 29(29), 135-148.
2. Przegląd wyników badań na temat zależności pomiędzy jakością kontaktu z przyrodą (przede wszystkim: zwierzętami, roślinami, lasem) a różnymi obszarami funkcjonowania ludzi np. sferą społeczną czy dobrostanem.	<ul style="list-style-type: none"> – Martin, L., White, M. P., Hunt, A., Richardson, M., Pahl, S., Burt, J. (2020). Nature contact, nature connectedness and associations with health, wellbeing and pro-environmental behaviours. <i>Journal of Environmental Psychology</i>, 68, 101389. DOI:10.1016/j.jenvp.2020.101389.
3. Kontakt z elementami przyrody jako metoda uzupełniająca inne rodzaje wsparcia psychologicznego np. zooterapia, hortiterapia, kąpiele leśne, leśne przedszkola.	<ul style="list-style-type: none"> – Simonienko, K. (2021). <i>Terapia lasem w badaniach i praktyce</i>. Silva Rerum: Poznań. Rozdział 2.8 (s. 53-57) i 2.10-14 (s. 72-81). – Girczys-Poędniok, K., Pudło, R., Szymłak, A., Pasierb, N. (2014). Zastosowanie terapii z udziałem zwierząt w praktyce psychiatrycznej. <i>Psychiatria</i>, 11(3), 171-176.
4. Relacja ze zwierzęciem towarzyszącym jako potencjalnie ważny aspekt funkcjonowania człowieka: potrzeby społeczne, więź, żaloba - dane z badań. Temat realizowany przez 2 spotkania.	<ul style="list-style-type: none"> – Mirucka, B., Bielecka, U. (2014). IntrapSYchiczne i interpersonalne funkcje relacji człowieka ze zwierzęciem towarzyszącym. <i>Psychologia Społeczna</i>, 9 3(30), 338-337. DOI: 10.7366/1896180020143006.
5. Psychologia kryzysu klimatycznego: postawy klimatyczne, emocje klimatyczne, adaptacja psychologiczna do zmian klimatycznych, możliwe zadania psychologa w kontekście kryzysu klimatycznego.	<ul style="list-style-type: none"> – Gulla, B., Tucholska, K., Ziernicka-Wojtaszek, A. (2020). <i>Psychologia kryzysu klimatycznego</i>. Kraków: Uniwersytet Jagielloński, Biblioteka Jagiellońska. Przed zajęciami należy przeczytać następujące fragmenty: <ul style="list-style-type: none"> – Psychologiczny kryzys klimatyczny (s. 11-13); – Rozdział I. Przekonania i mity klimatyczne (s. 16-25); – Rozdział II. Emocje klimatyczne (s. 25-38); – Rozdział III. Złożone stany emocjonalno-uczuciowe (s. 38-49); – Rozdział IV. Dystres i kryzys psychologiczny (s. 49-61); – Rozdział V. Adaptacja klimatyczna (s. 61-69);

	<ul style="list-style-type: none"> – Rozdział VI. Modele przewycięzania skutków traumy klimatycznej (s. 9-79); – Rozdział VII. Wzorce zachowań w obliczu zmian klimatycznych (s. 79-87); – Rozdział IX. Oddziaływania psychologiczne i psychoterapeutyczne (s. 101-110).
--	---

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
1. Sprawdzian pisemny (obejmujący treści z wykładów i lektur)	21-40
2. Praca pisemna realizowana indywidualnie w ramach zadania domowego (raport z analizy doświadczenia kontaktu z przyrodą)	10-20
3. Projekt realizowany w ok. 5-osobowych grupach w ramach zadania domowego (polegający na przygotowaniu materiałów edukacyjnych)	20-40

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

III rok, semestr 5

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

PSYCHOLOGIA KLINICZNA I ZDROWIA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym 54 godziny udziału w zajęciach i 126 godzin pracy własnej)
Koordinator przedmiotu	Dr Agnieszka Mościcka-Teske amoscicka-teske@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST / 18 NST	
ćwiczenia	24 / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna obszar zainteresowań psychologii klinicznej i zdrowia. Potrafi wskazać na różnice między dziedziną psychologii klinicznej i psychologii zdrowia a dziedzinami pokrewnymi. Zna teorie zdrowia psychicznego i somatycznego w kontekście kierunków i podejść w psychologii klinicznej i zdrowia. Zna dziedziny zastosowań psychologii klinicznej i zdrowia 	PS1_W16 PS1_W17

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi opisać sytuację, w której potrzebna jest pomoc psychologiczna z różnych perspektyw teoretycznych • Potrafi wskazać w jakich sytuacjach niezbędna jest pomoc psychologiczna. Potrafi określić rodzaj pomocy najbardziej właściwy w danej sytuacji • Potrafi odróżnić kompetencje psychologa od kompetencji lekarza i innych specjalistów dziedzin pokrewnych, przy czym wykazuje postawę współpracy z zespołem. 	PS1_U1 PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Jest uwrażliwiony na zagadnienia etyczne związane z działalnością psychologa w obszarze psychologii klinicznej i zdrowia. 	PS1_K2 PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1a. Podstawy psychologii klinicznej i zdrowia, w tym podstawy praktyki opartej o dowody empiryczne. 1b. Koncepcje i pojęcie zdrowia i choroby w psychologii oraz naukach pokrewnych. Modele i podejścia stosowane w psychologii klinicznej i zdrowia.	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (r. 2) – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 3, 4, 5)
2a. Dziedziny zastosowań psychologii klinicznej, w tym rola diagnozy w psychologii klinicznej. 2b. Dziedziny zastosowań psychologii zdrowia.	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (r. 3/10, 5) – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 2)
3. Stres psychologiczny: teoria, badania i praktyka.	<ul style="list-style-type: none"> – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 9)
4. Czynniki ryzyka i czynniki chroniące przed negatywnymi skutkami stresu	<ul style="list-style-type: none"> – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 10, 13)
5. Typy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych.	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (r. 6) – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 17)
6. Promocja zdrowia i prewencja choroby: badania i praktyka.	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (r. 6/30) – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 19)

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Perspektywa indywidualna, społeczna i publiczna (instytucjonalna) w odniesieniu do konkretnych zaburzeń zdrowia.</p> <p>W zakresie tych trzech perspektyw rozpatrywane będą zagadnienia programowe przedmiotu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie zdrowia i choroby w świadomości społecznej dotyczącej konkretnych zaburzeń. 2. Dziedziny zastosowania psychologii zdrowia i klinicznej. 3. Czynniki ryzyka i czynniki chroniące przed rozwojem i skutkami zaburzeń 4. Interwencje środowiskowe/typy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych. 5. Promocja zdrowia i prewencja choroby: oddziaływania w zakresie zdrowia publicznego i pomocy instytucjonalnej. 	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (r. 2, 3/10, 6, 6/30) – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 2, 3, 4, 5, 9, 10, 17, 19)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
1. Sprawdzian pisemny	31-60
2. Praca zaliczeniowa (badanie świadomości społecznej dotyczącej wybranego zagadnienia z obszaru zdrowia psychicznego lub somatycznego)	15-30
3. Kolokwium (obejmujące treści z ćwiczeń)	5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceniania pracy zaliczeniowej	Punktacja
1. Poprawność merytoryczna - Właściwe zdefiniowanie problemu, adekwatny opis wyników badania, przedstawienie właściwego wnioskowania	9-18
2. Poprawność językowa, APA - Stosowanie adekwatnego słownictwa profesjonalnego oraz standardów APA	3-6
3. Poprawność etyczna - Przeprowadzenie badania i przedstawienie jego wyników z zachowaniem zasad etyki zawodu psychologa	3-6
Razem:	15-30

PSYCHOLOGIA PRACY I ORGANIZACJI

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Agnieszka Czerw, aczerw1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	24 ST / 12 NST	
ćwiczenia	12 ST / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student ma podstawową wiedzę na temat roli psychologii w zarządzaniu organizacją oraz ludźmi w organizacji. • Student ma podstawową wiedzę na temat zastosowań psychologii w biznesie. • Student ma podstawową wiedzę na temat psychospołecznych warunków pracy oraz wpływu tych warunków na funkcjonowanie ludzi w organizacji oraz funkcjonowanie organizacji jako całości. 	PS1_W2 PS1_W4 PS1_W7 PS1_W8

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi rozpoznać zjawiska negatywne w organizacji i zaproponować odpowiednie działania prewencyjne i interwencyjne • Student umie zaplanować działania komunikacyjne w oparciu o wiedzę psychologiczną 	PS1_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student cechuje się zaangażowaniem w projektowaniu oddziaływań w obszarze pracy i organizacji oraz marketingu. • Student ma świadomość konieczności nieustannego doskonalenia swoich umiejętności oraz poszerzania swojej wiedzy. 	PS1_K2 PS1_K6

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Organizacja i kontekst jej funkcjonowania <ul style="list-style-type: none"> • Organizacja w ujęciu zarządczym i psychologicznym • Kontekst kulturowy, polityczny i ekonomiczny funkcjonowania organizacji • Historia psychologii pracy i organizacji jako nauki oraz wyzwania stojące przed współczesną psychologią pracy i organizacji 	<ul style="list-style-type: none"> – Kożusznik, B. (2014). <i>Zachowania człowieka w organizacji</i>. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne [rozdz. 11: Nowe modele kultury organizacyjnej otwarte na potencjał ludzki] – Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN [rozdz. 1: Między dociekaniem i manipulacją. Zarys historii psychologii i biznesu]
2. Organizacja i kontekst jej funkcjonowania <ul style="list-style-type: none"> • Psychologia pracy i organizacji • Organizacja – metafory i ich konsekwencje 	<ul style="list-style-type: none"> – Strelau, J. (red.) (2000). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. T.3, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne [rozdz. 50: Psychologia pracy; rozdz. 51: Psychologia organizacji] – Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN [rozdz. 14: Psychologiczne wizje organizacji i ich konsekwencje dla funkcjonowania pracowników]
3. Omówienie wybranych aspektów roli psychologa w kontekście procesów w całej organizacji <ul style="list-style-type: none"> • Wybrany proces ZZL: <ul style="list-style-type: none"> ○ Teorie motywowania do pracy ○ Organizacja pracy i kształtowanie efektywnego środowiska pracy 	<ul style="list-style-type: none"> – Adamiec, M., Kożusznik, B. (2000). <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi. Aktor – Kreator - Inspirator</i>. Wydawnictwo AKADE [rozdz. 6: Motywowanie pracowników] – Chmiel, N. (2007). <i>Psychologia pracy i organizacji</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne [rozdz. 8: Obciążenie pracą i podział obowiązków; rozdz. 9: Środowisko pracy a wydajność pracownika]
4. Etyczny biznes – CSR <ul style="list-style-type: none"> • Kontekst wewnętrzny – pracownicy • Kontekst zewnętrzny – klienci • Kontekst zewnętrzny – otoczenie społeczne 	<ul style="list-style-type: none"> – Chudzicka-Czupała, A. (2013). <i>Etyczne zachowanie się człowieka w organizacji</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego [rozdz. 1: Indywidualne uwarunkowania zachowań]

<ul style="list-style-type: none"> • Kontekst środowiska naturalnego 	<p>etycznych w pracy ; rozdz. 5: Zachowania nieetyczne w miejscu pracy: przejawy, ujawnianie i badanie]</p> <p>– Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN [rozdz. 18: Społeczna odpowiedzialność biznesu]</p>
<p>5. Podstawowe kwestie definiowania i badania zachowań konsumentckich. Mechanizmy reklamy.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zachowania konsumentckie jako dziedzina badań naukowych • Znaczenie badań marketingowych • Iluzja odporności na reklamy • Skuteczność reklamy - od podejścia ekonomicznego do psychologicznego • Influencerzy, celebryci i współczesne formy reklamowania produktów 	<p>– Stasiuk K., Maison D. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN [rozdz. 1: Ewolucja czy rewolucja – zmiany w rozumieniu zachowań konsumentów; rozdz. 2: Od nauki do praktyki – badania marketingowe jako źródło wiedzy o konsumentach]</p> <p>– Doliński D. (2003). <i>Psychologiczne mechanizmy reklamy</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 2 i 6.</p>
<p>6. Segmentacja rynku</p> <ul style="list-style-type: none"> • Segmentacja demograficzna i psychograficzna – zastosowanie na rynku • Model VALS • Mikrotargetowanie – korzyści i zagrożenia 	<p>– Stasiuk, K., Maison, D. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. Rozdział 7.4.</p>
<p>7. Organizacja jako marka</p> <ul style="list-style-type: none"> • Piramida marki według K.L. Kellera • Skojarzeniowa struktura marki w umyśle konsumenta • Osobowość marki • Pozycjonowanie marki • Marka i produkt: Pięć poziomów rozumienia marki i produktu 	<p>– Keller, K.L. (2014). <i>Strategiczne zarządzanie marką</i>. Wolters Kluwer SA. (literatura zostanie dołączona do materiałów do wykładu)</p>
<p>8. Postawy wobec pieniędzy</p> <ul style="list-style-type: none"> • Psychologiczne znaczenie pieniędzy a samoocena, koncentracja na sobie, redukcja lęku • Symboliczne znaczenie pieniędzy 	<p>– Gąsiorowska, A. (2014). <i>Psychologiczne znaczenie pieniędzy</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. Rozdział 2 i 3.</p>

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Kultura i klimat organizacyjny</p> <ul style="list-style-type: none"> • Typy kultur organizacyjnych • Społeczne warunki pracy (zaufanie i relacje międzyludzkie w organizacji, kooperacja, rywalizacja) • praca zespołowa 	<ul style="list-style-type: none"> – Hofstede, G.H., Hofstede, G. J., & Mankiv, M. (2000/2011). <i>Kultury i organizacje</i>. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne [rozdz. 1: Zasady gry społecznej (s. 19-25)] – Kożusznik, B. (2014). <i>Zachowania człowieka w organizacji</i>. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne [rozdz. 10: Kultura organizacyjna] – Lipińska-Grobelny, A. (2010). Kształtowanie marki organizacji przez kulturę organizacyjną firmy. W: A. M. Zawadzka (red.) <i>Psychologia zarządzania w organizacji</i>, (15-40). Polskie Wydawnictwo Naukowe
<p>Pozytywne i negatywne zjawiska w pracy</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dopasowanie do pracy i organizacji - przyczyny i konsekwencje: <ul style="list-style-type: none"> ○ Cechy pracy/organizacji i cechy pracownika • Wybrane pozytywne i negatywne zjawiska w pracy: <ul style="list-style-type: none"> ○ Satysfakcja z pracy i zaangażowanie w pracę ○ Stres zawodowy ○ Pracoholizm ○ Wypalenie zawodowe 	<ul style="list-style-type: none"> – Czerw, A., Czarnota-Bojarska, J. (2016). Dopasowanie człowiek-środowisko i postawa wobec pracy jako motywy zachowań organizacyjnych. <i>Psychologia Społeczna</i>, 11(36), 8-19. Doi: 10.7366/1896180020163601 [do pobrania: https://www.researchgate.net/publication/307557379_Dopasowanie_czlowiek_-_srodowisko_i_postawa_wobec_pracy_jako_motyw_atory_zachowan_organizacyjnych] – Maslach, C., Leiter, M. P., Sęk, H., & Guzowska-Dąbrowska, M. (2011). <i>Prawda o wypaleniu zawodowym: co robić ze stresem w organizacji</i>. Polskie Wydawnictwo Naukowe [rozdz. 1: Bieżący kryzys, rozdz. 2: Jak doświadczasz wypalenia zawodowego?] – Schulz, D., Schulz, S.E. (2015). <i>Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy</i>. Polskie Wydawnictwo Naukowe [rozdz. 12: Stres w miejscu pracy] – Czerw, A. (2017), <i>Psychologiczny model dobrostanu w pracy</i>. Polskie Wydawnictwo Naukowe [rozdz. 3: Dobrostan w pracy (s. 55-57; 49-51)]
<p>Psychologia a zachowania ekonomiczne człowieka</p> <ul style="list-style-type: none"> • Założenia psychologii ekonomicznej • Podejmowanie decyzji finansowych 	<ul style="list-style-type: none"> – Zaleśkiewicz, T. (2011). <i>Psychologia ekonomiczna</i>. Polskie Wydawnictwo Naukowe [rozdz. 1: Między ekonomią a psychologią (1.1-1.3); rozdz. 2: Racjonalność i nieracjonalność zachowań ekonomicznych (2.5); rozdz. 3: Podejmowanie decyzji finansowych (3.4-3.5)]
<p>Psychologia a marketing</p> <ul style="list-style-type: none"> • Marketing mix – tradycyjne i nowoczesne koncepcje: 4P, 4C, 5P, 7P. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kotler, P., Armstrong, G., Saunders J., (2002). <i>Marketing. Podręcznik europejski</i>. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne [rozdz. 1: Przypadek

<ul style="list-style-type: none"> • Segmentacja konsumentów • Budowanie strategii marketingowej • Psychologia reklamy 	<p>wprowadzający (s. 8) i rozdz. 1.2: Czym jest marketing? (s.10-14)]</p> <ul style="list-style-type: none"> – Doliński, D. (2003). <i>Psychologiczne mechanizmy reklamy</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne [Rozdz.2: Ogólne determinanty skuteczności reklamy] – Maison, D. Noga-Bogomiński, A. (2007). <i>Badania marketingowe. Od teorii do praktyki</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne [rozdz. 10: Badania segmentacyjne] – Michalski, E. (2017). <i>Marketing</i>. Polskie Wydawnictwo Naukowe [rozdz. 1.6: Marketing Mix]
---	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny, testowy z wykładu	26-50
Zadania zaliczeniowe z ćwiczeń <ul style="list-style-type: none"> • dwa kolokwia: (pytania zamknięte i otwarte) • zadania realizowane na zajęciach i zadania domowe (m.in. zaproponowanie założeń dla działań prewencyjnych lub interwencyjnych dla sytuacji pojawiania się stresu, pracobolizmu lub wypalenia zawodowego [kryterium oceny: adekwatność zaproponowanej interwencji lub prewencji do opisanego problemu]; przygotowanie krótkiego komunikatu reklamowego wybranego produktu lub usługi dla wybranej grupy konsumentów [kryterium oceny: uzasadnienie efektywności proponowanego komunikatu w odniesieniu do trafnej teorii psychologicznej]) 	25-50 kolokwium 1: 8-15 kolokwium 2: 8-15 zadania: 9-20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PSYCHOLOGIA EDUKACJI

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin (36 godzin to udział w zajęciach i 84 godziny pracy własnej)
Koordinator przedmiotu	dr Anna Ziółkowska, prof. Uniwersytetu SWPS aziolkowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	24 ST / 12 NST	
ćwiczenia	12 ST/ 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna obszary i podejścia badawcze w psychologii edukacji. Student zna trudności edukacyjne i rozwojowe w procesie edukacji. 	PS1_W2 PS1_W4 PS1_W7 PS1_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi zidentyfikować podstawowe trudności edukacyjno-rozwojowe. Student potrafi zaprojektować warsztat o wybranym celu edukacyjnym. 	PS1_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student ma świadomość konieczności nieustannego doskonalenia swoich umiejętności oraz poszerzania swojej wiedzy. 	PS1_K2 PS1_K6

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Tematy wykładów:	Literatura obowiązkowa
<p>1. Specyfika i główne obszary psychologii edukacji: - przedmiot i metody badawcze w psychologii edukacji</p> <p>2. Efekt oczekiwań interpersonalnych w edukacji - wpływ oczekiwań nauczycieli na osiągnięcia uczniów, - sposoby zapobiegania negatywnemu wpływowi efektu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Trempała, J. (2020). Przedmiot badań psychologii wychowania. W: H. Liberska i J. Trempała (red.), <i>Psychologia wychowania Wybrane problemy</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (str. 37-56). – Trusz, S. (2011). Rozwój poznawczo-społeczny dziecka w świetle oczekiwań interpersonalnych rodziców i nauczycieli. <i>Psychologia Rozwojowa</i>, 16(2), 21-33. (Link)
<p>3. Proces nauczania i uczenia się - determinanty skutecznego uczenia się.</p> <p>4. Znaczenie różnic indywidualnych w praktyce nauczania - rola poszczególnych różnic indywidualnych procesie uczenia się i nauczania.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Czerniawska E., Ledzińska M. (2011) <i>Psychologia nauczania. Ujęcie poznawcze</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (str. 189-224) – Krejtz, I. (2012). <i>Korepetycje poznawcze. Rola pamięci roboczej i kontroli uwagi w przewidywaniu osiągnięć szkolnych</i>. Wydawnictwo Akademickie SEDNO (str. 114-123).
<p>5-6. Trudności edukacyjne i rozwojowe w procesie edukacyjnym - rola i zadania psychologa szkolnego.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Sokołowska, E. (2010). Psycholog we współczesnej szkole polskiej. W: G. Kutra i E. Sokołowska (red.), <i>Rola i zadania psychologa we współczesnej szkole</i> (str. 45-58). Wolters Kluwer. – Budziszewska, M. (2010). Wspieranie rozwoju uczniów. W: G. Kutra i E. Sokołowska (red.), <i>Rola i zadania psychologa we współczesnej szkole</i> (str. 205-217). Wolters Kluwer.
<p>7-8. Rola diagnozy psychologicznej w procesach edukacyjno-wychowawczych</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Obuchowska, I. (2017). Problemowe zachowania uczniów. W: K. Kruszewski (red.), <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela</i> (str. 375-409). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Janowski, A. (2017). Zbieranie i wykorzystywanie informacji o uczniu i klasie. W: K. Kruszewski (red.), <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela</i> (str. 410-446). Wydawnictwo Naukowe PWN.

Poszczególne tematy zajęć będą realizowane w określonej powyżej kolejności, jednak możliwe są przesunięcia polegające na tym, że dany temat będzie realizowany częściowo na kolejnych zajęciach.

ĆWICZENIA	
Tematy ćwiczeń:	Literatura obowiązkowa
1. Organizacja procesu uczenia się. Jak uczyć się/nauczać skutecznie.	<ul style="list-style-type: none"> – Kruszewski, K. (2017). O nauczaniu i uczeniu się w szkole. W: K. Kruszewski (red.), <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. Podręcznik akademicki</i> (str. 109-144). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Kruszewski, K. (2017). Najpotrzebniejsze zasady dydaktyczne. W: K. Kruszewski (red.), <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. Podręcznik akademicki</i> (str. 240-270). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Ledzińska, M., Czerniawska, E. (2011). <i>Psychologia nauczania. Ujęcie poznawcze. Podręcznik akademicki</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (cz. II, rozdz. III, str. 107-119 i cz. III rozdz. 3, str. 225-239).
2-3. Profilaktyka w procesie edukacji. Projektowanie warsztatów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży.	<ul style="list-style-type: none"> – Ostaszewski, K. (2019). W kierunku profilaktyki opartej na wiedzy. W: Gaś, Z. (red.). <i>Profilaktyka zachowań ryzykownych w teorii i praktyce</i> (s. 35-50). WSEI.
4-5. Diagnozowanie trudności edukacyjno-rozwojowych (dysleksja, dyskalkulia itp.).	<ul style="list-style-type: none"> – Skorupa, A., Brol, M. (2018). Film w działaniach profilaktycznych. W: A. Skorupa, M. Brol i P. Paczyńska-Jasińska (red.). <i>Film w edukacji i profilaktyce. Na tropach psychologii w filmie</i> (s. 207-227). Difin. – Niemierko, B. (2009). <i>Diagnostyka edukacyjna. Podręcznik akademicki</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (rozdz. 1, str. 15-51; rozdz. 10, str. 270 - 291)
6. Kultura szkoły. Tworzenie warunków dla rozwoju ucznia.	<ul style="list-style-type: none"> – Bogdanowicz, M. (2012). Niezwyčajni uczniowie. W: K. Kruszewski (red.), <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela</i> (str. 331-374). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Ostaszewski, K. (2014). Kultura szkoły a zachowania ryzykowne uczniów. <i>Edukacja</i> 1(126), 14-24. – Czyżowska, N., Czyżowska, D. (2018). Edukacja moralna, czyli o sposobach wspierania rozwoju moralnego uczniów. <i>Kwartalnik Naukowy Fides Et Ratio</i>, 34(2), 27-38.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący treści lektur obowiązkowych oraz materiał omawiany na wykładach i ćwiczeniach.	26-50
1. Zadanie nr 1: Przygotowanie projektu warsztatów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży. Studenci w grupach 3-4 osobowych przygotowują zarys projektu podczas zajęć, następnie poza zajęciami dopracowują propozycję i przekazują pracę prowadzącemu ćwiczenia w terminie wskazanym przez prowadzącego. Kryteria punktacji poniżej.	13-25
2. Zadanie nr 2: Przygotowanie propozycji metod pracy nauczyciela, które może zastosować pracując z grupą uczniów o różnorodnych specjalnych potrzebach edukacyjnych. Praca nad zadaniem odbywa się podczas ostatniego spotkania. Efekt pracy studenci opracowują indywidualnie i przekazują prowadzącemu w wyznaczonym terminie. Kryteria punktacji poniżej	12-25

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny zadania nr 1:

Kryteria oceny projektu:	Minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia kryterium oraz maksymalna możliwa do uzyskania
Aspekty merytoryczne:	
1. Określenie celu warsztatów.	1,5 - 3
2. Wykorzystanie najnowszej, rzetelnej wiedzy dotyczącej mechanizmów psychologicznych leżących u podłoża wybranego problemu w treściach przekazywanych podczas warsztatów i aktywności.	2 - 3
3. Dostosowanie aktywności wykonywanych w trakcie warsztatu do wieku jego uczestników.	1,5 - 3
4. Dobór aktywności i metod prowadzenia warsztatu umożliwiający indywidualne zaangażowanie uczestników warsztatu.	2 - 3
5. Dobór metod i narzędzi ewaluacji skuteczności warsztatów. Po czym poznam, że warsztaty realizują określony cel profilaktyczny?	2 - 4
6. Zakres i trafność uwzględnionej literatury	1 - 2
Aspekty formalne:	
1. Trafność i przejrzystość układu pracy (podział treści, kolejność rozdziałów, itp.).	1 - 2
2. Jakość formalnej strony pracy (poprawność języka, opanowanie techniki pisanie pracy).	1 - 2
3. Zachowanie standardów edytorskich (APA).	1 - 3

UWAGA: Liczba punktów za projekt zespołowy, przyznana studentom tworzącym dany zespół, może być zróżnicowana w taki sposób, aby uwzględniała wkład poszczególnych studentów w realizację zadania. W przypadku chęci zróżnicowania punktów przyznanych poszczególnym uczestnikom zespołu konieczne jest procentowe określenie wkładu każdego z nich i umieszczenie tej informacji w projekcie.

Kryteria oceny zadania nr 2:

Kryteria oceny projektu:	Minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia kryterium oraz maksymalna możliwa do uzyskania
Aspekty merytoryczne:	
1. Trafność określenia wybranych specyficznych trudności w uczeniu się.	2,5 - 5
2. Uzasadnienie proponowanych metod pracy nauczyciela z grupą, w odniesieniu do wybranego aspektu trudności uczniów.	2,5 - 5
3. Dobór metod/narzędzi ewaluacji skuteczności proponowanych metod w procesie uczenia się uczniów.	2,5 - 5
4. Dostosowanie proponowanych metod pracy do wieku i możliwości wybranej grupy uczniów.	2,5 - 5
Aspekty formalne:	
1. Trafność i przejrzystość układu pracy (podział treści, kolejność rozdziałów, itp.).	1 - 2
2. Jakość formalnej strony pracy (poprawność języka, opanowanie techniki pisanie pracy).	1 - 3

UMIEJĘTNOŚCI OSOBISTE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe (student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Agnieszka Czerw, aczerw1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
warsztat	24 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się:	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Definiuje i identyfikuje pojęcia z obszaru rozwoju osobistego. Definiuje i wyjaśnia mechanizmy działania metod wspierania siebie w rozwoju. 	PS1_W15
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi samodzielnie zaplanować i zorganizować pracę wokół realizacji własnych celów rozwojowych. 	PS1_U8 PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów praktycznych w obszarze rozwoju osobistego. 	PS1_K2 PS1_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WARSZTAT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Rozwój osobisty Definicje pojęcia rozwoju osobistego. Rozwój osobisty a rozwój osobowości. Ku czemu chcemy się rozwijać? Co to znaczy rozwijać się?</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Carr, A. (2004). <i>Psychologia pozytywna</i> (rozdział 9, Pozytywna zmiana). Wydawnictwo Zysk i S-ka. – Oleś, P. K. (2011). <i>Psychologia człowieka dorosłego. Ciągłość – zmiana – integracja</i> (rozdział 3). Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Umiejętności niezbędne do wspierania siebie w rozwoju Atrybucja sukcesu i porażki. Orientacja na proces vs na wynik. Rozwój – cele Rozwój – podejście skoncentrowane na motywacji celowej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Dweck, C. (2018). <i>Nowa psychologia sukcesu</i> (s. 9-65). Wydawnictwo Muza. – Łaguna, M. (2015). Zasoby osobiste jako potencjał w realizacji celów. <i>Polskie Forum Psychologiczne</i>, 1(20), 5-15. – Do pobrania: https://www.infona.pl/resource/bwmeta1.element.psjd-53f91123-5484-4bba-8185-dbd9ba8762f5 [obowiązują strony 5-9] – Pervin, L.A. (2005). <i>Psychologia osobowości</i> (s. 126-140). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
<p>Rozwój – zasoby Zasoby — podejście skoncentrowane na psychologii pozytywnej i analitycznej.</p> <p>Rozwój – odporność psychiczna Kształtowanie się i rozwój odporności psychicznej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Łaguna, M. (2015). Zasoby osobiste jako potencjał w realizacji celów. <i>Polskie Forum Psychologiczne</i>, 1(20), 5-15. – do pobrania: https://www.infona.pl/resource/bwmeta1.element.psjd-53f91123-5484-4bba-8185-dbd9ba8762f5 [obowiązują strony 9-13] – Trzebińska, E. (2008). <i>Psychologia pozytywna</i> (s. 66-115). Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne. – Artykuły naukowe dotyczące zasobów osobistych zaproponowane przez studentów – Ryś, M., Trzęsowska-Greszta, E. (2018). Kształtowanie się i rozwój odporności psychicznej. <i>Kwartalnik Naukowy</i>, 2(34), 164-196. – Do pobrania: https://scholar.google.com/scholar?hl=pl&as_sdt=0%2C5&q=Kszta%C5%82towanie+si%C4%99+i+rozw%C3%B3j+odporno%C5%9Bci+psychicznej.+Kwartalnik+Naukowy&btnG=
<p>Rozwój – wartości Ku rozpoznaniu i integracji wartości (podejście Schwarza). Elastyczność psychologiczna</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ciecuch, J. (2013). <i>Kształtowanie się systemu wartości. Od dzieciństwa do wczesnej dorosłości</i>. Wydawnictwo Liberi Libri. – Do pobrania: https://liberilibri.pl/ksztaltowanie-sie-systemu-wartosci [obowiązuje rozdz. 1 i 2; s. 17-64]
<p>W każdej grupie omawiana będzie inna siła charakteru</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Trzebińska, E. (2008). <i>Psychologia pozytywna</i> (s. 66-115). Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne. <p>oraz literatura wskazana przez osobę prowadzącą zajęcia</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Praca na warsztacie, wykonywanie zadań w czasie zajęć, udział w dyskusjach	10-20
Praca zespołowa realizowana na ostatnich zajęciach dotycząca zaprojektowania ćwiczenia warsztatowego wzmacniającego siłę charakteru omawianą w danej grupie <ul style="list-style-type: none"> • precyzyjny opis celu ćwiczenia i dopasowanie ćwiczenia do wzmacnianej siły (stopień w jakim wzmacnia siłę) • dopasowanie formy pracy do grupy docelowej i jej uzasadnienie • precyzyjny, zrozumiały opis przeprowadzenia ćwiczenia • dokładny opis warunków przeprowadzenia ćwiczenia • odwołanie do literatury naukowej, zgodne z APA7	21-40
Projekt indywidualny – Mój potencjał Każdy student w oparciu o analizę swojego potencjału (zasobów i słabych stron) przygotowuje plan swojego rozwoju. W planie ujęta jest 1 mocna strona, którą chce wzmocnić i 1 słaba, którą chce ukształtować. Szczegóły dotyczące projektu indywidualnego omówione zostaną na ostatnich zajęciach. Kryteria oceny: <ul style="list-style-type: none"> • Właściwe uzasadnienie swoich słabych i mocnych stron • Precyzyjny i pełny opis sposobu wzmacniania swojej silnej strony • Precyzyjny i pełny opis sposobu pracy nad swoją słabą stroną	20-40

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.
Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PRACA EMPIRYCZNA - PROJEKT ZESPOŁOWY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe (student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin
Koordynator przedmiotu	Dr Konrad Piotrowski konrad.piotrowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	12 ST /12 NST	
projekt	10 ST / 10 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie podstawy metodologii badań psychologicznych oraz podstawowe sposoby planowania badań naukowych zna i rozumie podstawy zastosowania statystyki w psychologii, w tym sposoby klarownej prezentacji wyników badań empirycznych 	PS1_W20 PS1_W22
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> potrafi sformułować problem badawczy, postawić hipotezy i dobrać odpowiednie do problemu metody badawcze 	PS1_U2 PS1_U5 PS1_U8

	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi opracowywać i przedstawić wyniki badań empirycznych • potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji badania (ustalenie problemu, zbieranie danych, analiza i prezentacja wyników) 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • poddaje krytycznej refleksji cele własne i zespołowe oraz sposoby ich osiągnięcia • dba o przestrzeganie standardów etycznych w zakresie realizacji badań naukowych • potrafi krytycznie ocenić efekty badań naukowych, ma świadomość konieczności ulepszania metod i podejść badawczych • jest otwarty na dyskusję dotyczącą prowadzonych przez siebie badań empirycznych • potrafi komunikować wyniki swojej pracy 	PS1_K5 PS1_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do obszaru tematycznego przeprowadzanego badania. Tematyka ta jest zależna od Prowadzącego.</p>	<p>Prowadzący wskazuje literaturę obowiązkową i/lub dodatkową dotyczącą tematyki projektu na pierwszych zajęciach.</p>
<p>Proces badawczy Stawianie problemu badawczego i hipotez, planowanie badania z uwzględnieniem planowanego sposobu analizy danych, sposoby kontrolowania zmiennych zakłócających, reguły doboru próby i przydziału osób do warunków badawczych (pojęcie randomizacji)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Brzeziński, J. (2019). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. PWN. 2. Shaughnessy, J., J., Zechmeister, E., B., Zechmeister, J., S. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP. 3. Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 1</i>. Sedno/SWPS. 4. Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 2</i>. Sedno/SWPS. 5. Bedyńska, S. (2012). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 3</i>. Sedno/SWPS.
<p>Analiza wyników badań Dobór właściwego narzędzia statystycznego. Spełnienie wymogów jego zastosowania. Interpretacja i raportowanie wyników.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 1</i>. Sedno/SWPS. 2. Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 2</i>. Sedno/SWPS. 3. Bedyńska, S. (2012). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 3</i>. Sedno/SWPS. <p>Literatura dodatkowa: Field, A. (2018). <i>Discovering statistics using IBM SPSS (5th Ed.)</i>. Sage.</p>

<p>Raportowanie wyników Wizualizacja wyników w postaci graficznej. Właściwy dobór wykresów do prezentowanych efektów. Kluczowe elementy raportu. Poster naukowy.</p>	<p>Publication Manual of the American Psychological Association, Seventh Edition (2020)</p>
---	---

<p>PROJEKT</p>	
<p>Treści programowe</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p>
<p>Kamienie milowe projektu: 1/ sformułowanie problemu badawczego i hipotez, 2/ przegląd literatury, 3/ analiza danych, 4/ poster i jego przedstawienie podczas sesji Rodzaje badań realizowanych w ramach projektów: 1. Badanie oparte na danych zastanych (w wyjątkowych przypadkach). Prowadzący przedstawia studentom dużą bazę danych (np. <i>Diagnoza społeczna: warunki i jakość życia Polaków</i>). Zmienne zawarte w bazie są punktem wyjścia do przeglądu literatury i formułowania hipotez. Student formułuje własne hipotezy badawcze, wyprowadzając je z adekwatnej literatury przedmiotu, następnie przeprowadza analizę i przygotowuje poster. <u>Dopuszczalna jest praca w maksymalnie 3-osobowych zespołach.</u> 2. Badanie oparte na danych zebranych przez studenta w ramach innych zajęć (w wyjątkowych przypadkach). W tym wariantcie projekt badawczy opiera się na danych, które studenci zebrali w ramach innych zajęć. W tym przypadku główna hipoteza jest już sformułowana. Jeśli to możliwe, student formułuje hipotezy dodatkowe. Następnie przeprowadza przegląd literatury, analizę danych i przygotowuje poster. <u>Dopuszczalna jest praca w maksymalnie 3-osobowych zespołach.</u> 3. Badanie oparte na danych zebranych w ramach projektu <i>Praca empiryczna (podstawowa forma pracy)</i>. W czasie spotkań wspólnych studenci przy wsparciu Prowadzącego formułują nowy problem badawczy i hipotezy oraz wspólnie projektują schemat badania i materiały. Następnie, każdy student samodzielnie zbiera dane w ilości ustalonej przez Prowadzącego. Z zebranych danych tworzona jest wspólna baza danych. Student przeprowadza analizę danych i przygotowuje poster. <u>Dopuszczalna jest praca w maksymalnie 5-osobowych zespołach.</u></p>	<p>Prowadzący wskazuje literaturę obowiązkową lub dodatkową dotyczącą tematyki projektu na pierwszych zajęciach.</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 53 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów

Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów

Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów

Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów

Dostateczna (3,0) - od 53 punktów do 60 punktów

Niedostateczna (2,0) - poniżej 53 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Przygotowanie i opisanie planu badania. Warunkiem koniecznym zaliczenia tej części jest dostarczenie w wersji pisemnej 1-2 stronicowego dokumentu, który powinien zawierać: hipotezy wraz z krótkim uzasadnieniem hipotez w świetle danych teoretycznych i empirycznych, schemat badania, opis materiałów i przebiegu badania. Maksymalny czas oddania tej części pracy upływa w dniu 2 spotkania z prowadzącym ćwiczenia	16-30
Zebranie danych (realizacja badania) lub przygotowanie danych do analizy wyników na podstawie istniejącej bazy danych oraz analiza wyników. Warunkiem zaliczenia tej części jest dostarczenia bazy danych zapisanej w formacie .sav oraz raportu z analizy wyników. Zmienne muszą posiadać etykiety oraz zdefiniowane wartości, aby można było je łatwo zidentyfikować. Maksymalny czas oddania tej części pracy upływa w dniu 4 spotkania.	11-20
Poster konferencyjny oraz jego prezentacja podczas grupowej lub uczelnianej sesji plakatowej. Sesja plakatowa zostanie zorganizowana w dodatkowym terminie. Szczegółowe informacje na temat sesji plakatowej zostaną przekazane podczas zajęć. Na ocenę posteru wpływ będą miały: poprawność przeprowadzenia analiz i raportowania wyników (APA), układ treści, czytelność.	21-40
Ocena współpracy zespołowej (na podstawie oceny pracy zespołowej przez samych studentów i obserwacji prowadzącego) Osoba która w ogóle nie brała udziału w pracach zespołu albo brała udział w stopniu minimalnym, nie uzyskuje zaliczenia przedmiotu.	5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Fakultet 1-2¹

III rok, semestr 6

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

DYLEMATY ETYCZNE PSYCHOLOGA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	5
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150
Koordinator przedmiotu	Dr Anna Kubiak (akubiak1@swps.edu.pl)

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	24 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student rozumie czym jest etyka jako dziedzina filozofii, wie czym się różni etyka od moralności i etyki zawodowej. • Student rozumie czym jest dylemat etyczny. • Zna specyfikę realizacji zasad etycznych w badaniach naukowych.	PS1_W24

¹ Sylabusy wszystkich fakultetów (1-5) zostały przedstawione w ostatniej części dokumentu

	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna niebezpieczeństwa wykorzystywania wiedzy psychologicznej w biznesie, reklamie i kontaktach z mediami. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi dostrzegać i identyfikować dylematy etyczne związane z używaniem wiedzy psychologicznej. • Student potrafi analizować etyczne aspekty procedur badawczych w psychologii. • Student potrafi formułować i analizować argumenty dotyczące dylematów etycznych. 	PS1_U6
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest wrażliwy na uchybienia w sferze naczelnych wartości i jest gotowy im przeciwdziałać. • Student jest gotów włączyć się w działania na rzecz dobra wspólnego. 	PS1_K6 PS1_K9

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Czym jest etyka jako dziedzina filozofii. Etyka a moralność. Rozwój świadomości etycznej jednostki Eksperymenty myślowe w etyce (dylemat wagonika). Pochodzenie norm etycznych i ich sankcjonowanie. Imperatyw kategoryczny, brytyjski utilitaryzm.	<ul style="list-style-type: none"> – Dupre, B. (2008). <i>50 teorii filozofii, które powinieneś znać</i> (s. 58-127). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
2. Wartości etyczne zagrożone w badaniach naukowych. Zasada poinformowanej i dobrowolnej zgody. Kompetencje etyczne badacza.	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J. (2017). Psycholog wobec osób uczestniczących w badaniach psychologicznych – między poprawnością metodologiczną a poprawnością etyczną. W: Brzeziński, J., Chyrowicz, B., Toeplitz, Z., W., Toeplitz-Winiewska, M. (red.). <i>Etyka zawodu psychologa</i>. (s. 169-206). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. – Brzeziński, J. (2017). Powinności psychologa (jako badacza) wobec członków społeczności naukowej. W: Brzeziński, J., Chyrowicz, B., Toeplitz, Z., W., Toeplitz-Winiewska, M. (red.). <i>Etyka zawodu psychologa</i>. (s. 207-225). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
3. Czy etyka hamuje postęp nauki?	<ul style="list-style-type: none"> – Milgram, S. (2001) Behawioralne badania nad posłuszeństwem. W: Siuta, J. (red.) <i>Konteksty ludzkich zachowań</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Haney, C., Banks, C., Zimbardo, P. (2001). Dynamika relacji interpersonalnych w warunkach symulowanego więzienia. W: Siuta, J. (red.) <i>Konteksty ludzkich zachowań</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

4. Ryzyko dyskryminacji w usługach psychologicznych (odmowa świadczenia; niedostosowanie świadczenia do specyfiki osoby; stereotypowe traktowanie przedstawicieli mniejszości). Czy psycholog może się powołać na klauzulę sumienia? Konflikt światopoglądów vs. osobiste problemy psychologa.	– Bednarek, D. (2020). <i>Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa</i> . (s. 297-327). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdział 11)
5. Dylematy etyczne w zastosowaniach psychologii w biznesie/ mediach/reklamie.	– Toeplitz, Z. (2017). Psycholog w środkach masowego przekazu. W: Brzeziński, J., Chyrowicz, B., Toeplitz, Z., W., Toeplitz-Winiewska, M. (red.). <i>Etyka zawodu psychologa</i> . (s. 405-415). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
6. Zaliczenie: debaty oksfordzkie	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Udział w debacie oksfordzkiej: - przygotowanie argumentów - wystąpienie	36-70
Aktywność na zajęciach	15-30
SUMA	51-100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

CZŁOWIEK – PERSPEKTYWA HUMANISTYCZNA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe (student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale mogą różnić się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Dorota Żelechowska dzelechowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	18 ST/12 NST	
e-learning	6 ST / 6 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistyczne wiedzy o człowieku; 	PS1_W23 PS1_W24
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> dostrzega potrzebę korzystania z opinii ekspertów z innych dyscyplin i dziedzin w rozwiązywaniu problemów z obszaru psychologii. 	PS1_K4

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Wprowadzenie do tematyki zajęć i perspektywy humanistycznej. Omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. Omówienie specyfiki perspektywy humanistycznej i przykładowych paradygmatów humanistycznych. Nowe nurty w humanistyce.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Chojniak, A. (2018). Relacja psychologii i humanistyki—ujęcie Floriana Znanięckiego i Jerzego Kmity. <i>Sensus Historiae</i>, 30(1), 69-83. – Domańska, E. (2013). Humanistyka ekologiczna. <i>Teksty drugie</i>, (1-2), 13-32. – Markowski, M. P. (2011). Humanistyka: niedokończony projekt. <i>Teksty Drugie</i>, (6), 13-28. <p>Ze względu na wybieralny charakter zajęć literatura związana z omawianą problematyką, wskazana przez osobę prowadzącą zajęcia w danej grupie ćwiczeniowej na pierwszych zajęciach.</p>
<p>2. Konwersatorium tematyczne – związane z problematyką poruszaną w danej grupie ćwiczeniowej (wybieralnej) Wprowadzenie do problematyki zajęć w danej grupie ćwiczeniowej. Obszary problemowe są wyznaczone przez osoby prowadzące zajęcia w grupach ćwiczeniowej. Zawierają one odniesienie do problemów z obszarów psychologii, ale znacząco wykraczają poza perspektywę tej dziedziny, w związku z czym ich rozumienie warto uzupełnić o odniesienia do dyscyplin humanistycznych (archeologii, filozofii, historii, językoznawstwa, literaturoznawstwa, nauki o kulturze i religii lub nauki o sztuce). Osoby studenckie zobowiązane są do przeczytania z wyprzedzeniem tekstów wskazanych przez osobę prowadzącą ćwiczenia jako obowiązujące na danych zajęciach. Podczas spotkań teksty są poddawane dyskusji, mogą także zostać wyznaczone inne formy pracy grupowej wymagające korzystania z informacji zawartych w treści lektur. Dopuszczalne są także mini-wykłady ze strony osoby prowadzącej.</p>	
<p>3. Psychologia a nauki humanistyczne Refleksja nad relacją psychologii i nauk humanistycznych w kontekście poruszanego obszaru problemowego.</p>	
<p>4. Prezentacja efektów pracy i podsumowanie zajęć Prezentacja efektów pracy zespołowej – dyskusja i poszukiwanie odpowiedzi na pytanie problemowe z perspektywy wzbogaconej o wybrany paradygmat humanistyczny. Podsumowanie zajęć.</p>	

E-LEARNING Materiał zamieszczony w kursie jest podzielony na 6 modułów. Każdy moduł ma taką samą strukturę. Składa się z trzech lekcji: <ul style="list-style-type: none"> • Lekcja 1: Wykład wideo • Lekcja 2: Zadanie z tekstem • Lekcja 3: Prezentacja multimedialna 	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Moduł 1: W jaki sposób mogę poznać siebie i świat? O filozoficznych dyskusjach na temat poznania. Moduł 2: Jak mam żyć, aby być szczęśliwym/szczęśliwą? Moduł 3: Czy zawsze muszę być szczęśliwa/szczęśliwy? O granicy między melancholią a chorobą. Moduł 4: Kim jestem? O tożsamości i relacji człowieka do innych ludzi. Moduł 5: Czy to, jak opowiadam o sobie, ma wpływ na to, jak o sobie myślę? Moduł 6: Czy można mnie zastąpić? O sztucznej inteligencji z kilku perspektyw.	Materiały umieszczone w e-learningu

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Kolokwium Kolokwium przeprowadzane na przedostatnich zajęciach w formie pisemnej, testowej. Obejmuje treści z lektur oraz zajęć. Kolokwium powinno się odbyć przed prezentacją efektów pracy zespołowej.	11-20
Praca zespołowa Osoby studenckie otrzymują do wyboru (na pierwszych zajęciach, od osoby prowadzącej daną grupę ćwiczeniową) listę zagadnień problemowych z zakresu wybranej tematyki dziedziny psychologii, które to zagadnienia mogą być rozumiane głębiej i bardziej adekwatnie wtedy, gdy zostaną ujęte dodatkowo z perspektywy dziedziny humanistycznej (archeologii, filozofii, historii, językoznawstwa, literaturoznawstwa, nauki o kulturze i religii lub nauki o sztuce). Zadaniem osób studenckich (w około 4-osobowych	10-20

<p>zespołach) jest wybranie zagadnienia problemowego, a następnie uzupełnienie obrazu problemu/zjawiska o odniesienia do kontekstu wybranej nauki humanistycznej. Wymaga to dokonania wyboru adekwatnej perspektywy oraz znalezienia przynajmniej dwóch tekstów źródłowych (naukowych, aktualnych, z danej dziedziny) i adekwatnego wykorzystania informacji w nich zawartych.</p> <p>Każdy zespół zobowiązany jest wykonać i złożyć w formie dokumentu elektronicznego oraz przedstawić na zajęciach prezentację poświęconą wybranemu zagadnieniu (wzór prezentacji przedstawiony zostanie na zajęciach).</p> <p>Wkład każdej osoby pracującej nad prezentacją powinien być jasno określony, a oceny uzyskane przez poszczególne osoby z zespołu mogą być zróżnicowane, w zależności od wkładu. Przedmiotem oceny będzie zarówno część merytoryczna zadania, jak i część formalna.</p>	30-60
<p>Zadanie zaliczeniowe z e-learningu</p> <p>Warunkiem zaliczenia części e-learningowej jest uzyskanie 30 z 60 dostępnych punktów. Punkty można uzyskać po wykonaniu quizów / testów dostępnych w e-learningu. Szczegółowe informacje na temat terminów, w jakich można uzyskać punkty przedstawione są na stronie kursu w portalu learnonline.swps.edu.pl</p> <p>(kurs: Człowiek perspektywa humanistyczna).</p>	

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny pracy zespołowej

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie kryterium i maksymalna możliwa do uzyskania
Adekwatność wyboru perspektywy humanistycznej w odniesieniu do danego problemu	1-2
Poprawność merytoryczna w opisie problemu i odniesień do treści wybranych tekstów źródłowych	3-6
Adekwatność i jakość wybranych tekstów źródłowych	2-4
Samodzielność prowadzonego wywodu	1-2
Poprawność formalna (wymogi projektu)	1-2
Zgodność ze stylem APA	1-2
Styl i poprawność językowa	1-2
SUMA:	10-20

PSYCHOLOGIA MIĘDZYKULTUROWA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Maciej Kościelniak mkoscielniak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	12 ST / 6 NST	
e-learning	12 ST / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ● Rozumie znaczenie perspektywy międzykulturowej w opisie i wyjaśnianiu zachowań człowieka. ● Rozumie rolę kontekstu kulturowego w działalności zawodowej psychologa. ● Zna zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak też aktualny dorobek światowej i polskiej psychologii kulturowej i międzykulturowej. 	PS1_W18 PS1_W26
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> ● Posługuje się teoretyczną wiedzą z zakresu psychologii międzykulturowej do opisu i interpretacji zachowań człowieka. ● Posługuje się terminologią z zakresu psychologii międzykulturowej. 	PS1_U1 PS1_U4

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega znaczenie wiedzy z zakresu psychologii międzykulturowej; dostrzega punkty widzenia i problemy ludzi funkcjonujących w odmiennych kulturach i zespołach międzykulturowych. 	PS1_K2
------------------------------	---	--------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Po co kultura psychologii a psychologia kulturze? Czym jest psychologia między-/kulturowa? Pięć podejść do kultury w psychologii. Miejsce psychologii zorientowanej kulturowo w rodzinie nauk psychologicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN Wydanie II <ul style="list-style-type: none"> Rozdział 1
<p>Natura a Kultura Procesy wyrażania, doświadczania i nazywania emocji: Program twarzowy a kulturowe reguły wyrażania. Badania Ekmana i Matsumoto. Powszechność i specyfika uśmiechu. Rola języka w doświadczaniu i odczytywaniu wyrażanych emocji (Wierzbicka; Roberson). Nowe trendy w badaniach doświadczania wyrażania i percepcji emocjonalnej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Matsumoto, D., Juang, L. (2007). <i>Psychologia międzykulturowa</i>. GWP, s. 281-321 Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], <ul style="list-style-type: none"> Rozdz. 7
<p>Style poznawcze w procesach percepcji, pamięci, atrybucji, kategoryzacji i myślenia Kultura Dalekiego Wschodu i Zachodu. Filozoficzne i logiczne wprowadzenie do problematyki stylów poznawczych. Kulturowe uwarunkowania testów inteligencji i uzyskiwanych w nich wyników.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II] <ul style="list-style-type: none"> Rozdz. 9
<p>Psychologia wartości i ich kulturowe wymiary Kolista teoria wartości [S. Schwartz] i jej konsekwencje. Wartości jednostkowe oraz kolektywne mapy wartości. Mapy świata na wymiarach kultury</p>	<ul style="list-style-type: none"> Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II] <ul style="list-style-type: none"> Rozdział 5
<p>Kultura a psychologia ja Konstrukty ja niezależnego i współzależnego. <i>Godność – honor - twarz</i> jako mechanizmy regulacyjne. Czy dążenie do podnoszenia i utrzymywania poczucia własnej wartości jest uniwersalne? – Kontrowersje teoretyczne [Heine vs. Sedikides]</p>	<ul style="list-style-type: none"> Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II] <ul style="list-style-type: none"> Rozdział 6
<p>Psychologia migracji i akulturacji Praca, nauka i życie w- i poza kulturą rodzimą. Nabywanie odmiennych kultur. Dwukulturowość człowieka 21 wieku</p>	<ul style="list-style-type: none"> Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN Wydanie II <ul style="list-style-type: none"> Rozdział 13
<p>Modele ekokulturowe. Interakcja kultury i biologii – perspektywy ewolucyjna i kulturowa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Buss, D. (2001). <i>Psychologia ewolucyjna. Jak wytłumaczyć społeczne zachowania człowieka? Nowe koncepcje</i>. Gdańsk: GWP. <ul style="list-style-type: none"> Rozdziały 1-2.

<p>Uwarunkowania kulturowe dobrostanu, narcyzmu i roszczeniowości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 2.
---	---

<p>E-LEARNING Podczas realizacji kursu e-learningowego studenci będą wykonywać zadania i quizy mające za cel utrwalenie nabytej wiedzy. Realizacja tych zadań będzie się wiązać z analizą opisów prawdziwych sytuacji lub studiów przypadku – co pomoże studentom zrozumieć znaczenie mechanizmów psychologii międzykulturowej w rzeczywistym świecie i uwrażliwi ich na problemy powstające na styku kultur. Treści realizowane na e-learningu będą wymagały rozwijania kompetencji osobistych w zakresie zarządzania czasem – aby samodzielnie przygotować swój harmonogram pracy i zdobyć wymaganą liczbę punktów przed wyznaczoną datą.</p>	
<p>Treści programowe</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p>
<p>Odmienność kulturowa (w zakresie norm) i etnocentryzm</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II] – [fragmenty Rozdz. 1 i 11 dotyczące eksperymentu kulturowego] <p>Materiały umieszczone w e-learningu</p>
<p>Podstawy komunikacji międzykulturowej: różnice w stylach komunikacji</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Wierzbicka, A. (1999). Wierzbicka, A. (1999). <i>Emocje. Język i skrypty kulturowe</i>. W: A. Wierzbicka <i>Język–umysł–kultura</i> (s. 163–189). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. <p>Materiały umieszczone w e-learningu [Naturalny Metajęzyk Semantyczny]</p>
<p>Kultura Polski i jej miejsce w Europie i w świecie Od historycznych do współczesnych koncepcji i prób empirycznych wymiarów kulturowych. Polska i Polacy w relacjach międzykulturowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II] <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 12 <p>Materiały umieszczone w e-learningu</p>
<p>Życie w społeczeństwie wielokulturowym Typy wielokulturowości i jej alternatywy. Ideologia, polityka, praktyki społeczne i rola psychologii. Uniwersytet wielo/między-kulturowy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II] <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 14 <p>Materiały umieszczone w e-learningu</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian z treści omawianych na wykładach oraz lektur obowiązkowych (30 pytań zamkniętych jednokrotnego wyboru)*	31-60
Zadania i quizy w e-learningu Każdy z 4 modułów wiedzy na e-learningu składa się z interaktywnych prezentacji oraz ćwiczeń, za których poprawne wykonanie można otrzymać punkty. Celem prezentacji interaktywnych jest przedstawienie konkretnych zagadnień z obszaru psychologii międzykulturowej i zapoznanie studentów z podstawowymi terminami i zjawiskami z danego tematu. Ćwiczenia odnoszą się do konkretnych prezentacji i ich celem jest sprawdzenie wiedzy z danego tematu oraz kształcenie umiejętności będących rozszerzeniem informacji z prezentacji. Punkty otrzymuje się jedynie za ćwiczenia (jest ich 11). Prezentacje pomagają zarówno w ćwiczeniach na e-learningu - jak i w przygotowaniu się do egzaminu.	20-40

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

ZASTOSOWANIA PSYCHOLOGII: PROJEKT ZESPOŁOWY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe (student wybiera tematykę zajęć z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Anna Ziółkowska, prof. Uniwersytetu SWPS aziolkowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	12 ST /12 NST	
projekt	10 ST/10 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje problematykę funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym, wskazuje teorie wyjaśniające i sposoby prowadzenia badań w psychologii. 	PS1_W4 PS1_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną przygotowuje projekt zespołowy zgodnie z zaproponowanym schematem i metodyką. Student przygotowuje wystąpienie i tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. 	PS1_U8 PS1_U9

	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji projektu (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników). 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykorzystuje opinie ekspertów w ramach dziedziny i z innych dziedzin w celu rozwiązywania problemu społecznego lub praktycznego. • Student uzasadnia wybór problemu społecznego lub praktycznego i sposób jego rozwiązania, z zachowaniem zasad etyki. 	PS1_K4 PS1_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa:
1. Wprowadzenie do założeń projektu zespołowego: omówienie założeń i celów projektu, warunków oraz kryteriów zaliczenia. Tworzenie zespołów projektowych.	Literatura obowiązkowa zostanie podana przez prowadzącego/prowadzącą na pierwszych zajęciach w zależności od wybranego zagadnienia projektowego i wybranej metodologii.
2. Analiza potrzeb i wybór grupy docelowej w projekcie.	
3. Definiowanie problemu – synteza danych i ich analiza	
4. Generowanie pomysłów na rozwiązanie problemu. Wybór metod i strategii w oparciu o analizę teorii psychologicznych	
5. Projektowanie prototypowych rozwiązań problemu. Zasady tworzenia harmonogramu i budżetu projektu	
6. Publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej (w wybranej metodologii np.: SMART, intervention mapping, itp.) wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów.	

PROJEKT	
Proponowany harmonogram działań zespołu projektowego:	Literatura obowiązkowa:
1. Wybór przez zespoły obszarów problemowych, wstępna analiza wyzwań projektowych, planowanie działań, ustalenie harmonogramu	Literatura obowiązkowa zostanie podana przez prowadzącego/prowadzącą na pierwszych zajęciach w zależności od wybranego zagadnienia projektowego i wybranej metodologii.
2. Diagnoza obszaru problemowego i potrzeb grupy docelowej.	
3. Wybór kontekstu teoretycznego dla wybranych problemów, generowanie pomysłów rozwiązania problemów.	
4. Przygotowanie prototypu rozwiązania, sposobu testowania i jego ewaluacji.	
5. Przygotowanie pisemnego raportu podsumowującego wszystkie etapy pracy.	
6. Przygotowanie prezentacji proponowanych rozwiązań wybranych problemów, osadzonych w wybranej metodologii, ustalonej z osobą prowadzącą połączona z dyskusją.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Raport pisemny: opracowanie projektu obejmującego diagnozę potrzeb i konceptualizację problemu, propozycję rozwiązania tego problemu za pomocą oddziaływań psychologicznych oraz sposobu ewaluacji proponowanych oddziaływań.	23-46
Prezentacja grupowa: publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów.	22-44
Ocena współpracy zespołowej	5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny raportu pisemnego:

Kryterium	Punktacja*
Diagnoza obszaru problemowego - liczba i jakość źródeł informacji - sposób pozyskiwania danych	4-8
Wybór i zdefiniowanie problemu	4-8
Konceptualizacja problemu - wyjaśnienie przyczyn problemu, wskazanie czynników ryzyka, odniesienie wyników badań	5-10
Propozycja sposobów rozwiązania problemu oraz ich ewaluacji - adekwatność do zdefiniowanego problemu - realność zastosowania - sposoby ewaluacji rozwiązania	5-10
Formalne aspekty raportu - standardy APA, poprawność językowa, terminologia, struktura pracy	4-8
suma:	23-46

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny prezentacji:

Celem prezentacji jest przedstawienie założeń projektu określonej grupie docelowej. Każdy zespół musi wskazać do jakiej grupy docelowej kieruje prezentację (np. potencjalnym sponsorom projektu, rodzicom/nauczycielom, samorządom itp.)

Kryterium	Punktacja*
Przedstawienie problemu oraz sposobu rozwiązania	5-10
Uzasadnienie wyboru oddziaływania	5-10
Sposób prezentowania <ul style="list-style-type: none"> - atrakcyjność przekazu - dostosowanie przekazu do grupy docelowej - język wypowiedzi	5-10
Formalne aspekty prezentacji <ul style="list-style-type: none"> - jakość, zrozumiałość, przejrzystość, spójność slajdów - terminologia naukowa	4-8
Ocena współpracy zespołowej w trakcie prezentacji	3-6
suma:	22-44

Formularz oceny współpracy zespołowej dokonywanej przez studentów

Każdy student wchodzący w skład zespołu realizującego projekt ocenia swój udział w poszczególnych etapach realizacji projektu (kolumna Ja), a także ocenia udział wszystkich pozostałych członków zespołu w realizacji tych zadań. Ostateczna liczba punktów przyznana studentowi jest średnią z wystawionych mu ocen przez wszystkich 3 członków danego zespołu.

	Poziom zaangażowania w realizację projektu zespołowego (punktacja): <ul style="list-style-type: none"> - brak zaangażowania 0 - minimalne zaangażowanie 0.5 - częściowe zaangażowanie 1.0 - znaczące zaangażowanie 1.5 - pełne zaangażowanie 2.0 		
	<i>Ja:</i> _____	<i>Członek zespołu:</i> _____	<i>Członek zespołu:</i> _____
Etap realizacji projektu:	Punktacja (0-2)	Punktacja (0-2)	Punktacja (0-2)
1. Diagnoza obszaru problemowego			
2. Generowanie pomysłów rozwiązania problemu			
3. Wyszukiwanie literatury			
4. Przygotowanie raportu			
5. Przygotowanie prezentacji			
Średnia:			

AKTYWNOŚĆ NAUKOWO-SPOŁECZNA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	1
Całkowita liczba godzin pracy studenta	25 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Maciej Kościelniak, mkoscielniak@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ● Posiada wiedzę na temat rodzajów badań psychologicznych prowadzonych w wydziale. ● Zna narzędzia stosowane w badaniach psychologicznych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> ● Potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy. 	PS1_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Rozumie doświadczenia osób, które są uczestnikami badań psychologicznych. ● Rozumie ważność terminowości wykonywania zadań. ● Potrafi współpracować z innymi osobami przy realizacji projektów społecznych lub badawczych. 	PS1_K6

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Możliwe aktywności naukowo-społeczne:

- bierne uczestnictwo w badaniach psychologicznych prowadzonych przez pracowników lub studentów Uniwersytetu SWPS (ich lista znajduje się na portalu SONA);
- czynny udział w konferencjach i seminariach (wygłoszenie referatu, przygotowanie posteru);
- publikacja artykułu w recenzowanym czasopiśmie naukowym (polskim lub zagranicznym);
- staż naukowy (pomoc w realizacji badania naukowego prowadzonego przez pracownika Uczelni);
- aktywna działalność w pracy kół naukowych/projektów społecznych/organizacji studenckich działających na terenie Uczelni (zatwierdzana przez opiekuna);
- staż dydaktyczny (pełnienie roli asystenta dydaktycznego);
- pełnienie funkcji w organizacjach studenckich (np. Samorządzie studenckim, kołach naukowych) lub pełnienie funkcji starosty roku;
- wolontariat na rzecz celów wskazanych przez Uczelnię;
- aktywny udział w studenckim seminarium naukowym;
- pomoc w rekrutacji do badań naukowych;

Aktywności, które nie będą wynagradzane punktami ECTS:

- działania rozliczane w ramach praktyk zawodowych;
- działania promocyjne na rzecz uczelni;
- bierne uczestnictwo w wykładach, szkoleniach i konferencjach;
- udział w badaniach naukowych realizowanych poza systemem SONA (chyba, że Lab Manager właściwy dla wydziału studenta wcześniej wyrazi na to zgodę).

Warunki zaliczenia / kryteria oceniania

Cele przedmiotu

Celem przedmiotu jest kształtowanie odpowiedzialnej postawy wobec własnego rozwoju i zaangażowania w rozwój Uczelni. Ponadto, celem będzie zapoznanie studentów z praktycznymi aspektami pracy badacza oraz zachęcenie ich do podejmowania aktywności społecznej na Uczelni.

Forma przedmiotu

Przedmiot ma formę projektu. Zadaniem studentów jest realizacja wybranych aktywności, służących rozwojowi własnemu studenta oraz jego kompetencji naukowych i społecznych.

Każda z dostępnych aktywności umożliwia zebranie określonej liczby punktów, możliwe jest ich dowolne łączenie przez studenta. 1 ECTS wymagany do zaliczenia przedmiotu odpowiada 25 godzinom pracy studenta.

Zaliczenie przedmiotu

Przedmiot kończy się zaliczeniem bez oceny. W celu zaliczenia przedmiotu należy zgromadzić 1500 punktów w systemie SONA (odpowiednik 25 godzin pracy studenta, potwierdzonych przez opiekuna podejmowanych aktywności). Punkty rejestrowane są w informatycznym systemie SONA, do którego dostęp otrzymują wszyscy studenci w momencie rozpoczęcia toku studiów.

Opiekun danej aktywności określa czas, jaki student poświęcił na realizację tych zadań (na tej podstawie będą przyznawane punkty ECTS - 1 minuta będzie premiowana jednym punktem w systemie SONA). Jedynym typem aktywności, który nie wymaga potwierdzenia przez opiekuna jest uczestnictwo w badaniach prowadzonych w systemie SONA - gdzie punkty naliczane są automatycznie.

Poszczególne typy aktywności naukowo-społecznych (np. staże dydaktyczne i naukowe, działalność w organizacjach studenckich, pełnienie funkcji starosty roku) posiadają przypisany limit 750 punktów, powyżej którego punkty nie są wliczane do wymaganej kwoty. Ma to na celu zachęcenie studentów do udziału w różnych typach aktywności. Szczegóły tych limitów są określone szczegółowo w Regulaminie przyznania punktów ECTS za aktywność naukowo-społeczną studentów na kierunku Psychologia na Wydziale Psychologii i Prawa w Poznaniu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego.

Studenci powinni zapoznać się z zasadami funkcjonowania systemu SONA - umieszczonymi na stronie internetowej systemu SONA. Przedstawione są tam zarówno aspekty techniczne wykorzystania portalu, jak również wymagania punktowe i przepisy szczegółowe obowiązujące na poszczególnych wydziałach. Należy więc zweryfikować warunki zaliczenia przedmiotu kierując się rokiem naboru. Szczegółowe informacje znajdują się w wydziałowym regulaminie dotyczącym przyznawania punktów ECTS za aktywność naukowo-społeczną.

Warunki zaliczenia przedmiotu muszą być spełnione do momentu ukończenia przez studenta III roku studiów (dla wszystkich form i poziomów studiów). Brak uzyskania zaliczenia skutkuje koniecznością powtórzenia realizacji przedmiotu w kolejnym semestrze. Zachęca się jednocześnie, aby studenci podejmowali aktywności już od pierwszego semestru studiów. Z początkiem studiów do studentów trafią dane logowania do systemu SONA oraz szczegółowa instrukcja dotycząca korzystania z panelu.

Regulamin

Dokumentem określającym w sposób szczegółowy zasady gromadzenia punktów wymaganych do zaliczenia tego przedmiotu społeczna jest Regulamin przyznawania punktów ECTS za aktywność naukowo-społeczną studentów na kierunku Psychologia na Wydziale Psychologii i Prawa w Poznaniu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego, udostępniony na stronie internetowej http://lab.swps.edu.pl/sona/?page_id=969.

Literatura:

Informacje dot. literatury wymaganej podczas realizacji stażu naukowego lub dydaktycznego zostaną każdorazowo określone przez opiekuna tej aktywności.

Fakultety 1-5 realizowane w roku akademickim 2022/2023

FAKULTET: MENTALIZACJA Z PERSPEKTYWY ROZWOJOWEJ I KLINICZNEJ

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Anna Kamza akamza@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student rozpoznaje strukturę i funkcje mentalizacji, koncepcje wyjaśniające jej źródła, a także znajduje i opisuje możliwe oddziaływania wspierające jej rozwój. 	PS1_W12
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Blok 1. Pojęcie i wymiary mentalizacji. Mentalizacja a terminy pokrewne. Pojęcie mentalizacji. Perspektywa strukturalno-procesualna: mentalizacja jako stan i jako cecha. Wymiary mentalizowania wg Fonagy’ego i Luytena: automatyczna vs kontrolowana; zorientowana na wewnętrzne vs zewnętrzne cechy własne i innych; emocjonalna vs poznawcza; zorientowana na <i>self</i> vs na innych. Terminy pokrewne: teoria umysłu, empatia, inteligencja emocjonalna, inteligencja społeczna, poznanie społeczne, „czytanie w myślach” (ang. <i>mindreading</i>), niedostrzeganie umysłu (ang. <i>mindblindness</i>), funkcjonowanie refleksyjne, uważność (ang. <i>mindfulness</i>).</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Bateman, A.W., Allen, J.G., Fonagy, P. (2014). <i>Mentalizowanie w praktyce klinicznej</i> (rozdz. 2). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Górska, D., Cierpiątkowska, L. (2016). <i>Mentalizacja jako stan i jako cecha – perspektywa strukturalno-procesualna</i>. W: L. Cierpiątkowska, D. Górska (red.), <i>Mentalizacja z perspektywy rozwojowej i klinicznej</i> (rozdz. 1). Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.
<p>Blok 2. Etapy rozwoju mentalizacji. Społeczne i biologiczne uwarunkowania rozwoju mentalizacji. Etapy rozwoju zdolności do mentalizacji wg Fonagy’ego. Rozwój zdolności do mentalizacji w kontekście relacji przywiązania; rola rodzicielskiej funkcji refleksyjnej i rodzicielskiej zdolności do podmiotowego postrzegania dziecka (ang. <i>mind-mindedness</i>); odzwierciedlenia rodzicielskie. Rola zdolności werbalnych w rozwoju mentalizacji. Neurobiologiczne podłoże mentalizacji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Bateman, A.W., Allen, J.G., Fonagy, P. (2014). <i>Mentalizowanie w praktyce klinicznej</i> (rozdz. 3). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
<p>Blok 3. Metody pomiaru zdolności do mentalizacji. Pomiar mentalizacji – zagadnienia podstawowe: pomiar z w kontekście różnych wymiarów oraz dwojakiego ujmowania (stan vs. cecha) mentalizacji. Wybrane rodzaje narzędzi do pomiaru mentalizacji: systemy kodowania wywiadów, metody behawioralne (wykonaniowe), metody kwestionariuszowe.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Marszał, M. (2016). <i>Metody pomiaru zdolności do mentalizacji</i>. W: L. Cierpiątkowska, D. Górska (red.), <i>Mentalizacja z perspektywy rozwojowej i klinicznej</i> (rozdz. 7). Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.
<p>Blok 4. Rozwijanie zdolności do mentalizacji – projekt grupowy pt. „WSPIERANIE ROZWOJU MENTALIZACJI U DZIECI”. Projektowanie ćwiczeń rozwijających umiejętności społeczne (w tym zdolności rozumienia siebie i innych, kształtowania empatii czy przyjmowania czyjejś perspektywy) w oparciu o wiedzę z psychologii rozwoju człowieka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Marszał, M., Kamza, A. (2016). <i>Poznawcze źródła mentalizacji – koncepcja teorii umysłu</i>. W: L. Cierpiątkowska, D. Górska (red.), <i>Mentalizacja z perspektywy rozwojowej i klinicznej</i> (rozdz. 3). Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM. – Stępień-Nycz, M. (2015). <i>Reprezentacja emocji z perspektywy rozwojowej</i> (rozdz. 3, s. 49-71). Wyd. Liberi Libri. https://ruj.uj.edu.pl/xmlui/bitstream/handle/item/21877/Rozwoj%20reprezentacji%20emocji%20w%20dziecinstwie_net.pdf?sequence=1&isAllowed=y

<p>Blok 5. Deficyty i zakłócenia mentalizacji w wybranych jednostkach psychopatologicznych. Zakłócenia mentalizacji w wybranych zaburzeniach osobowości (psychopatyczna, narcystyczna, <i>borderline</i>) i w spektrum zaburzeń autystycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Górska, D., Marszał, M. (2014). Mentalizacja i teoria umysłu w organizacji osobowości <i>borderline</i> - różnice pomiędzy afektywnymi i poznawczymi aspektami poznania społecznego w patologii emocjonalnej. <i>Psychiatria Polska</i>, 48(3), 503–513. http://www.strona.ppol.nazwa.pl/uploads/images/PP_3_2014/503Gorska_PsychiatrPol2014v48i3.pdf – Kiczuła, A. (2007). Deficyt teorii umysłu w autyzmie. <i>Sztuka Leczenia</i>, 14(1-2), 47-58. http://www.sztukaleczenia.pl/pub/2007/1-2/1_2_2007_deficyt_teorii.pdf – Papińska, A. (2021). Mentalizacja jako czynnik ochronny pomiędzy pozabezpiecznym przywiązaniem a rozwojem zaburzeń psychopatologicznych. <i>Psychologia Rozwojowa</i>, 26(1), s. 9–20. https://www.ejournals.eu/Psychologia-Rozwojowa/2021/Numer-1-2021/art/19604/
<p>Blok 6. Zastosowanie koncepcji mentalizacji w praktyce psychoterapeutycznej. Terapia oparta na mentalizacji (MBT): podstawowe założenia, procesy i rola terapeuty. Podstawowe interwencje terapeutyczne oparte na mentalizacji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Bateman, A.W., Allen, J.G., Fonagy, P. (2014). <i>Mentalizowanie w praktyce klinicznej</i> (rozdz. 6). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Fonagy, P., Adshead, G. (2012). W jaki sposób mentalizacja zmienia umysł? <i>Advances in Psychiatric Treatment</i>, 18, 353-362. https://podyplomie.pl/publish/system/articles/pdfarticles/000/014/883/original/31-39.pdf?1472556332

UWAGA: Nie wszystkie kwestie z literatury obowiązkowej będą szczegółowo omawiane na zajęciach, ale obowiązują w ramach przygotowań do sprawdzianu.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Sprawdzian końcowy w formie testu jednokrotnego wyboru	32-60
Przygotowanie projektu grupowego: ćwiczenia wspomagające rozwój zdolności do mentalizacji u dzieci i młodzieży + ulotka dla rodziców nt. mentalizacji (wymagania i zasady oceny – zob. ostatnia strona sylabusu)	20-40

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Kryteria oceny projektu pt. „Wspieranie rozwoju mentalizacji u dzieci”
(grupy 3-4 osobowe)

CZĘŚĆ A. Ćwiczenia dla dzieci w wieku.....

Wiek grupy docelowej wybierają Państwo samodzielnie spośród następujących: wiek przedszkolny, wiek wczesnoszkolny, adolescencja. Należy zaproponować **3 ćwiczenia/zadania** rozwijające **różne wymiary mentalizacji** u dzieci w wybranej grupie wiekowej. Każde z ćwiczeń będzie oceniane wg następujących kryteriów:

- ❖ czy są dostosowane do wybranego wieku dziecka? (0-2)
- ❖ czy są dostosowane do obszaru mentalizacji, którego dotyczyły? (0-2) [*obszar mentalizacji wybiera grupa samodzielnie*]
- ❖ jakość uzasadnienia (dlaczego to wspiera/stymuluje)? (0-2)
- ❖ kreatywność/nowatorstwo pomysłu (0-2)
- ❖ jasność opisu zadania (0-2)

Łącznie max: 10 pkt. x 3 ćwiczenia = 30 pkt.

CZĘŚĆ B. Ulotka psychoedukacyjna nt. mentalizacji dla rodziców dzieci w wieku .....

Należy stworzyć ulotkę psychoedukacyjną dla rodziców dzieci z wybranej wcześniej grupy wiekowej (tej samej, dla której było projektowane ćwiczenie) z informacjami na temat rozwoju mentalizacji i tego, jak rodzice mogą wspierać ów rozwój u swoich dzieci. Ulotka będzie oceniana wg następujących kryteriów:

- ❖ poziom merytoryczny (0-4)
- ❖ czy dostosowana do wieku dziecka, którego odbiorcy są rodzicami? (0-2)
- ❖ czy treść jest zrozumiała dla nie-psychologów (0-2)
- ❖ strona estetyczna i poprawność językowa (0-2)

Łącznie max.: 10 pkt.

Łącznie za cały projekt do zdobycia max 40 pkt. (**min. 20 pkt. na zaliczenie**)

FACULTY: NEW SOCIAL MOVEMENTS

Academic year	2022/2023
Faculty	Psychology
Profile of the program	Academic profile
Level of Studies	Bachelor degree
Course type	Elective
Mode of Study	Full-time
Year of Study	3
Semester	winter semester
ECTS points	3
Total number of student work hours	90 godzin
Course coordinator	Susran Erkan EROĞLU, Prof. Dr. Ph. D. seroglu@swps.edu.pl

Didactic form	Number of hours	Lecturer
workshop	30 ST	

Scope of the effect	Course learning outcomes	References to field of study learning outcomes
Knowledge	<ul style="list-style-type: none"> Student identifies concepts related to contemporary social movements and explains their importance for the functioning of societies. 	PS1_W24
Skills	<ul style="list-style-type: none"> Student independently plans to develop their academic and practical skills 	PS1_U10
Social competencies	<ul style="list-style-type: none"> Student is prepared to make responsible social and professional commitments 	PS1_K7

Program content divided into forms of classes

The main goal of this course is to provide knowledge about concepts related to social movements, approaches and Fundamentals of civil society activities and to give new perspective for evaluation of new social movements.

Course topics – content	Obligatory literature [Attached in Classroom]
Social change	– Coser, L. A. (1957). Social conflict and the theory of social change. <i>The British Journal of Sociology</i> , 8(3), 197-207.
Globalization	– Bartelson, J. (2000). Three concepts of globalization. <i>International sociology</i> , 15(2), 180-196.
Social identity	– Abrams, D., & Hogg, M. A. (1990). An introduction to the social identity approach. <i>Social identity theory: Constructive and critical advances</i> , 1(9), 1-10.
Civil society	– Chandhoke, N. (2007) Civil society, <i>Development in Practice</i> , 17, 607-614, DOI: 10.1080/09614520701469658
New age movements	– De Senillosa, I. (1998). A new age of social movements: a fifth generation of non-governmental development organizations in the making?. <i>Development in Practice</i> , 8(1), 40-53.
Social clusters	– Touraine, A. (1998). Sociology without society. <i>Current Sociology</i> , 46(2), 119-143.
Migration	– Stalker, P. (2002). Migration trends and migration policy in Europe. <i>International migration</i> , 40(5), 151-179.
Peace movements	– De Senillosa, I. (1998). A new age of social movements: a fifth generation of non-governmental development organizations in the making?. <i>Development in Practice</i> , 8(1), 40-53.
Feminist approach	– De Senillosa, I. (1998). A new age of social movements: a fifth generation of non-governmental development organizations in the making?. <i>Development in Practice</i> , 8(1), 40-53.
Civil society organizations	– Chandhoke, N. (2007) Civil society, <i>Development in Practice</i> , 17, 607-614, DOI: 10.1080/09614520701469658

Requirements to pass the course/assessment criteria

In order to pass this module students need to acquire 51-100 points. The points will be transformed into grades according to the following standards:

Very good (5,0)	- 91 to 100 points
Good plus (4,5)	- 81 to 90 points
Good (4)	- 71 to 80 points
Satisfactory plus (3,5)	- 61 to 70 points
Satisfactory (3,0)	- 51 to 60 points
Unsatisfactory (2,0)	- below 51 points

Methods of verifying the learning outcomes (assignments to be completed to pass the course)	Points*
Mid-term: It will be 4 question written exam	(15) – 30
Writing assignment: The students will create their utopia in which they wish to live. No page limit. Details will be discussed face to face	(5) – 10
Final Knowledge Test: Written exam where student needs to choose one (or more) correct answers from a number (usually 4) of provided options.	(31) – 60

*obtaining the minimum score given in parentheses is a condition for passing this module

Additional conditions for passing

Attendance: 80% (8 lessons) regardless of the cause. Additional absence (only one) requires justification and the teacher assigns an additional task to be performed within a specified period.

FAKULTET: PRZEMOC W RODZINIE W PERSPEKTYWIE PSYCHOLOGICZNEJ

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Klara Królewski-Detsi kkrolewiak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student nazywa i klasyfikuje przemoc w rodzinie, wymienia cechy oraz rodzaje przemocy, a także jej aspekty psychologiczne; Student wskazuje jaką pomoc powinny otrzymać osoby dotknięte przemocą oraz gdzie w lokalnym otoczeniu ta pomoc jest dostępna. 	PS1_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
Definicja i rodzaje przemocy. Cykle przemocy.	– Badura – Mader, W., Mesterhazy, A. (2000). <i>Przemoc w rodzinie. Interwencja kryzysowa i psychoterapia</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Str. 11-19
Przemoc a agresja - założenia i ramy teoretyczne	– Ćwikła, M. (2018) Czynniki determinujące agresję i przemoc – podobieństwa i różnice. W: <i>KPP Monografie. Problemy współczesnego świata. Wybrane zagadnienia</i> , str. 27-37.
Uwarunkowania przemocy w rodzinie.	– Gliszczyński, A. (2018). <i>Zjawisko przemocy w rodzinie</i> . Oficyna Wydawnicza IMPULS. Rozdz. 1.3.2
Przemoc w rodzinie w uregulowaniach prawnych. Procedura Niebieskiej Karty.	– Stolińska-Pobralaska, N. (2012). Pomoc społeczna– Niebieska Karta instytucją przeciwdziałania przemocy w rodzinie. <i>Pedagogika Rodziny</i> , 2(4), 147-158.
Przeciwdziałanie przemocy. Współpraca interdyscyplinarna. Instytucje pomocowe.	– Stolińska-Pobralaska, N. (2012). Pomoc społeczna– Niebieska Karta instytucją przeciwdziałania przemocy w rodzinie. <i>Pedagogika Rodziny</i> , 2(4), 147-158.
Pomoc psychologiczna dla osób dotkniętych przemocą.	– Badura – Mader, W., Mesterhazy, A. (2000). <i>Przemoc w rodzinie. Interwencja kryzysowa i psychoterapia</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Str. 35-42
Charakterystyka sprawcy przemocy. Pomoc psychologiczna.	– Badura – Mader, W., Mesterhazy, A. (2000). <i>Przemoc w rodzinie. Interwencja kryzysowa i psychoterapia</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Str. 75-86
Świadek przemocy.	– Gruszecka, E. (2006). Człowiek w obliczu krzywdy: zachowania ofiar, sprawców i obserwatorów, W: E. Martynowicz (red.), <i>Od poczucia podmiotowości do bycia ofiarą</i> , 55-84.
Rozpoznawanie przemocy wobec dziecka	– Bryńska, A. (2020). Przemoc w rodzinie, przemoc seksualna wobec dzieci, postępowanie wobec ofiar przemocy. W: Remberk, B. (red.) <i>Zaburzenia psychiczne u dzieci i młodzieży</i> . Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie. Str. 617-619
Dziecko jako świadek przemocy	– Badura – Mader, W., Mesterhazy, A. (2000). <i>Przemoc w rodzinie. Interwencja kryzysowa i psychoterapia</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Str. 87-95
Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dzieci	– Bryńska, A. (2020). Przemoc w rodzinie, przemoc seksualna wobec dzieci, postępowanie wobec ofiar przemocy. W: Remberk, B. (red.) <i>Zaburzenia psychiczne u dzieci i młodzieży</i> . Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie. Str. 623-630

Skutki przemocy wobec dzieci	– Bryńska, A. (2020). Przemoc w rodzinie, przemoc seksualna wobec dzieci, postępowanie wobec ofiar przemocy. W: Remberk, B. (red.) Zaburzenia psychiczne u dzieci i młodzieży. Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie. Str. 620-623
Profilaktyka krzywdzenia dzieci	– Jarosz, E. (2011). Profilaktyka krzywdzenia dzieci. <i>Dziecko krzywdzone</i> , 1 (34), 7-26.
Przemoc wobec osób starszych	– Badura – Mader, W., Mesterhazy, A. (2000). <i>Przemoc w rodzinie. Interwencja kryzysowa i psychoterapia</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Str. 97-102

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale:

- Szymkiewicz-Kowalska, B. (2016). Dlaczego tak trudno jest odejść: narracje kobiet doświadczających przemocy. Eneteia.
- Rode, D. (2010). Psychologiczne uwarunkowania przemocy w rodzinie: charakterystyka sprawców. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Wykonanie zadań i quizów podczas zajęć sprawdzających wiedzę z zajęć lub zadanej literatury	15-30
Przygotowanie w grupach lokalnej mapy instytucji pomocowych dla osób doświadczających przemocy, będących świadkami przemocy lub jej sprawcami	15-30
Przygotowanie w grupach i zaprezentowanie na zajęciach krótkiej analizy fragmentu filmu pod kątem mechanizmów psychologicznych związanych z przemocą	21-40

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest obecność na zajęciach z włączoną kamerą. Dopuszczalne są dwie nieobecności – każda kolejna wymaga kontaktu z prowadzącą i omówienia sytuacji indywidualnie.

W trakcie zajęć obowiązują zasady rzetelnej współpracy i odnoszenia się do siebie nawzajem z szacunkiem. Wobec studentów, którzy nie stosują się do tych zasad będą wyciągane regulaminowe konsekwencje (począwszy od tego, że student może być usunięty z zajęć z wpisaniem nieobecności, kończąc na wszczęciu postępowania przed komisją dyscyplinarną).

FAKULTET: PSYCHOLOGIA A ZEGAR BIOLOGICZNY

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr hab. Prof. Uniwersytetu SWPS Irena Iskra-Golec iiskra@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
Ćwiczenia	24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student mając podstawy wiedzy z chronopsychologii rozpoznaje oraz opisuje i wyjaśnia jej powiązania z innymi obszarami wiedzy z różnych dyscyplin naukowych. 	PS1_W4
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
Chronopsychologia – przedmiot i metodologia badań. Geneza, przedmiot oraz metody badań chronopsychologicznych;	– Iskra-Golec I. (2005). Zegar biologiczny a procesy poznawcze, <i>Studia Psychologiczne</i> , 43 (3), 15-24.
Budowa, lokalizacja i zasady działania zegara biologicznego; Rytm biologiczny i jego parametry.	– Iskra-Golec I. (2005). Zegar biologiczny a procesy poznawcze, <i>Studia Psychologiczne</i> , 43 (3), 15-24.
Okołodobowa rytmiczność funkcjonowania poznawczego człowieka i nastroju – badania w paradygmacie wpływu pory dnia.	– Iskra-Golec I. (2005). Zegar biologiczny a procesy poznawcze, <i>Studia Psychologiczne</i> , 43 (3), 15-24. Jankowski, K.S. (2011). W rytmie nastroju. W: E. Goryńska, M. Ledzińska, M. Zajenkowski, (red.). <i>Nastrój. Modele, geneza, funkcje</i> (s.55-72). Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego.
Okołodobowa rytmiczność funkcjonowania poznawczego człowieka – badania w paradygmacie okołodobowym i ultradobowym.	– Iskra-Golec I. (2005). Zegar biologiczny a procesy poznawcze, <i>Studia Psychologiczne</i> , 43 (3), 15-24. – Iskra-Golec I. (2007). <i>Ultradobowe i asymetryczne rytmy przetwarzania bodźców prezentowanych lateralnie</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.
Okołodobowa rytmiczność funkcjonowania poznawczego człowieka – badania w paradygmacie ultradobowym.	– Iskra-Golec I. (2007). <i>Ultradobowe i asymetryczne rytmy przetwarzania bodźców prezentowanych lateralnie</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.
Różnice indywidualne w pracy zegara biologicznego i ich pomiar. Charakterystyka wymiaru poranność/wieczorność; Zapoznanie z narzędziem pomiaru Morningness Eveningness Questionnaire (MEQ), Typ okołodobowy (elastyczność nawyków snu i zdolność do opanowania senności); Zapoznanie z narzędziem pomiaru (Inwentarz Typu Okołodobowego)	– Ciarkowska W. (2001). Chronotyp jako przejaw różnic indywidualnych w przebiegu rytmów dobowych u ludzi. W: W. Ciarkowska, A. Matczak (red.). <i>Różnice indywidualne: wybrane badania inspirowane Regulacyjną Teorią Temperamentu Profesora Jana Strelaua</i> .
Wpływ światła na człowieka. Światło a zegar biologiczny; najnowsze odkrycie: układ fotorecepcji cyrkadialnej; efekt cyrkadialny światła- (wpływ na prace zegara biologicznego); efekt pozacyrkadialny światła (wpływ pobudzający i podnoszący nastrój);	– Iskra-Golec I. (2010). Zegar biologiczny i światło – manipulowanie czasem biologicznym. W: G. Sędek, Bedyńska S. (red.) <i>Życie na czas. Postrzeganie czasu w różnych perspektywach badawczych</i> . Warszawa: PWN, 131-152.

<p>Praktyczne wykorzystanie wiedzy chronopsychologicznej.</p> <p>Przedstawienie praktycznych zastosowań wiedzy chronopsychologicznej (Regulacja cyklu snu i czuwania astronautów; leczenie cyrkadialnych zaburzeń snu; leczenie zaburzeń nastroju; wspomaganie przystosowania do nietypowych pór pracy; przeciwdziałanie jet-lag)</p>	<p>– Iskra-Golec. I., Costa G., Folkard S., Marek T., Pokorski J., Smith L. (red). Strespracyzmianowej – przyczyny, skutki, strategięprzeciwdziałania”, 1998, Universitas, Kraków.</p>
---	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Sprawdzian pisemny	26-50
Przygotowanie pracy projektowej: Raport z badania dziennego przebiegu nastroju.	15-30
Aktywność na zajęciach i zadania wykonywane podczas zajęć.	10-20

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Kryteria oceny pracy projektowej:

Kryterium	Minimalna liczba punktów na zaliczenie i maksymalna możliwa do uzyskania
Wykazanie się znajomością wiedzy psychologicznej z zakresu teorii i pomiaru nastroju oraz wiedzy chronopsychologicznej w projektowaniu badania dziennego przebiegu nastroju.	3-6
Wykazanie się wiedzą z zakresu metodologii przeprowadzenia badania nastroju i jego dziennego przebiegu	3-6
Wykazanie się wiedzą z zakresu statystycznej analizy wyników badania nastroju	3-6
Trafność odniesienia wyników badania własnego do innych wyników badań nastroju z zakresu chronopsychologii	3-6
Trafność odniesienia wniosków z dziennego przebiegu nastroju do teorii i wniosków z innych badań w obszarze innych nauk o funkcjonowaniu mózgu.	3-6

FAKULTET: PSYCHOLOGIA BLISKICH ZWIĄZKÓW

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Katarzyna Grunt-Mejer , kgrunt-mejer@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student wskazuje możliwości wykorzystania wiedzy o biologicznych podstawach funkcjonowania człowieka, komunikacji interpersonalnej, emocjach i motywacjach oraz psychopatologii w analizie etapu rozwoju relacji, analizie typowych problemów w bliskich relacjach i w ich rozwiązywaniu. 	PS1_W9
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Tematy	Literatura obowiązkowa
1. Tworzenie się więzi wśród dorosłych osób. Intymność - składowa miłości i przyjaźni. Rozwój intymności i problemy na drodze do niej.	– Wojciszke, B. (2000). <i>Psychologia miłości</i> . Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, s. 7-18, 62-92
2. Namiętność i jej dynamika. Warunki sprzyjające romantycznemu zakochaniu i utrzymaniu namiętności w dłuższym czasie	– Perel, E. (2008). <i>Inteligencja erotyczna: seks, kłamstwa i domowe pielesze</i> . Znak, rozdziały: 1-4, 11 – Wojciszke, B. (2000). <i>Psychologia miłości</i> . Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, s. 32-50 – Schnarch, D. (2018). <i>Namiętne małżeństwo</i> . Wydawnictwo Kropla, rozdziały: 2, 4, 5 Materiały dostarczone przez prowadzącą
3. Biologia więzi, troski, pożądania seksualnego i romantycznej miłości. Teoria neuronalna Helen Fisher. Międzygatunkowa teoria przywiązania. Koncepcja ewolucyjna i behawioralna więzi i zazdrości. Debata nad farmakologizacją miłości	– Earp, B. D., Savulescu, J. (2020). <i>Love is the Drug: The Chemical Future of Our Relationships</i> . Manchester University Press – Sternberg, R. J., Weis, K. (red). (2007). <i>Nowa psychologia miłości</i> . Moderator, część I: Teorie biologiczne
4. Typy miłości i opowieści o miłości. Trójczynnikiowy model miłości Sternberga. Koncepcja 6 stylów kochania Lee. Miłość jako opowieść (Sternberg) i klany w miłości (Plzak)	– Sternberg, R. J., Weis, K. (red). (2007). <i>Nowa psychologia miłości</i> . Moderator, rozdziały: 7, 9 – Sternberg, R. J., (2000). <i>Miłość jest opowieścią</i> . Rebis
5. Różne rozwiązania romantyczno-seksualne. Monogamia, poliamoria, otwarte związku, przyjaźnie z bonusem, anarchia relacyjna	– Anapol, D. (2013). <i>Poliamoria</i> . Czarna Owca, rozdziały: 1, 2, 6 – Hoft, S., Goldberger, M. (2006). <i>Oficjalne kochanki, oficjalni kochankowie</i> . Adiafora Materiały przesłane przez prowadzącą
6. Przyjaźnie i sieci społeczne. Znaczenie kontaktów i wsparcia. Oblicza współczesnej samotności.	– Christakis N. A., Fowler J. (2011). <i>W sieci. Jak sieci społeczne wpływają na nasze życie</i> . Smak Słowa, wybrane rozdziały – Pinker, S. (2015) <i>Efekt wioski. Jak kontakty twarzą w twarz mogą uczynić nas zdrowszymi, szczęśliwymi i mądrzejszymi</i> . Wydawnictwo Charaktery, rozdziały: 1, 2, 8
7. Utrzymywanie dobrego związku: komunikacja, intencje i postawy	– Gottman, J., Schwartz-Gottman, J. (2020). <i>Osiem randek, czyli jak ze sobą rozmawiać, żeby stworzyć udany związek</i> . Wydawnictwo Znak
8. Problemy w relacjach - czynniki osobowościowe i sytuacyjne (6h) Test końcowy.	– Young, J. E., Klosko, J. S., Weishaar, M. E. (2014). <i>Terapia schematów: przewodnik praktyka</i> . Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Materiały przesłane przez prowadzącą
9. Identyfikacja pól problemów w bliskich relacjach i dopasowanie metod poznanych na zajęciach.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja*
sprawdzian testowy, obejmujący treści z bloków 1-7 (biologiczne mechanizmy więzi, pożądania i miłości; regulacja emocji w bliskich relacjach, zasady konstruktywnej komunikacji, problemy osobowościowe mogące mieć przełożenie na jakość i trwałość relacji, wyzwania związane z fazami rozwoju związku, typologie miłości i relacji)	26-50
indywidualna prezentacja interaktywna (20-40 pkt): - pigułka wiedzy (ok. 5-20 min. wprowadzenie teoretyczne). Ocenie podlega: zgodność merytoryczna z podstawą teoretyczną (źródłami z bloków), atrakcyjność i estetyka przekazu, głębokość i jasność przekazu, uzgodnienie zakresu treści z resztą osób przygotowujących dany temat (uzupełnianie i niepowtarzanie się treści w danym bloku zajęć), przygotowane materiały, umożliwiające grupie rzetelne przygotowanie się do testu końcowego - ćwiczenie aktywizujące (ok. 5-20 min. ćwiczenie o dowolnym zakresie, np. introspektywne/grupowe/quiz/moderowana dyskusja/kazus/test psychologiczny). Ocenie podlega: merytoryczna wartość ćwiczenia (np. czy aplikuje podaną wiedzę w praktykę, utrwala podaną wiedzę, pozwala zidentyfikować kluczowe założenia teorii), zdolność do wzbudzenia i utrzymania uwagi grupy, życzliwość i komunikatywność, umiejętność podsumowania ćwiczenia i formułowania konkluzji na bazie reakcji grupy po ćwiczeniu	10-20 10-20
praca diagnostyczna w małych grupach: identyfikacja pól problemów w kazusach (odgrywanych przez prowadzącą) i dopasowanie metod poznanych na zajęciach do rozwiązania problemu/polepszenia jakości bliskich relacji. Ocenie podlega: przemyślana i uwzględniająca wcześniejsze dane aktywność w procesie diagnostycznym (zadawanie adekwatnych pytań); rzeczowe odniesienie wiedzy z zajęć dot. poprawy funkcjonowania jednostek i par w kontekście relacyjnym do danego przypadku, konstrukcja mini-raportów z procesu diagnostycznego (jasność i pogłębienie opisu)	5-10

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

FAKULTET: ZMIANA ZACHOWAŃ ZDROWOTNYCH - SKUTECZNE STRATEGIE I NARZĘDZIA W PROMOCJI ZDROWIA

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Karolina Horodyska, khorodyska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student wykorzystuje teorie zmiany zachowań zdrowotnych do planowania programów zdrowotnych. 	PS1_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do tematyki fakultetu:</p> <p>a) omówienie celu i zasad zaliczenia przedmiotu b) integracja uczestników zajęć c) prezentacja podstawowych pojęć i teorii (m.in. psychologia zdrowia, promocja zdrowia, profilaktyka zdrowotna)</p> <p>Analiza wybranych programów i kampanii zdrowotnych:</p> <p>a) zasady realizowania i finansowania programów zdrowotnych w Polsce b) wybrane światowe kampanie promocji zdrowia c) programy promocji zdrowia na szczeblu krajowym i lokalnym</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Woynarowska, B. (2007) <i>Edukacja Zdrowotna</i>. PWN. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 5. Edukacja zdrowotna a terapia i profilaktyka chorób oraz promocja zdrowia. – Karski, J. B. (2007). <i>Praktyka i teoria promocji zdrowia</i>. CeDeWu. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 11. Aktualne możliwości finansowania działań promocji zdrowia. – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 marca 2021 r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2021-2025. – Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. poz. 1916). – www.aotm.gov.pl (schemat PPZ)
<p>Skąd wiemy, że program zdrowotny jest potrzebny?</p> <p>a) określenie problemu zdrowotnego b) zebranie danych potwierdzających potrzeby oraz istnienie problemu c) zdefiniowanie grupy docelowej</p> <p>Jak określić cel programu promocji zdrowia?</p> <p>a) zdefiniowanie zachowań i czynników psychologicznych, które podlegać będą zmianie a) określenie mierników efektywności</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Karski, J. B. (2007). <i>Praktyka i teoria promocji zdrowia</i>. CeDeWu. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 6. Udział promocji zdrowia w osiągnięciu celów zdrowotnych. ○ Rozdział 12. Planowanie i wdrażanie krajowych programów zdrowia publicznego. – Woynarowska, B. (2007) <i>Edukacja Zdrowotna</i>. PWN. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 6. Metodyka edukacji zdrowotnej. – https://basiw.mz.gov.pl/mapy-informacje/mapa-2022-2026/analizy/
<p>Teorie Zmiany Zachowań Zdrowotnych:</p> <p>a) modele motywacyjne i postintencjonalne b) model społeczno-poznawczy c) modele fazowe d) modele ekologiczne</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Łuszczzyńska, A. (2004). <i>Zmiana zachowań zdrowotnych. Dlaczego dobre chęci nie wystarczają?</i> GWP. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 2. Podejścia teoretyczne do zmiany zachowań zdrowotnych: modele motywacyjne i postintencjonalne. ○ Rozdział 3. Podejścia teoretyczne do zmiany zachowań zdrowotnych: model społeczno-poznawczy. ○ Rozdział 4. Podejścia teoretyczne do zmiany zachowań zdrowotnych: modele fazowe. ○ Rozdział 28. Implikacje dla praktyki.

	<ul style="list-style-type: none"> – Sallis, J. F., Cervero, R. B., Ascher, W., Henderson, K. A., Kraft, M. K., & Kerr, J. (2006). An ecological approach to creating active living communities. <i>Annual Review of Public Health, 27</i>, 297–322. https://doi.org/10.1146/annurev.publhealth.27.021405.102100
<p>Wybór metod i strategii działań w ramach planowania programu promocji zdrowia:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) prezentacja wybranych metod, strategii i narzędzi w promocji zdrowia b) planowanie działań skierowanych do adresatów programu <p>Opracowanie harmonogramu projektu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zasady tworzenia harmonogramu b) prezentacja wybranych narzędzi do projektowania harmonogramu 	<ul style="list-style-type: none"> – Woynarowska, B. (2007) <i>Edukacja Zdrowotna</i>. PWN. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 6. Metodyka edukacji zdrowotnej. – Łuszczynska A. (2007). <i>Nadwaga i otyłość. Interwencje psychologiczne</i>. PWN. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 4. Ewaluacja efektów interwencji: typowe problemy i ich rozwiązania. – https://webgate.ec.europa.eu/dyna/bp-portal/index.cfm
<p>Komunikacja z odbiorcami kampanii/ programów zdrowotnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) edukacja zdrowotna i marketing społeczny w kształtowaniu postaw zdrowotnych b) przegląd “dobrych praktyk” c) eventy zdrowotne d) programy lojalnościowe e) edukacja pozaformalna w programach zdrowotnych <p>Strategia komunikacji dla programów/ kampanii społecznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) case study na przykładzie kampanii dot. profilaktyki onkologicznej b) case study na przykładzie programu zdrowotnego dla szkół c) wybór metod i narzędzi marketingu i PR-u oraz kanałów komunikacji dla własnego projektu zdrowotnego 	<ul style="list-style-type: none"> – Wasilewski P. (2007). <i>Szlachetna propaganda dobroci, czyli drugi tom o reklamie społecznej</i>. Fundacja Komunikacji Społecznej. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 1. Reklama społeczna - czym jest i jak się zmienia. – Karski, J. B. (2007). <i>Praktyka i teoria promocji zdrowia</i>. CeDeWu. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 16. Marketing społeczny w promocji zdrowia. – www.nowymarketing.pl – www.kampaniespoleczne.pl
<p>Opracowanie wybranych narzędzi marketingu i PR-u:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) informacji prasowych, spotów radiowych/ telewizyjnych oraz materiałów informacyjno-edukacyjnych <p>Rola mediów społecznościowych i technologii IT w komunikowaniu o zdrowiu</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Nowak, P.F., Chalimoniuk-Nowak, M. (2015). Potencjał mediów społecznościowych w edukacji zdrowotnej. W: A. Wolska-Adamczyk (red.), <i>Współczesne kierunki działań prozdrowotnych</i> (s. 35–45). WSliZ. – Turbiarz A., Kadłubowska M., Kolonko J., Bąk E. (2010). Rola mediów w promocji zdrowia, <i>Problemy Pielęgniarstwa</i>. 18 (2): 239–242. – www.nowymarketing.pl

<p>CSR (społeczna odpowiedzialność biznesu) w kampaniach/projektach zdrowotnych. Zarządzanie ryzykiem w projektach zdrowotnych: a) analiza ryzyka dla wybranego projektu Budżet projektu: a) case study na przykładzie programu zdrowotnego b) tworzenie budżetu do własnego projektu Współpraca barterowa przy kampaniach i programach zdrowotnych Bezkosztowe formy promocji dla OPP</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kisieliński J. (2011). <i>Zarządzanie projektami. Ludzie – procesy – wyniki</i> (s 132-139). Wolters Kluwer Polska. – Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. poz. 1916). – Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 29 kwietnia w sprawie trybu postępowania związanego z nieodpłatnym informowaniem w programach jednostek publicznej radiofonii i telewizji o prowadzonej przez organizacje pożytku publicznego nieodpłatnej działalności pożytku publicznego (Dz.U. 2011 nr 109 poz. 638). – www.aotm.gov.pl (schemat PPZ) – www.odpowiedzialnybiznes.pl
<p>Implementacja programu: a) definicja i znaczenie implementacji b) przykładowe programy promocji zdrowia i ich implementacja c) wybrane modele teoretyczne dotyczące implementacji d) czynniki zwiększające skuteczność implementacji Projekt DEDIPAC KH – wyniki badań: a) czynniki ułatwiające i utrudniające implementację programów profilaktyki zdrowia</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Woynarowska B. (2009). Planowanie programów edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia. <i>Problemy Higieny i Epidemiologii</i>. 90(3): 293-298. – Horodyska, K., Luszczynska, A., Hayes, C. B., O’Shea, M. P., Langoien, L. J., Roos, G., ... Brug, J. (2015). Implementation conditions for diet and physical activity interventions and policies: An umbrella review. <i>BMC Public Health</i>. 15, 1250.
<p>Ewaluacja programu: a) kluczowe etapy ewaluacji b) ewaluacja wyników vs ewaluacja procesu c) oczekiwane efekty programu d) narzędzia i sposoby pomiaru oczekiwanych efektów e) plan ewaluacji programu</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Woynarowska B. (2009). Planowanie programów edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia. <i>Problemy Higieny i Epidemiologii</i>. 90(3): 293-298. – Łuszczynska A. (2007). <i>Nadwaga i otyłość. Interwencje psychologiczne</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 4. Ewaluacja efektów interwencji: typowe problemy i ich rozwiązania. – https://www.aotm.gov.pl/media/2020/06/Instrukcja_PPZ.pdf
<p>Prezentacja projektów przez studentów</p>	

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
<u>Projekt programu promocji zdrowia</u> – przygotowany w zespołach 2-3 osobowych na wzorze dokumentu, który zostanie przekazany studentom podczas pierwszych zajęć. Poszczególne części projektu będą przygotowywane przez zespoły na bieżąco podczas zajęć i zdawane częściowo. Na ostatnich zajęciach zespoły zaprezentują swoje projekty (za pomocą prezentacji w programie PowerPoint). Szczegółowe kryteria oceny projektu podane zostaną na pierwszych zajęciach.	36 - 70
<u>Zadania dodatkowe</u> – realizowane indywidualnie, po zajęciach. Zadania dodatkowe będą stanowiły rozszerzenie oraz ugruntowanie omawianych podczas zajęć treści. Szczegółowe kryteria oceny zadań dodatkowych podane zostaną na pierwszych zajęciach.	15 - 30

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

FAKULTET: AUTODESTRUKTYWNOŚĆ – RÓŻNE OBLICZA TEGO SAMEGO ZJAWISKA?

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	Dr Anna Kubiak (akubiak1@swps.edu.pl)

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student identyfikuje i uzasadnia złożoność pojęcia normy i patologii zachowań autodestruktywnych 	PS1_W16
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do zagadnienia: kryteria wyróżniania poszczególnych form autodestruktywności. Wybrane formy pośredniej autodestruktywności: zaburzenia odżywiania, uzależnienia, autodestruktywność pośrednia jako transsytuacyjna tendencja.</p>	<p>Zajęcia 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Baumeister, R., Heatherton, T., Tice, D. (2000). <i>Utrata kontroli. Jak i dlaczego tracimy zdolność samoregulacji.</i> (s. 17-50, 80-105, 167-176). Warszawa: Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. <p>Zajęcia 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Józefik, B. (2014) <i>Kultura, ciało, (nie)jedzenie. Terapia. Perspektywa narracyjno-konstruktywistyczna w zaburzeniach odżywiania.</i> (s. 73-91, 93-119). Kraków: Wydawnictwo UJ. – Baumeister, R., Heatherton, T., Tice, D. (2000). <i>Utrata kontroli. Jak i dlaczego tracimy zdolność samoregulacji.</i> (s.179-211). Warszawa: Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. <p>Zajęcia 3:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Suchańska, A. (1998). <i>Przejawy i uwarunkowania psychologiczne pośredniej autodestruktywności.</i> (s. 15-24, 32-51, 96-107). Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.
<p>Ciało jako nośnik autodestruktywnych zachowań. Poczucie Ja cielesnego i obraz ciała jako ważne korelaty zachowań autodestruktywnych.</p> <p>Modyfikacje ciała. Autodestruktywność w sztuce.</p>	<p>Zajęcia 4</p> <ul style="list-style-type: none"> – Józefik, B. (2014) <i>Kultura, ciało, (nie)jedzenie. Terapia. Perspektywa narracyjno-konstruktywistyczna w zaburzeniach odżywiania.</i> (s. 25-58). Kraków: Wydawnictwo UJ. – Robak, A. (2009). <i>Rozwojowe aspekty doświadczenia ciała w okresie dzieciństwa</i> W: Ziólkowska, B., Cwojdzńska, A., Chołody, M. (red.). <i>Ciało w kulturze i nauce.</i> (s. 9-21). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Sakson-Obada, O. (2009). <i>Ja cielesne – próba nowego spojrzenia.</i> W: Ziólkowska, B., Cwojdzńska, A., Chołody, M. (red.). <i>Ciało w kulturze i nauce.</i> (s. 30-42). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Babiker G., Arnold L. (2002). <i>Autoagresja. Mowa zranionego ciała.</i> (s. 44-65). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
<p>Autodestruktywność bezpośrednia: samouszkodzenia bez intencji samobójczej (NSSI) – etiologia, funkcje, wybrane korelaty (przywiązanie, kompetencje samoopiekuńcze, poczucie Ja cielesnego).</p>	<p>Zajęcia 5</p> <ul style="list-style-type: none"> – Babiker G., Arnold L. (2002). <i>Autoagresja. Mowa zranionego ciała.</i> (s. 113-128). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Wycisk, J. (2006). <i>Psychologiczne funkcje samouszkodzeń umiarkowanych.</i> W: Suchańska, A., Wycisk, J. (red.) <i>Samouszkodzenia: istota, uwarunkowania, terapia.</i> (s. 45-58). Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe. – Ziólkowska, B., Wycisk, J. (2014). <i>Autodestruktywność dzieci i młodzieży.</i> (część III). Warszawa: Wydawnictwo Difin. <p>Zajęcia 6</p>

	<ul style="list-style-type: none"> – Sakson-Obada, O. (2006). Autodestrukcja jako obrona przed rzeczywistością niemożliwą do wypowiedzenia. Doznania somatosensoryczne u osób z tendencją do samookaleceń. W: Suchańska, A., Wycisk, J. (red.) <i>Samouszkodzenia: istota, uwarunkowania, terapia</i>. (s. 119-127). Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe. – Stawicka, M. (2008). Autodestruktywność dziecięca w świetle teorii przywiązania. (s. 129-141). Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM
<p>Samouszkodzenia w zaburzeniach o podłożu biologicznym i niepełnosprawności intelektualnej.</p> <p>Samouszkodzenia kompulsyjne: dermatillomania i trichotillomania.</p>	<p>Zajęcia 7</p> <ul style="list-style-type: none"> – Kubiak, A. (2006). Zaburzenia o podłożu biologicznym a zachowania autoagresywne. W: Suchańska, A., Wycisk, J. (red.), <i>Samouszkodzenia: istota, uwarunkowania, terapia</i> (s. 77-97). Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe – Gawłowska-Sawosz, M., Wolski, M., Andrzej Kamiński, A., Albrecht, P., Wolańczyk, T. (2016). Trichotillomania i trichofagia – rozpoznawanie, leczenie, zapobieganie. Próba ustanowienia standardów leczenia w Polsce. <i>Psychiatria Polska</i>, 50(1): 127–143. – http://psychiatriapolska.pl/uploads/images/PP_1_2016/127_GawłowskaSawosz_PsychiatrPol2016v50i1.pdf (data wejścia na stronę: 12.09.2022) – Prochwicz, K., Starowicz-Filip, A. (2012). Dermatillomania. Objawy, przebieg i następstwa patologicznego skubania skóry. <i>Neuropsychiatria i Neuropsychologia</i> 7, 4: 197-205 – https://www.researchgate.net/publication/267392227_Dermatillomania_Objawy_przebieg_i_nastepstwa_patologiczne_go_skubania_skory_Neuropsychiatria_i_Neuropsychologia_2012_197 (data wejścia na stronę: 12.09.2022)
Autodestruktywność bezpośrednia: samobójstwa i próby samobójcze.	<p>Zajęcia 8</p> <ul style="list-style-type: none"> – Gmitrowicz, A., Makara-Studzińska, Młodożeniec, A. (2017). <i>Ryzyko samobójstwa u młodzieży</i>. (s. 5-17, 103-116, 123-126). Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL – Minge, N., Minge, K. (2006). Samobójstwo a samookaleczenia. W: Suchańska, A., Wycisk, J. (red.) <i>Samouszkodzenia: istota, uwarunkowania, terapia</i>. (s. 31-44). Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe. – O'Connor, R., Sheehy, N. (2002). <i>Zrozumieć samobójcę</i>. (s. 66-98). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
Podsumowanie treści	Zajęcia 9
Prezentacja prac zaliczeniowych	Zajęcia 10

Literatura uzupełniająca :

- Babiker G., Arnold L. (2002). *Autoagresja. Mowa zranionego ciała*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Edelson, M., Botsford Edelson, J. (2018). *Zachowania autoagresywne w autyzmie. Przyczyny i postępowanie*. Gdańsk: Harmonia Universalis.
- Kubiak, A. (2011). Okaleczenia ciała. Akty z pogranicza psychologii i sztuki. W: Paluchowski, W. J., Stańko-Kaczmarek, M. (red.), *Między psychologią a sztuką* (s. 81-91). Poznań: Wydawnictwo Naukowe Wydziału Nauk Społecznych UAM.
- Kubiak, A. (2012). Dylematy związane z badaniem bezpośrednich zachowań autodestruktywnych. W: Paluchowski, W. J., Bujacz, A., Haładziński, P., Kaczmarek, L. (red.), *Nowoczesne metody badawcze w psychologii* (s. 40-58). Poznań: Wydawnictwo Naukowe Wydziału Nauk Społecznych UAM.
- Suchańska, A., Wycisk, J. (red.) (2006). *Samouszkodzenia: istota, uwarunkowania, terapia*. Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe.
- Wycisk, J. (2004). *Okaleczanie ciała. Wybrane uwarunkowania psychologiczne*. Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe.
- Ziółkowska, B., Cwojdzńska, A., Chołody, M. (red.). *Ciało w kulturze i nauce*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja*
Przedstawienie prezentacji zespołowej dotyczącej wybranej formy/ form autodestruktywności z uwzględnieniem kwestii normy i patologii tego zjawiska Kryteria oceny pracy: 1. Przedstawienie zagadnienia z odniesieniem do literatury przedmiotu 2. Uwzględnienie kwestii normy i patologii wybranej formy autodestruktywności 3. Autorskie ujęcie zagadnienia, oryginalne przedstawienie problematyki 4. Adekwatność tytułu/ tematu do treści wystąpienia 5. Zgodność cytowania ze standardami APA	51-100

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia przedmiotu

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

1. Wiodącym elementem zajęć jest dyskusja na temat przeczytanych tekstów. Czytanie literatury PRZED poszczególnymi zajęciami jest więc niezbędne.

2. W ramach projektu zespołowego studenci dokonują pogłębionej analizy wybranej przez siebie problematyki związanej z autodestruktywnością. Będzie miał on formę prezentacji przedstawionej na ostatnich zajęciach. Na pierwszych zajęciach zaprezentowane zostaną przykładowe obszary tematyczne. Studenci będą mogli wybrać obszar z puli lub zaproponować własny. W sytuacji wyboru własnego tematu, konieczna jest wcześniejsza konsultacja z prowadzącą konwersatorium, czy temat jest możliwy i dopuszczony do zrealizowania. Szczegółowe informacje dotyczące przygotowania projektu zostaną przekazane podczas zajęć. Projekt będzie realizowany w 3-4 osobowych zespołach, a ocena będzie dotyczyć wykorzystania wiedzy zdobytej na zajęciach oraz podczas czytania literatury.

FAKULTET: POMOC PSYCHOLOGICZNA DZIECI I MŁODZIEŻY

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Anna Kubiak (akubiak1@swps.edu.pl)

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student identyfikuje kryteria przemocy rówieśniczej i zachowań autodestruktywnych oraz integruje wiedzę dotyczącą diagnozy i interwencji w ww. trudnościach dziecka/ nastolatka 	PS1_W15
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do zagadnienia: dziecko jako element systemów</p> <ul style="list-style-type: none"> -Rola psychoterapii i współpracy z rodzicami -Współpraca ze szkołą oraz innymi placówkami sprawującymi opiekę nad dzieckiem 	<ul style="list-style-type: none"> - Chrzastowski, S. (2004). <i>Nie tylko schemat</i> (s.15-40). Warszawa: Wydawnictwo Paradygmat
<p>Specyfika diagnozy dzieci i nastolatków</p> <ul style="list-style-type: none"> - Obserwacja dziecka - wywiad z dzieckiem oraz jego rodzicami. 	<ul style="list-style-type: none"> - Morrison, J. Flegel, K. (2018) <i>Wywiad diagnostyczny z dziećmi i młodzieżą. Rozpoznanie zgodnie z DSM-5</i> (s. 48-59, 91-113, 124-132, 133-150). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
<p>Aspekty etyczne w pracy psychologicznej z dziećmi i młodzieżą</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Kodeks etyczny psychologa Polskiego Towarzystwa Psychologicznego http://www.ptp.org.pl/modules.php?name=News&file=article&sid=29 - Bednarek, D. (2016). <i>Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa</i> (s. 281-306). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. - Toeplitz, Z. (2017). Niepełnoletni jako klient psychologa. W: Brzeziński, J., Chyrowicz, B., Toeplitz, Z., Toeplitz-Winiewska, M. (red.) <i>Etyka zawodu psychologa</i> (s. 427-441). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Różne formy zachowań autodestruktywnych.</p> <ul style="list-style-type: none"> -Definicje zachowań autodestruktywnych u dzieci i młodzieży. - Podobieństwa i różnice między różnymi zachowaniami autodestruktywnymi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Minge, N., Minge, K. (2006). Samobójstwo a samookaleczenia. W: Suchańska, A., Wycisk, J. (red.) <i>Samouszkodzenia: istota, uwarunkowania, terapia</i>. (s. 31-44). Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe. - Ziółkowska, B., Wycisk, J. (2014). <i>Autodestruktywność dzieci i młodzieży</i>. (część III). Warszawa: Wydawnictwo Difin.
<p>Samookaleczenia dzieci i nastolatków</p> <ul style="list-style-type: none"> - Przyczyny podejmowania samouszkodzeń - Funkcje zachowań autodestruktywnych - Związki samouszkodzeń z wybranymi czynnikami psychologicznymi 	<ul style="list-style-type: none"> - Ziółkowska, B., Wycisk, J. (2014). <i>Autodestruktywność dzieci i młodzieży</i>. (część III). Warszawa: Wydawnictwo Difin.
<p>Wspieranie dzieci i nastolatków z zachowaniami autodestruktywnymi</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Babiker G., Arnold L. (2002). <i>Autoagresja. Mowa zranionego ciała</i>. (s. 129-152). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
<p>Agresja rówieśnicza, bullying, cyberprzemoc</p> <ul style="list-style-type: none"> - Charakterystyka agresji i przemocy rówieśniczej oraz cyberprzemocy - Podobieństwa i różnice pomiędzy zjawiskami agresji rówieśniczej, przemocy rówieśniczej i cyberprzemocy 	<ul style="list-style-type: none"> - Gebauer, K. (2007) <i>Mobbing w szkole</i> (s. 26-56). Warszawa: Instytut Wydawniczy Pax. - Pyżalski, J. (2009). Agresja elektroniczna dzieci i młodzieży. Różne wymiary zjawiska. <i>Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka</i> 1 (26), 12-27

- Jak rozpoznać osobę doświadczającą przemocy rówieśniczej? - Modele i mechanizmy przemocy rówieśniczej	
Wielopoziomowe działania interwencyjne w obszarze przemocy rówieśniczej – część 1.	<ul style="list-style-type: none"> – Gebauer, K. (2007) <i>Mobbing w szkole</i> (s. 26-56). Warszawa: Instytut Wydawniczy Pax. – Pyżalski, J. (2009). Agresja elektroniczna dzieci i młodzieży. Różne wymiary zjawiska. <i>Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka</i> 1 (26), 12-27
Wielopoziomowe działania interwencyjne w obszarze przemocy rówieśniczej – część 2.	<ul style="list-style-type: none"> – Gebauer, K. (2007) <i>Mobbing w szkole</i> (s. 26-56). Warszawa: Instytut Wydawniczy Pax. – Pyżalski, J. (2009). Agresja elektroniczna dzieci i młodzieży. Różne wymiary zjawiska. <i>Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka</i> 1 (26), 12-27
Prezentacja prac zespołowych	

Literatura uzupełniająca

- Świącicka, M. (2011). *Metody diagnozy w psychologii klinicznej dziecka i rodziny*. Warszawa: Wydawnictwo Paradygmat
- Brzezińska, A.I., Toeplitz, Z. (2007). (red.). *Problemy etyczne w badaniach i interwencji psychologicznej wobec dzieci i młodzieży*. Warszawa: Wydawnictwo Academica SWPS.
- Chrząstowski, S. (2004). *Nie tylko schemat*. Warszawa: Wydawnictwo Paradygmat
- Dambach K.E. (2008), *Mobbing w szkole. Jak zapobiegać przemocy grupowej*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Wycisk, J., Ziółkowska, B. (2010). *Młodzież przeciwko sobie. Zaburzenia odżywiania i samouszkodzenia - jak pomóc nastolatkom w szkole*. Warszawa: Difin.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja*
Przedstawienie diagnozy trudności dziecka/ systemu na podstawie <i>case study</i> (praca indywidualna)	25-50
Przedstawienie propozycji interwencji adekwatnej do zdiagnozowanego problemu dziecka/ systemu (prezentacja zespołowa)	26-50
SUMA	51-100

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia zadania

FAKULTET: PROJEKTOWANIE I PROWADZENIE SZKOLEŃ BIZNESOWYCH

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Mirosława Leopold, e-mail: mleopold@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład/ćwiczenia/warsztat	30 ST /24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student wykorzystuje wiedzę z psychologii do projektowania szkoleń biznesowych, w taki sposób, aby szkolenie oparte było na rzetelnych, sprawdzonych empirycznie podstawach. 	PS1_W8 PS1_W27
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
Zajęcia 1: specyfika grupy szkoleniowej a) Co to jest grupa? b) Charakterystyka grupy szkoleniowej c) Korzyści wynikające z pracy w grupie d) Czynniki hamujące pracę grupy	– Kossowska, M., Jarmuż, S., Witkowski, T. (2008). <i>Psychologia dla trenerów</i> . Kraków: Wolters Kluwer Polska [rozdział 4].
Zajęcia 2: proces uczenia się osób dorosłych i szkolenie jako forma uczenia się a) Czym jest szkolenie- definicja b) Różne rodzaje szkoleń c) Style kształcenia d) Specyfika uczenia się osób dorosłych e) Czynniki mające wpływ na efektywność uczenia się	– Andrzejczak, A. (2010). <i>Projektowanie i realizacja szkoleń</i> . Warszawa: PWE [rozdziały 3 i 5].
Zajęcia 3: trener a) Rola trenera b) Indywidualny styl trenera c) Umiejętności trenera wspierające uczenie się d) Umiejętności trenera niezbędne w trudnych sytuacjach szkoleniowych e) Etyka w pracy trenera f) Rozwój osobisty trenera	– Andrzejczak, A. (2010). <i>Projektowanie i realizacja szkoleń</i> . Warszawa: PWE [rozdział 9].
Zajęcia 4: przygotowanie do zaprojektowania szkolenia a) Nawiązanie współpracy z klientem b) Przygotowanie oferty c) Rozpoznanie potrzeb szkoleniowych d) Zebranie informacji o grupie szkoleniowej	– Rae, L. (2003). <i>Planowanie i projektowanie szkoleń</i> . Kraków: Oficyna Ekonomiczna [rozdział 1].
Zajęcia 5: projektowanie szkolenia a) Odpowiedź na podstawowe pytania dotyczące szkolenia b) Przygotowanie programu szkolenia c) Przygotowanie prezentacji d) Przygotowanie materiałów dla uczestników e) Przygotowanie pomocy i sali szkoleniowej	– Andrzejczak, A. (2010). <i>Projektowanie i realizacja szkoleń</i> . Warszawa: PWE [rozdziały 6.1, 6.3, 6.4].
Zajęcia 6: realizacja szkolenia a) Co na dobry początek? b) Ustalenie kontraktu c) Zebranie realnych oczekiwań d) Ustalenie harmonogramu pracy e) Kierowanie grupą i szkoleniem f) Niespodzianki- jak się na nie przygotować	– Andrzejczak, A. (2010). <i>Projektowanie i realizacja szkoleń</i> . Warszawa: PWE [rozdziały 7.2.3, 7.3].
Zajęcia 7: warsztat trenera a) Ćwiczenia na początek- lodołamacze b) Odgrywanie ról c) Dyskusje d) Prace grupowe e) Ćwiczenia f) Studium przypadków g) Ćwiczenia aktywizujące	– Andrzejczak, A. (2010). <i>Projektowanie i realizacja szkoleń</i> . Warszawa: PWE [rozdział 7.1].

Zajęcia 8: analiza i ocena szkolenia a) Dlaczego i co oceniamy? b) Kto przeprowadza ocenę? c) Sposoby oceny szkolenia d) Kryteria oceny szkolenia i poszczególnych ćwiczeń- omówienie i wypracowanie ich w grupie studentów	– Rae, L. (2006). <i>Efektywne szkolenie. Techniki doskonalenia umiejętności trenerskich</i> . Kraków: Oficyna Ekonomiczna [rozdział 13].
Zajęcia 9: praca grupowa- wstępne przygotowanie swojego projektu szkolenia	
Zajęcia 10: przeprowadzenie ćwiczeń (jednego lub dwóch) w grupie studentów z uzyskaniem feedbacku od prowadzącego i studentów	

Literatura uzupełniająca:

- Clark, R. C. (2014). *Szkolenia oparte na dowodach. Poradnik dla trenerów*. Wrocław: Moderator.
- Jarmuż, S., Witkowski, T. (2004). *Podręcznik trenera*. Wrocław: Moderator.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Wyjściówki w formie pisemnej z treści zajęć 1-8 odbywające się na końcu każdego z tych zajęć, obejmujące tematykę wskazaną w literaturze oraz treści poruszane podczas zajęć	18 - 35
Projekt jednodniowego szkolenia z wybranej przez studentów tematyki	20 - 40
Przeprowadzenie ćwiczenia na zajęciach dla grupy studentów	15 - 25

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na 80% zajęć. W przypadku nieobecności studenta na 20% zajęć prowadzący wskazuje studentowi, w jaki sposób powinien uzupełnić wiedzę i umiejętności nabyte w trakcie tych zajęć tak, aby zapewnić uzyskanie efektów kształcenia przewidzianych dla tych zajęć. Wykonanie tych zadań jest warunkiem zaliczenia modułu.

Osoby nieobecne na zajęciach mogą napisać wyjściówkę w terminie późniejszym, nieprzekraczającym dwóch tygodni

Koordinator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu (tutaj wyjściówki) odbywającego się w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia.

Projekt przygotowany jest w małych grupach. Studenci sami wybierają temat szkolenia z zakresu psychologii, który akceptuje prowadząca zajęcia. Główne punkty projektu przygotowane są na przedostatnich zajęciach aby mieć możliwość konsultacji z prowadzącą. Projekt należy oddać w wersji elektronicznej do dnia 31 stycznia 2023r. Ocenie podlegać będzie:

1. Wartość merytoryczna projektu czyli w jakim stopniu projekt i proponowane formy pracy zgodne są z tematyką oraz ze sztuką projektowania szkoleń i w jakim stopniu odwołano się do teorii psychologicznych
2. Forma proponowanego szkolenia czyli rodzaj, różnorodność proponowanych form pracy

Szczegółowe kryteria oceny projektu w ramach w/w obszarów oraz kryteria sposobu prowadzenia ćwiczenia zostaną ustalone wspólnie przez prowadzącą i studentów podczas zajęć 8.

FAKULTET: PSYCHOLOGIA REKLAMY I MARKETINGU

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr hab. Alicja Grochowska, prof. Uniwersytetu SWPS alicia.grochowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student rozpoznaje mechanizmy psychologiczne wykorzystane w przekazach reklamowych. 	PS1_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Elementy reklamy i zależności między nimi Sposób powiązania poszczególnych elementów reklamy między sobą ma znaczenie w późniejszym ich przypominaniu. Zostaną omówione elementy reklamy najczęściej opisywane w badaniach, aby następnie można było pokazać znaczenie poszczególnych elementów dla spostrzegania i zapamiętywania reklam.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Procesy kategoryzacji w klasycznych teoriach psychologicznych • Reklama prasowa jako kategoria <i>ad hoc</i> i kategoria naturalna • Znaczenie kontekstu w spostrzeganiu elementów reklamy 	<ul style="list-style-type: none"> – Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 2. – Grochowska, A. (2012). Prototypowa teoria pojęć w badaniach nad strukturą reklamy. W: A. Falkowski i T. Zaleśkiewicz (red.), <i>Psychologia poznawcza w praktyce. Ekonomia, biznes, polityka</i> (str. 353-400). Warszawa: PWN.
<p>2. Kontekst w skutecznej kampanii marketingowej W psychologii poznawczej wyróżnia się dwa rodzaje kontekstu spostrzegania: zewnętrzny, czyli to, co otacza spostrzegany obiekt, i wewnętrzny, czyli wiedzę, doświadczenie, oczekiwania. W odniesieniu do spostrzegania i zapamiętywania reklamy ważne jest otoczenie, w jakim reklama się pojawia (kontekst zewnętrzny) jak i nastawienie konsumenta (kontekst wewnętrzny). W jaki sposób kontekst może wpłynąć na spostrzeganie i pamięć reklam?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kontekst zewnętrzny i wewnętrzny w spostrzeganiu i zapamiętywaniu reklam prasowych, billboardów i informacji na stronach internetowych • Specyfika zależności między kontekstem wewnętrznym a zewnętrznym w percepcji reklamy 	<ul style="list-style-type: none"> – Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 1.
<p>3. Spójność reklamy Sposób organizacji spostrzeganych elementów reklamy zależy między innymi od tego, jak dużo wspólnych skojarzeń powstaje między nimi. Z codziennej obserwacji wiadomo, że niejednokrotnie pamiętamy treść filmu reklamowego lub fotografii, ale nie potrafimy przypomnieć sobie nazwy marki ani reklamowanego produktu. Co to znaczy, że reklama jest spójna? W jaki sposób spójność wpływa na nastawienie emocjonalne i pamięć reklam?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Spójność reklamy – czym jest i kiedy może być pożyteczna <ul style="list-style-type: none"> ○ Spójność reklam a emocje i pamięć ○ Niespójność z kontekstem zewnętrznym – czy pomaga reklamie? • Kontekst zewnętrzny a pamięć, afekt i struktura reklamy 	<ul style="list-style-type: none"> – Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 3. – Murphy, G.L., Medin, D.L. (1985). Rola teorii w spójności pojęć. W: Z. Chlewiński (red.) <i>Psychologia poznawcza w trzech ostatnich dekadach XX wieku</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
<p>4. Zapamiętywanie reklam W praktyce marketingowej zwiększeniu sprzedaży może sprzyjać nie tylko cała reklama, lecz także niektóre jej elementy przedstawione na opakowaniu produktu. Są to tak zwane wskazówki przywoływania reklamy. Opisywane w</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk: Gdańskie

<p>psychologii poznawczej sieciowe modele pamięci pozwalają wyjaśnić mechanizmy tego zjawiska. Dlaczego zamieszczona na opakowaniu fotografia widziana wcześniej w reklamie ułatwia sprzedaż produktu?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sieciowe modele pamięci • Wskazówki przywoływania reklamy • Pamięć autobiograficzna w strategiach marketingowych 	<p>Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 7.</p>
<p>5. Zniekształcenia pamięciowe w budowaniu wizerunku marki Pamięć funkcjonuje jak plastyczna i podatna na zmiany sieć, dlatego też jest podatna na zniekształcenia. Jedną z form zniekształceń jest określana jako wsteczne kształtowanie pamięci: nasza pamięć doświadczenia może zostać zmieniona przez później napływającą informację.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Czy reklama może poprawić nadszarpniętą reputację marki? Zastosowanie mechanizmów pamięciowych w kształtowaniu wizerunku marki • Skuteczność strategii marketingowych: Obraz czy tekst? Komunikat o pozytywnym czy negatywnym zabarwieniu afektywnym? Przekaz spójny czy niespójny? Komunikat autobiograficzny czy nieautobiograficzny? 	<p>– Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 7.</p>
<p>6. Motywacje w komunikatach perswazyjnych Odwoływanie się do motywacji odbiorcy jest często stosowanym mechanizmem przez twórców reklam. Opierając się na psychologicznych koncepcjach motywacji można dokonać analizy, jakie mechanizmy są skuteczne w zastosowaniu do reklamy.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Skuteczność odwoływania się do potrzeb w strategiach marketingowych • Ukryta motywacja w reklamie. Metody badań nieświadomych motywów 	<p>– Zaltman, G. (2003). <i>Jak myśli klient? Podróż w głąb umysłu rynku</i>. Poznań: Wydawnictwo Forum (badanie metafor).</p> <p>– Falkowski, A., Tyszka, T. (2009). <i>Psychologia zachowań konsumenckich</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; str. 103-114.</p> <p>– Stasiuk, K., Maison, D. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; str. 272-277.</p>
<p>7. Emocje w komunikatach perswazyjnych Jednym z ważniejszych czynników wpływających na sposób przetwarzania informacji o reklamie są reakcje emocjonalne, jakie wzbudza ona u odbiorcy. Reakcje emocjonalne decydują o tym, jak jest oceniana reklama i marka oraz jak są zapamiętywane informacje o produkcie oraz nazwa marki. Uczucia, jakie wzbudza reklama, są przenoszone (<i>transfer</i>) na jej poszczególne elementy i wpływają na oceny i pamięć. Jak jest znaczenie emocji pozytywnych i emocji negatywnych, jakie budzi reklama, w ocenie i pamięci jej elementów?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Emocje specyficzne w reklamie • Humor w reklamie: dlaczego rzadko jest skuteczny? • Emocje w kampaniach społecznych 	<p>– Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 6.</p>

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale będzie wskazywana w trakcie zajęć.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
(1) Praca pisemna indywidualna: Analiza omówionych na zajęciach mechanizmów psychologicznych występujących w wybranej reklamie lub stworzenie własnej reklamy z zastosowaniem tych mechanizmów. Student_ka opisuje co najmniej trzy mechanizmy psychologiczne poznane podczas zajęć, występujące w wybranej reklamie lub w prototypie własnej reklamy. Objętość pracy – 4 strony standardowe plus załącznik: reklama.	26-50
(2) Aktywność na zajęciach - wykonywanie zadań w trakcie zajęć, zabieranie głosu, udział w dyskusjach, prezentowanie przykładowych reklam w związku z danym tematem.	8-16
Obliczanie skojarzeniowego indeksu podobieństwa podczas zajęć – praca w małych grupach podczas zajęć	7-14
Analiza jawnych i utajonych motywów w reklamie – praca w małych grupach podczas zajęć	5-10
Analiza zniekształceń pamięciowych na przykładzie obserwacji z rynku - praca w małych grupach podczas zajęć	5-10

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na zajęciach jest obowiązkowa. Możliwa jest nieobecność na jednych zajęciach. Kolejna nieobecność (ale tylko jedna dodatkowa) wymaga usprawiedliwienia i wykonania dodatkowego zadania wyznaczonego przez osobę prowadzącą zajęcia.

Student ma prawo do jednorazowej poprawy niezaliczonej pracy pisemnej indywidualnej – za zaliczenie poprawkowe można otrzymać minimalną liczbę punktów.

FAKULTET: PSYCHOLOGIA SPORTU

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Mgr Karolina Jencylik kjencylik@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje elementy treningu mentalnego stosowanego w sporcie na podstawie wiedzy na temat narzędzi pracy psychologa sportu. 	PS1_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Organizacyjne/wprowadzenie do psychologii sportu i treningu mentalnego. Interdyscyplinarność pracy psychologa w środowisku sportowym. Obszary interwencji psychologii sportu. Profilowanie według modelu Y - ABC.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Blecharz, J. (2006) <i>Psychologia we współczesnym sporcie – punkt wyjścia i możliwości rozwoju</i>. <i>Przegląd psychologiczny</i>, 49(4), 445-462 Dostęp: http://www.kul.pl/files/714/nowy_folder/4.49.2006_art.5.pdf – Wódka, K. (2013). <i>Współpraca zawodnika z psychologiem – jak rozpocząć?</i> W: Parzelski, D. (red.), <i>Psychologia w sporcie</i>. (s.84-93). Warszawa: WUW – Hartley, P. (1997). <i>Komunikacja w grupie</i>. (s. 68-85). Poznań: Zysk i S-ka
<p>2. Psychologia sportu dzieci, młodzieży i osób dorosłych. Praca grupowa i indywidualna. współpraca z rodzicem i trenerem. Czynniki decydujące o wyborze ścieżki kariery sportowej. Wypalenie zawodowe w sporcie - dwie perspektywy (psycholog-zawodnik)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Aleksandra Wieteska, A. (2017). <i>Psychologiczne i zdrowotne konteksty aktywności fizycznej adolescentów</i>. <i>Humanum. Międzynarodowe Studia Społeczno-Humanistyczne</i>, 2 (25), 79-86. – Borek, M., Sokołowska, D. (2019). <i>Piłkarski system szkolenia dzieci i młodzieży w Austrii</i>. <i>Roczniki naukowe Akademii Wychowania Fizycznego i Turystyki w Białymstoku</i>, 27,72-85 – Bronikowski, M. (2016). <i>Rola sportu w rozwoju dzieci</i>. <i>Kultura Sportu XXI wieku</i>, 212. Dostęp: http://pedkat.pl/images/ksiazki/Kultura_sportu_XXI_wieku.pdf#page=212
<p>3. Emocje w sporcie– ujęcie teoretyczne. Radzenie sobie czy kontrola emocjonalna Porażka/błąd w aktywności sportowej. Inteligencja emocjonalna w sporcie. Techniki treningu mentalnego w pracy nad emocjami. Emocje w sporcie dzieci i młodzieży.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Grochala, B. (2019). <i>Język sportu a wyrażanie emocji– nowa perspektywa oglądu</i>. <i>Papers in Linguistics</i>, 21(4), 19-29. – Sapolsky, R.,M. (2010). <i>Dlaczego zebry nie mają wrzodów?</i> (s.197-235). Warszawa: PWN – Borek-Chudek, D. (2012). <i>Intensywność i ocena lęku sportowego w kontekście poziomu osiągnięć sportowych</i>. <i>Przegląd Psychologiczny</i>, 55(1), 59-77. – Fortuna, P. (2015). <i>Pozytywna psychologia porażki. Jak z cytryn zrobić lemoniadę</i>. (s.204- 248) Sopot: GWP
<p>4. Motywacja i pewność siebie w aktywności fizycznej. Zjawisko flow w sporcie Podstawowe koncepcje motywacji. Informacja zwrotna a pewność siebie w sporcie. Techniki treningu mentalnego w pracy nad motywacją i pewnością siebie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Łuszczynska, A. (2011). <i>Psychologia sportu i aktywności fizycznej</i>. (s. 106 -113). Warszawa: PWN – Csikszentmihalyi, M. (2005). <i>Przeptyw. Psychologia optymalnego doświadczenia</i>. (s.20-25, 61-72). Poznań: Moderator – Jarvis, M. (2003). <i>Psychologia sportu</i>.(s.89-94. Gdańsk:GWP

<p>5. Znaczenie procesów poznawczych w sporcie. Techniki treningu mentalnego w pracy nad koncentracją. Dekoncentracja, zaburzenia koncentracji, substancje dopingujące.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kahneman, D. (2011). <i>Pułapki myślenia. O myśleniu szybkim i wolnym.</i>(s. 29-68, 454- 468) Poznań: Media Rodzina – Budnik-Przybylska, D., Staniszewski, C. (2018). <i>Doskonalenie koncentracji uwagi w przygotowaniu zawodnika strzelectwa sportowego. Strzelectwo sportowe (Nowoczesne rozwiązania szkoleniowe)</i>, (15), 81-86. Dostęp: https://www.pzss.org.pl/assets/files/biblioteka-trenera/2018/11_2018_budnik_przybylska-staniszewski-doskonalenie-koncentracji-uwagi-w-przygotowaniu-zawodnik-strzelectwa-sportowego.pdf – Strelau, J., Doliński D. (2011). <i>Psychologia akademicka.</i> (s. 445- 460). Gdańsk: GWP
<p>6. Umysł a mózg. Techniki wizualizacji. Trening ideomotoryczny. Sen w aktywności fizycznej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Wódka, K. (2007). <i>Zastosowanie treningu wyobraźniowego w sporcie. Wizualizacje wspomagające nauczanie elementów technicznych. Polish Journal of Sports Medicine/Medycyna Sportowa</i>, 23(5). https://search.ebscohost.com/ – Frydrych-Szymonik A., Augustyn G., Szyguła Z. (2016). <i>Znaczenie snu i sposoby poprawy jego jakości u sportowców. Journal of Education, Health and Sport.</i> 6(5), 157-176. http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.51416
<p>7. Stres. Biologiczne i psychiczne uwarunkowania stresu w sporcie. Sposoby obniżania napięcia w ciele i umyśle. Relaksacja w sporcie i jej wpływ na efektywność. Postawa ciała a postawa sportowa. Podstawowe techniki relaksacyjne : ćwiczenia oddechowe, Schultz, Jacobson, Mindfulness, Joga, Pilates i inne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Rudzka, U., Radomska, A. (2013). <i>Humorem pokonam stres! Zastosowanie humoru jako metody walki ze stresem w sporcie.</i> W: Parzelski, D. (red.). <i>Psychologia w sporcie.</i> (s.94-107). Warszawa: WUW – Heszyn, I. (2013). <i>Psychologia stresu.</i> (s.67-94). Warszawa: PWN – Mikicin, M., Mikicin, E. (2011). <i>Trening autogenny i audiowizualna relaksacja (tzw. trening alpha) jako narzędzia odnowy psychosomatycznej w sporcie i rehabilitacji. Postepy Rehabilitacji,</i> 25(3), 35. – Sapolsky, R., M. (2010). <i>Dlaczego zebry nie mają wrzodów? Psychofizjologia stresu.</i> (s.44-62). Warszawa: PWN
<p>8. Prezentacja projektów grupowych, forum dyskusyjne i analiza przypadków- superwizja. Praktyczne zastosowanie zdobytej wiedzy i umiejętności.</p>	

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Trzy quizy obejmujące zagadnienia zawarte w literaturze obowiązkowej oraz omawiane podczas zajęć. Quiz będzie składał się z 10 pytań i zawierał pytania otwarte i zamknięte.	11-30
Przygotowanie, w zespole 4 osobowym, projektu interwencji psychologicznej w sporcie. Punktacja obejmuje raport z projektu oraz prezentację wykonania. <u>Szczegółowe kryteria oceny (maksymalnie po 10 punktów za każde kryterium):</u> <ol style="list-style-type: none"> 1) zastosowanie adekwatnych metod i narzędzi pracy psychologa sportu do wybranego studium przypadku. 2) logiczne uporządkowanie i klarowność/jasność przedstawianych treści podczas prezentacji projektu 3) poprawność argumentowania, wnioskowanie i uzasadnianie twierdzeń podczas prezentacji projektu 4) spójna i adekwatna baza teoretyczna z odwołaniem do właściwej literatury, badań naukowych oraz modeli teoretycznych 5) staranny i przejrzysty opis proponowanych działań interwencyjnych 6) uwzględnienie aspektów etycznych pracy psychologa, wyrażonych w postępowaniu studenta oraz w treści prezentacji i raportu (niedyskryminujący język) 7) zgodność ze standardami APA Wskazówki do wykonania zadania będą przekazywane podczas pierwszych zajęć.	36-70

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

FAKULTET: ZACHOWANIA KONSUMENCKIE

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr hab. Alicja Grochowska, prof. Uniwersytetu SWPS alicia.grochowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład/ ćwiczenia/warsztat	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student wyjaśnia różne aspekty zachowań konsumenckich w oparciu o mechanizmy psychologiczne 	PS1_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Organizacja percepcyjna a spostrzeganie reklam i wartości produktów. Gestalt w reklamie. Prawo Webera, czyli kiedy można dostrzec różnice między produktami	<ul style="list-style-type: none"> – Stasiuk, K., Maison, D. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; str. 118-126. – Falkowski, A., Tyszka, T. (2009). <i>Psychologia zachowań konsumenckich</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; str. 15-45.
2. Marketing sensoryczny. Wzrok, słuch, węch w doświadczaniu produktów. Marka jako doświadczenie wielozmysłowe	<ul style="list-style-type: none"> – Stasiuk, K., Maison, D. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; str. 99-105.
3. Motywacje konsumentów, czyli dlaczego ludzie kupują. Konflikty motywacyjne w decyzjach konsumenckich	<ul style="list-style-type: none"> – Stasiuk, K., Maison, D. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; str. 272-277. – Falkowski, A., Tyszka, T. (2009). <i>Psychologia zachowań konsumenckich</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; str. 103-114.
4. Motywacja utajona i jej znaczenie w wyborach konsumenckich. Badanie potrzeb ukrytych. Badanie metafor	<ul style="list-style-type: none"> – Zaltman, G. (2003). <i>Jak myślą klienci? Podróż w głąb umysłu rynku</i>. Poznań: Wydawnictwo Forum (badanie metafor).
5. Emocje i nastroj. Wpływ nastroju na zachowania zakupowe. Emocje w reklamie	<ul style="list-style-type: none"> – Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 6. – Doliński, D. (2010). <i>Psychologiczne mechanizmy reklamy</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; str. 140-169.
6. Warunkowanie instrumentalne i klasyczne w kształtowaniu zachowań konsumenckich	<ul style="list-style-type: none"> – Falkowski, A., Tyszka, T. (2009). <i>Psychologia zachowań konsumenckich</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; str. 46-57.
7. Dezorientacja konsumencka i wyuczona bezradność – konsekwencje w zachowaniach zakupowych. Paradoks nadmiaru	<ul style="list-style-type: none"> – Gąsiorowska, M., Grochowska, A. (2012). – Spójność pojęciowa komunikatu perswazyjnego: rola prywatnych teorii rzeczywistości, wyuczonej bezradności i afektu. <i>Przeгляд Psychologiczny</i> 55, 233-252.
8. Wpływ społeczny w zachowaniach konsumenckich. Reguły wpływu społecznego. Świadomy konsument: zachowania proekologiczne i prospołeczne	Literatura zostanie uwzględniona w materiałach do zajęć
9. Ciemna strona zachowań konsumenckich. Uzależnienie od zakupów. Kupowanie kompulsywne. Pułapki podróbek	<ul style="list-style-type: none"> – Falkowski, A., Tyszka, T. (2009). <i>Psychologia zachowań konsumenckich</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; str. 258-278.
10. Osobowość konsumenta a osobowość marki	Literatura zostanie uwzględniona w materiałach do zajęć

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Test wiedzy. Test zostanie przeprowadzony 2-4 tygodnie po zakończeniu zajęć.	26-50
Aktywność na zajęciach - wykonywanie zadań w trakcie zajęć, zabieranie głosu, udział w dyskusjach.	15-30
Praca indywidualna – napisanie artykułu popularyzującego wybrane zagadnienie z obszaru zachowań konsumenckich, 2 strony.	10-20

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na zajęciach jest obowiązkowa. Możliwa jest nieobecność na jednych zajęciach. Kolejna nieobecność (ale tylko jedna dodatkowa) wymaga usprawiedliwienia i wykonania dodatkowego zadania wyznaczonego przez osobę prowadzącą zajęcia.

Student ma prawo do jednorazowej poprawy niezaliczonej pracy pisemnej oraz testu wiedzy – za zaliczenie poprawkowe można otrzymać minimalną liczbę punktów.

FAKULTET HUMANISTYCZNY/PSYCHOLOGICZNY: CO WIEMY O DEPRESJI I O TYM JAK JĄ LECZYĆ?

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Mirosława Leopold, e-mail: mleopold@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
e-learning	30 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna kryteria diagnozy zaburzeń depresyjnych oraz metody leczenia farmakologicznego i psychoterapeutycznego, w tym eksperymentalne metody leczenia depresji. Student identyfikuje uwarunkowania zaburzeń depresyjnych. Student zna metody badania mózgu w depresji. 	PS1_W1 PS1_W9
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student posługuje się terminologią stosowaną w określonej subdyscyplinie z obszaru nauk społecznych. 	PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student terminowo i rzetelnie wykonuje powierzone mu zadania. 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>BLOK 1 - Wprowadzenie</p> <ul style="list-style-type: none"> – objawy kliniczne zaburzeń depresyjnych - czy każdy pacjent ma takie same objawy? – kryteria diagnostyczne przy diagnozie zaburzeń depresyjnych – aktualnie stosowane metody diagnozy – obecnie stosowane i rekomendowane w doniesieniach naukowych metody psychoterapeutyczne – czy w każdym przypadku konieczne jest stosowanie farmakoterapii? - najczęściej stosowane metody farmakologiczne – aktualne wyzwania i ograniczenia dot. diagnozy i leczenia depresji 	<ul style="list-style-type: none"> – A journey into the causes and effects of depression: https://www.nature.com/articles/d41586-022-02204-x – National Institute for Health and Care Excellence (NICE): https://www.nice.org.uk/guidance/ng222 – Sudak, D. M. (2012). Cognitive behavioral therapy for depression. <i>Psychiatric Clinics</i>, 35(1), 99-110. – Hofmann, S. G., Asnaani, A., Vonk, I. J., Sawyer, A. T., Fang, A. (2012). The efficacy of cognitive behavioral therapy: A review of meta-analyses. <i>Cognitive therapy and research</i>, 36(5), 427-440.
<p>BLOK 2 - Chemia mózgu</p> <ul style="list-style-type: none"> – jakie neuroprzekaźniki odgrywają kluczową rolę w zaburzeniach depresyjnych? - serotonina, noradrenalina, dopamina – hipoteza serotoninowa: ostatnie głośne doniesienia - czy leki z grupy selektywnych inhibitorów zwrotnego wychwytu serotoniny (SSRI, ang. selective serotonin reuptake inhibitor) działają? – na czym polega działanie i czym się od siebie różnią najpowszechniejsze leki stosowane w leczeniu depresji - SSRI, SNRI (ang. serotonin norepinephrine reuptake inhibitor), iMAO (inhibitory monoaminooksydazy) – wyzwania współczesnej farmakoterapii: na ile obecnie stosowana farmakoterapia jest skuteczna? – przegląd najnowszych badań dot. nowych możliwości farmakologicznego leczenia depresji (min. badania dot. BDNF, ang. brain-derived neurotrophic factor) 	<ul style="list-style-type: none"> – Moncrieff, J., Cooper, R. E., Stockmann, T., Amendola, S., Hengartner, M. P., Horowitz, M. A. (2022). The serotonin theory of depression: a systematic umbrella review of the evidence. <i>Molecular Psychiatry</i>, 1-14. – Brain-cell growth keeps mood disorders at bay: https://www.nature.com/articles/d41586-022-02210-z – Duman, R. S., Deyama, S., Fogaça, M. V. (2021). Role of BDNF in the pathophysiology and treatment of depression: Activity-dependent effects distinguish rapid-acting antidepressants. <i>European Journal of Neuroscience</i>, 53(1), 126-139.
<p>BLOK 3 - Neuroobrazowanie</p> <ul style="list-style-type: none"> – jak można badać depresyjny mózg oprócz jego "chemii"? – krótkie omówienie najczęściej stosowanych metod badania mózgu w depresji - EEG (elektroencefalografia), MRI (Rezonans Magnetyczny), fMRI (funkcjonalny Rezonans Magnetyczny) – czym się różni mózg osoby zdrowej i cierpiącej na zaburzenia depresyjne? – omówienie doniesień naukowych dot. 	<ul style="list-style-type: none"> – Hastings, R. S., Parsey, R. V., Oquendo, M. A., Arango, V., Mann, J. J. (2004). Volumetric analysis of the prefrontal cortex, amygdala, and hippocampus in major depression. <i>Neuropsychopharmacology</i>, 29(5), 952-959. – Kołodziej, A., Magnuski, M., Ruban, A., Brzezicka, A. (2021). No relationship between frontal alpha asymmetry and depressive disorders in a

<p>zmian strukturalnych funkcjonalnych w mózgu osób z depresją: asymetria czołowa w paśmie alfa, zmiany w zakresie układu limbicznego (ciało migdałowe, hipokamp), obszary przedczołowe (również kontekście postrzegania bodźców emocjonalnych)</p> <ul style="list-style-type: none"> – czym są sieci w mózgu i jaką odgrywają rolę w depresji? - sieć stanu domyślnego (DMN, ang. default mode network), sieć czołowo - ciemieniowa – czy terapia elektrowstrząsami powinna kojarzyć się już tylko z filmami? - czy terapia elektrowstrząsowa, TMS i głęboka stymulacja mózgu działa i czy jest bezpieczna? 	<p>multiverse analysis of five studies. <i>Elife</i>, 10, e60595.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Mulders, P. C., van Eijndhoven, P. F., Schene, A. H., Beckmann, C. F., Tendolkar, I. (2015). Resting-state functional connectivity in major depressive disorder: a review. <i>Neuroscience & Biobehavioral Reviews</i>, 56, 330-344. – Wiring up the brain to beat depression: https://www.nature.com/articles/d41586-022-02209-6
<p>BLOK 4 - Nowoczesne metody psychoterapii i metody wspomagające leczenie</p> <ul style="list-style-type: none"> – czy medytacja może zastąpić psychoterapię? - badania dot. skuteczności metody mindfulness w leczeniu depresji – czy inne rodzaje medytacji są bezpieczne dla osób z zaburzeniami depresyjnymi? - vipassana, medytacja transcendentna, medytacja miłującej dobroci (ang. loving kindness meditation) – wpływ aktywności fizycznej na objawy depresji – wpływ tańca/muzyki na objawy depresji – inne możliwości wspierania terapii – potencjalne zagrożenia - alternatywne metody ws. rekomendowane ścieżki terapeutyczne/farmakologiczne 	<ul style="list-style-type: none"> – Goldberg, S. B., Tucker, R. P., Greene, P. A., Davidson, R. J., Kearney, D. J., Simpson, T. L. (2019). Mindfulness based cognitive therapy for the treatment of current depressive symptoms: a meta analysis. <i>Cognitive behaviour therapy</i>, 48(6), 445-462. – McCartney, M., Nevitt, S., Lloyd, A., Hill, R., White, R., Duarte, R. (2021). Mindfulness-based cognitive therapy for prevention and time to depressive relapse: Systematic review and network meta-analysis. <i>Acta Psychiatrica Scandinavica</i>, 143(1), 6-21.
<p>BLOK 5 - leki przyszłości (?)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Część I: <ul style="list-style-type: none"> ○ czy substancje psychodeliczne będą nowym lekiem na depresję? – aktualne badania dot. leczenia depresji (omówienie najnowszych badań behawioralnych i neuronaukowych) ○ ketamina – nowe podejście do leczenia depresji - możliwości i wyzwania ○ czy już niedługo nowe metody staną się powszechne? – dyskusja zalet, ale także potencjalnych zagrożeń związanych z wprowadzaniem nowych metod – Część II - oś jelita-mózg: <ul style="list-style-type: none"> ○ czy jelita odpowiadają za depresję? - badania dot. mikrobioty i osi jelita mózgu ○ możliwe perspektywy na przyszłość w leczeniu depresji 	<ul style="list-style-type: none"> – Część I: <ul style="list-style-type: none"> ○ Psychedelic drugs take on depression: https://www.nature.com/articles/d41586-022-02205-w ○ van Elk, M., Yaden, D. B. (2022). Pharmacological, neural, and psychological mechanisms underlying psychedelics: a critical review. <i>Neuroscience & Biobehavioral Reviews</i>, 104793. – Część II: <ul style="list-style-type: none"> ○ Dinan, T. G., Stanton, C., Cryan, J. F. (2013). Psychobiotics: a novel class of psychotropic. <i>Biological psychiatry</i>, 74(10), 720-726.

	<ul style="list-style-type: none"> ○ Berding, K., Vlckova, K., Marx, W., Schellekens, H., Stanton, C., Clarke, G., F., Jacka, T. G., Dinan, Cryan, J. F. (2021). Diet and the microbiota–gut–brain Axis: Sowing the seeds of good mental health. <i>Advances in Nutrition</i>, 12(4), 1239-1285. ○ The Serotonin Hypothesis and the Gut Brain Axis: https://www.psychologytoday.com/us/blog/mood-microbe/202208/the-serotonin-hypothesis-and-the-gut-brain-axis
--	---

Literatura uzupełniająca

- Podcast mgr Joanny Gutral i dr Aleksandry Kołodziej o krytycznym myśleniu. - <https://www.youtube.com/watch?v=YZjsp7VcfMw>
- Van Der Vinne, N., Vollebregt, M. A., Van Putten, M. J., Arns, M. (2017). Frontal alpha asymmetry as a diagnostic marker in depression: Fact or fiction? A meta-analysis. *Neuroimage: clinical*, 16, 79-87.
- Drysdale, A. T., Grosenick, L., Downar, J., Dunlop, K., Mansouri, F., Meng, Y., ... & Liston, C. (2017). Resting-state connectivity biomarkers define neurophysiological subtypes of depression. *Nature medicine*, 23(1), 28-38.
- Maciej Lorenc (2019). Czy psychodeliki uratują świat?. Wydawnictwo Krytyki Politycznej. dr Katrin Preller “*Neurobiological Mechanisms of Psychedelics for Psychedelic-assisted Therapy*” o neurobiologicznym podłożu terapeutycznego potencjału substancji psychodelicznych: <https://www.youtube.com/watch?v=ISU2qB8xc3U>
- Kelly, J. R., Clarke, G., Cryan, J. F., Dinan, T. G. (2016). Brain-gut-microbiota axis: challenges for translation in psychiatry. *Annals of Epidemiology*, 26(5), 366-372.
- Pochwat, B. Ketamina—długa droga od anestetyku do prototypowego leku przeciwdepresyjnego. Przegląd potencjalnych mechanizmów działania.
- Sarkar, A., Harty, S., Lehto, S. M., Moeller, A. H., Dinan, T. G., Dunbar, R. I., J., Cryan, Burnet, P. W. (2018). The microbiome in psychology and cognitive neuroscience. *Trends in cognitive sciences*, 22(7), 611-636.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Zadania wykonywane na platformie Moodle np. quizy sprawdzające wiedzę	51-100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Cel zajęć

Celem zajęć jest pogłębione spojrzenie na problematykę depresji, przez połączenie wiedzy typowo psychologicznej oraz klinicznej z perspektywą neuronaukową oraz najnowszymi trendami w badaniu i leczeniu zaburzeń depresyjnych. W ostatnich latach doniesienia z wielu dziedzin nauki wskazują na to, iż zaburzenia depresyjne mają bardzo złożoną naturę i dopiero połączenie wiedzy z wielu dziedzin może w przyszłości pomóc bardziej kompleksowo zrozumieć podłoża tego zaburzenia, a co za tym idzie stworzyć nowoczesne metody leczenia. Dlatego tak ważna jest znajomość i rozumienie najnowszych doniesień oraz przedstawianie aktualnej wiedzy w sposób interdyscyplinarny.

Forma zajęć

Zajęcia mają formę asynchronicznego kursu e-learningowego na platformie Moodle.

Zajęcia obejmują materiały w zróżnicowanej formie – pracę z tekstem, rozmowy z ekspertami (naukowcami i praktykami) prowadzone przez dr Aleksandrę Kołodziej (badaczkę zajmującą się zagadnieniami związanymi z depresją oraz jej podłożami neurobiologicznymi), interaktywne prezentacje z elementami wykładowymi, jak również fragmenty podcastów.

Zaliczenie

W trakcie kursu studentki i studenci wykonują punktowane zadania na platformie Moodle, np. quizy sprawdzające wiedzę, ćwiczenia polegające na dopasowaniu elementów. Do zaliczenia zajęć trzeba uzyskać min. 51 punktów.

FAKULTET HUMANISTYCZNY/PSYCHOLOGICZNY: PRAKTYCZNA PSYCHOLOGIA TWÓRCZOŚCI

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Mirosława Leopold, e-mail: mleopold@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
e-learning	30 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ● Student umie przedstawić definicję twórczości oraz umie odróżnić ten konstrukt od terminów bliskoznacznych takich jak kreatywność, kreacja, innowacja. ● Student zna różne psychologiczne koncepcje twórczości, jej uwarunkowania oraz sposoby pomiaru twórczości. ● Student zna metody w treningu twórczości. ● Student zna metodę twórczego rozwiązywania problemów (CPS) i potrafi określić jej fazy. ● Student zna podstawowe założenia coachingu twórczości i artterapii. 	PS1_W1 PS1_W7

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student posługuje się terminologią stosowaną w określonej subdyscyplinie z obszaru nauk społecznych. 	PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student terminowo i rzetelnie wykonuje powierzone mu zadania. 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Czym jest twórczość?	<ul style="list-style-type: none"> Kwaśniewska, J. (2022). Droga do kreacji, czyli trening twórczości XXI wieku. Warszawa: PWN. Nęcka, E. (2003). Psychologia Twórczości. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
2. Dziesięć koncepcji twórczości	
3. Poznanie, emocje i motywacje w twórczości	
4. Indywidualne cechy twórców	
5. Kultura i klimat sprzyjające twórczości w rodzinie, szkole i biznesie	
6. Praktyczne zastosowania psychologii twórczości	

Cel zajęć

- Zdobycie przez studentki i studentów implikatywnej i rzetelnej wiedzy na temat najważniejszych zagadnień z zakresu psychologii twórczości.
- Nabycie umiejętności przełożenia tej wiedzy na praktykę życia prywatnego i zawodowego.
- Podniesienie umiejętności kreatywnych, które mogą pomóc studentkom i studentom na rynku pracy.

Forma zajęć

Zajęcia mają formę asynchronicznego kursu e-learningowego na platformie Moodle.

Zajęcia obejmują materiały w zróżnicowanej formie – interaktywne prezentacje, rozmowy ekspertów, nagrania audio i video oraz ćwiczenia pozwalające uczestnikom zajęć lepiej zrozumieć przedstawiane zagadnienia.

W jaki sposób prześlemy Ci wiedzę?

Staraliśmy się nie tylko zadbać o jakość merytoryczną tego kursu, ale bardzo ważne było dla nas nadanie wiedzy takiej formy, aby nauka była przyjemnością i fascynującą przygodą.

- **Wiedza implikatywna.** Przedstawimy wiele koncepcji teoretycznych i opiszemy liczne badania. Z każdej teorii wynika coś dla praktyki. Jeśli trudno będzie ci to dostrzec pomożemy ci przełożyć wiedzę teoretyczną na konkretne umiejętności wykorzystywane w praktyce życia codziennego, w ramach twojego hobby lub w pracy zawodowej.
- **Interaktywne źródła i dodatkowe materiały.** Bardzo często odwołujemy się do źródeł i dodatkowych materiałów. Przygotowaliśmy dla ciebie nawet utwory muzyczne, które nawiązują do treści wykładu. Jeśli coś cię zainteresuje wystarczy, że klikniesz w link a będziesz mógł rozszerzyć swoją wiedzę. To wspaniała opcja, która daje nam kursy asynchroniczne. Dzięki niej będziesz mogła/mógł dostosować „w pewnym stopniu” zakres materiału do twoich zainteresowań.
- **Sylwetki badaczy.** Podczas kursu będziemy przedstawiać ci sylwetki naukowców i badaczy, którzy są autorami omawianej koncepcji lub badań. Dzięki temu wiedza nie będzie oddzielona od osoby,

która ją wypracowała. Zobaczysz, że twórczość naukowa jest efektem realnego wysiłku realnych osób, co mamy nadzieję będzie dla Ciebie inspirujące.

- **Wiedza otwarta na rozwój.** Wskazujemy na takie obszary psychologii twórczości, które są jeszcze nie w pełni odkryte i wymagają dalszych badań. Psychologia twórczości jest nauką wciąż rozwijającą się i na wiele pytań nie znaleźliśmy jeszcze odpowiedzi. Może Ty się pokusisz by te odpowiedzi znaleźć?
- **Liczne ćwiczenia interaktywne.** Postaraliśmy się, abyś podczas kursu była/był aktywny, a nie tylko biernie przyswajał informacje. Możesz spodziewać się kilku zadań wymagających generowania pomysłów (w końcu to kurs na temat twórczości), a także kilku zadań o charakterze refleksyjnym. Proponujemy Ci również do rozwiązania kilka kwestionariuszy sprawdzających określone cechy Twojej osobowości związane z twórczością. Wykonanie tych zadań sprawi, że poczujesz się bardziej zaangażowana/y i będziesz miał/a więcej radości z uczestnictwa.
- **Możliwość odwołania się do odpowiedzi innych studentów.** Podczas kursu tylko pozornie będziesz sam/a przed swoim komputerem/telefonem. Chcemy pokazać Ci jak inni studenci i studentki wykonywali podobne zadania, abyś mógł mieć orientację jak wyglądają Twoje odpowiedzi na tle innych. Przemyslenia innych kursantów są istotnym wzbogaceniem treści kursu i nadają mu nowy wymiar. Mamy nadzieję, że docenisz ten aspekt.
- **Nagrane filmiki ze studentami.** Poprosiliśmy grupę studentek i studentów USWPS, by aktorsko odegrali różne scenki i sytuacje opisane w kursie. Nasi aktorzy wykonują kreatywne zadania, pokazują jak poprawnie komunikować się w pracy i w rodzinie. Obserwowanie ich pomoże Ci przenieść nabytą wiedzę na praktyczne umiejętności.
- **Wykład ekspercki i rozmowa dziennikarza z ekspertem na filmach.** Kurs składa się nie tylko z treści zapisanych na slajdach. Część wiedzy przekazujemy w formie psychologicznego wykładu na temat twórczości oraz rozmowy dziennikarza z ekspertem z zakresu twórczości.
- **Praktyczne podsumowanie każdego modułu.** Każdy rozdział będzie kończył się podsumowaniem ze strony kilku studentów, którzy przeszli przez wersję Alpha tego kursu. Na krótkich filmikach powiedzą oni, co było dla nich w danym temacie interesujące, inspirujące i co zamierzają wykorzystać w swoim życiu prywatnym i zawodowym.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Quiz na zakończenie każdego bloku tematycznego	30-60
Test kumulatywny na koniec kursu	21-40

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

W trakcie kursu studentki i studenci na platformie Moodle wykonują quizy na zakończenie każdego z pięciu bloków zajęć, a na koniec kursu wypełniają test kumulatywny z całości przerobionego materiału. Do zaliczenia zajęć trzeba uzyskać min. 51 punktów.

FAKULTET: EMPLOYER BRANDING – CZYLI JAK BUDOWAĆ MARKĘ PRACODAWCY Z WYBORU?

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	mgr Katarzyna Barcińska, e-mail: kbarcinska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student definiuje koncepcję <i>Employer Brandingu</i>. Student wskazuje rozwiązania i narzędzia dotyczące Employer Brandingu oraz opisuje ich wykorzystanie w wybranej firmie. 	PS1_W4
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Czym jest marka? Czym różni się od marketingu? Zarządzanie marką	– Kotler P, (2005), Marketing, Dom Wydawniczy Rebis, fragment rozdziału XIV, <i>Decyzje dotyczące marki: Czym jest marka. Budowanie tożsamości marki str.421-423.</i>
2. Employer branding w strategii organizacji.	– Kozłowski M (2016), <i>Employer branding. Budowanie wizerunku pracodawcy krok po kroku.</i> Wolters Kluwer, rozdział 2.1. <i>Proces budowania strategii.</i> i rozdział 2.3. <i>Zwrot z inwestycji w employer branding.</i>
3. Strategia Employer Branding - budowanie i mierzenie jej skuteczności.	
4. Narzędzia EB: proces rekrutacji i proces wdrożenia. Candidate experience.	– Kozłowski M (2016), <i>Employer branding. Budowanie wizerunku pracodawcy krok po kroku.</i> Wolters Kluwer, rozdział 4.1. <i>Rekrutacja - pierwszy front w bezpośrednim dialogu z rynkiem pracy.</i>
5. Narzędzia EB: benefity pracownicze, rozwój pracowników, integracja. Employee experience.	– Kozłowski M (2016), <i>Employer branding. Budowanie wizerunku pracodawcy krok po kroku.</i> Wolters Kluwer, rozdział 3.3. <i>Programy rozwojowe, szkolenia, programy lojalnościowe.</i>
6. Narzędzia EB: komunikacja wewnętrzna. Employee experience.	– Kozłowski M (2016), <i>Employer branding. Budowanie wizerunku pracodawcy krok po kroku.</i> Wolters Kluwer, rozdział 3.1. <i>Komunikacja wewnętrzna. Czy wiemy co z nią robić?</i>
7. Narzędzie EB: offboarding. Employee experience.	– Kozłowski M (2016), <i>Employer branding. Budowanie wizerunku pracodawcy krok po kroku.</i> Wolters Kluwer, rozdział 3.8. <i>Pożegnanie z pracownikiem.</i>
8. Zaangażowanie pracowników - jak wpływa na budowanie marki pracodawcy?	– Stachowska S. (2020), <i>Nowoczesne koncepcje w zarządzaniu kapitałem ludzkim organizacji. Od zaangażowania pracowników do marki pracodawcy: część 1.</i> Instytut Badań Gospodarczych, rozdział.1.2 <i>Istota koncepcji zarządzania przez zaangażowanie</i> – https://www.researchgate.net/publication/347794163_Nowoczesne_koncepcje_w_zarzadzaniu_kapitałem_ludzkim_organizacji_Od_zaangażowania_pracowników_do_marki_pracodawcy_Czesc_1_Zaangażowanie_Wynagradzanie_Roznorodność_pokoleniowa
9. Zewnętrzna komunikacja pracodawcy. Budowanie wizerunku pożądanego pracodawcy	– Stachowska S. (2020), <i>Nowoczesne koncepcje w zarządzaniu kapitałem ludzkim organizacji. Od zaangażowania pracowników do marki pracodawcy: część 2.</i> Instytut Badań Gospodarczych, rozdział 3.2. <i>Obszary i działania w zakresie employer branding - str.81-88.</i> – https://www.researchgate.net/publication/347793898_Nowoczesne_koncepcje_w_zarzadzaniu_kapitałem_ludzkim_organizacji_Od_zaangażowania_pracowników_do_marki_pracodawcy_Czesc_2_Spoleczna_odpowiedzialność_Zarządzanie_wiedza_Employer_branding
10. Analiza case studies. Podsumowanie zajęć.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Praca domowa w formie pisemnej, w której student opisuje czym jest koncepcja <i>Employer Brandingu</i> i przedstawia jej wykorzystanie w wybranej firmie, oceniając i wskazując, które narzędzia są wykorzystane, a które warto wdrożyć.	26-50
Aktywność na zajęciach, polegająca na uczestnictwie w ćwiczeniach i dyskusji, realizacji zadań indywidualnych i grupowych.	10-20
Sprawdzian - test jednokrotnego wyboru.	15-30

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny zadania domowego:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie zadania i maksymalna możliwa do zdobycia
Charakterystyka firmy uwzględniająca krótką historię firmy, jej zakres działalności, liczbę zatrudnionych pracowników i informacje o dziale HR.	5-10
Opis koncepcji employer branding	5-10
Identyfikacja narzędzi employer branding wykorzystywanych w firmie	6-12
Ocena wykorzystywanych narzędzi employer branding w firmie	7-12
Formalne aspekty pracy	3-6

FAKULTET: ARTE- I BIBLIOTERAPIA W PRAKTYCE

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Anna Nieznańska

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna formy oddziaływań arteterapeutycznych i biblioterapeutycznych. 	PS1_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. • Student potrafi opracować scenariusz zajęć arte- i biblioterapeutycznych. 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7

Treści programowe ćwiczeń

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do problematyki: ogólny podział arteterapii na grupy sztuk oraz charakterystyka biblioterapii w podziale na teksty odtwarzane/czytane oraz teksty tworzone przez pacjentów</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Glińska-Lachowicz, A. (red.) (2016). <i>Arteterapia w działaniu. Propozycje warsztatów i działań arteterapeutycznych</i>. Wydawnictwo Difin.
<p>Arteterapia dzieci i młodzieży: Sztuki plastyczne i muzyczne jako pomoc w radzeniu sobie z trudnymi sytuacjami i emocjami - interpretacja dzieł z uwzględnieniem potrzeb oraz stanu psychosomatycznego pacjenta/klienta Dobór form plastycznych do wieku pacjenta/klienta Tworzenie scenariuszy zajęć arteterapeutycznych w podziale na wiek odbiorcy i typ/obszar zaburzeń/problemów Prowadzenie zajęć arteterapeutycznych zgodnie z utworzonym scenariuszem.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Konieczna, E. (red.). (2012). <i>Biblioterapia w praktyce. Poradnik dla nauczycieli, wychowawców i terapeutów</i>. Oficyna Wydawnicza Impuls. – Łoza, B., Chmielnicka-Plaskota, A. (red.) (2014). <i>Arteterapia. Część 1 i Część 2</i>. Wydawnictwo Difin.
<p>Arteterapia dorosłych i osób w wieku podeszłym Sztuki plastyczne i muzyczne jako pomoc w radzeniu sobie z trudnymi sytuacjami i emocjami - interpretacja dzieł z uwzględnieniem potrzeb oraz stanu psychosomatycznego pacjenta/klienta Dobór form plastycznych do wieku i stanu psychosomatycznego pacjenta/klienta Tworzenie scenariuszy zajęć arteterapeutycznych w podziale na wiek odbiorcy i typ/obszar zaburzeń/problemów Prowadzenie zajęć arteterapeutycznych zgodnie z utworzonym scenariuszem</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Łoza, B., Chmielnicka-Plaskota, A. (red.) (2016). <i>Arteterapia. Część 3</i>. Wydawnictwo Difin. – Łoza, B., Chmielnicka-Plaskota, A. (red.) (2020). <i>Arteterapia. Część 4</i>. Wydawnictwo Difin. – Molicka, M. (2011). <i>Biblioterapia i bajkoterapia</i>. Poznań, Wydawnictwo Media Rodzina.
<p>Biblioterapia dzieci i młodzieży Literatura jako pomoc w radzeniu sobie z trudnymi sytuacjami i emocjami - interpretacja dzieł literackich (prozy i poezji) z uwzględnieniem potrzeb i etapu rozwoju poznawczego pacjenta/klienta Dobór rodzaju literackiego (epiki, poezji i dramatu) do wieku i problemu pacjenta/klienta. Tworzenie scenariuszy zajęć biblioterapeutycznych dla dzieci i młodzieży w podziale na wiek i typ/obszar problemów. Prowadzenie zajęć biblioterapeutycznych zgodnie z utworzonym scenariuszem: zajęcia odtwórcze i twórcze</p>	
<p>Biblioterapia dorosłych i osób w wieku podeszłym - Literatura jako pomoc w radzeniu sobie z trudnymi sytuacjami i emocjami - interpretacja dzieł z uwzględnieniem potrzeb oraz stanu psychosomatycznego pacjenta/klienta Dobór rodzaju literackiego (epiki, poezji i dramatu) do wieku i problemu pacjenta/klienta. Tworzenie scenariuszy zajęć biblioterapeutycznych dla dorosłych i osób starszych w podziale na wiek i typ/obszar problemów. Prowadzenie zajęć biblioterapeutycznych zgodnie z utworzonym scenariuszem: zajęcia odtwórcze i twórcze.</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
sprawdzian pisemny w formie testu obejmujący treści z ćwiczeń	31 - 60
Projekt zespołowy - scenariusz zajęć arte- i biblioterapeutycznych	15 - 30
Projekt zespołowy - prowadzenie zajęć	5 - 10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: HORMONY I ZACHOWANIE

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordinator przedmiotu	mgr Oliwia Zaborowska ozaborowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi rozpoznać, omówić i uzasadnić zależności pomiędzy hormonami a zachowaniem człowieka. 	PS1_W9
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. Student potrafi prezentować wyniki badań naukowych, formułować własne opinie i argumentować swoje stanowisko na tle istniejącej w danym obszarze wiedzy. 	PS1_U10 PS1_U5
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
Układ endokryny – wprowadzenie do przedmiotu	– Sapolsky, R. M. (2021). <i>Zachowuj się. Jak biologia wydobywa z nas to, co najgorsze, i to, co najlepsze</i> . Media Rodzina. (s. 851–855).
Psychoneuroendokrynologia i metodologia badań psychoneuroendokrynologicznych	
Hormony w cyklu życia: dojrzewanie płciowe, cykl menstruacyjny, menopauza, starzenie się	– Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN. (s. 386–405).
Zachowania społeczne: rodzicielskie, tworzenie więzi społecznych i agresja	
Chronobiologia: wpływ hormonów na rytmy biologiczne	– Kalat, J. W. (2021). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN. (s. 306–319).
Hormony a jedzenie: trawienie, głód, sytość	– Kalat, J. W. (2021). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN. (s. 363–381).
Hormony a stres	– Sapolsky, R. M. (2012). <i>Dlaczego zebry nie mają wrzodów? Psychofizjologia stresu</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN. (s. 28–42).
Hormony a funkcjonowanie poznawcze i emocjonalne	– Sapolsky, R. M. (2012). <i>Dlaczego zebry nie mają wrzodów? Psychofizjologia stresu</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN. (s. 212–230).
Zaburzenia związane ze stresem, zaburzenia nastroju, hormony a psychologia zaburzeń	– Ogińska-Bulik, N. (2016). <i>Psychologiczne następstwa zdarzeń traumatycznych</i> . W: L.Cierpiatkowska i H. Sęk (red.), <i>Psychologia kliniczna</i> (s. 367–374). Wydawnictwo Naukowe PWN.

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale: artykuły naukowe wyznaczone i udostępnione przez prowadzącą zajęcia

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

- Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów
- Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów
- Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów
- Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów
- Dostateczna (3,0) - od 51 punktów do 60 punktów
- Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Kolokwium 1 – w formie pisemnej obejmujące tematy: Układ endokryny – wprowadzenie do przedmiotu, Psychoneuroendokrynologia i metodologia badań psychoneuroendokrynologicznych, Hormony w cyklu życia: dojrzewanie płciowe, cykl menstruacyjny, menopauza, starzenie się oraz Zachowania społeczne: rodzicielskie, tworzenie więzi społecznych i agresja	20-40
Prezentacja artykułu naukowego - przeczytanie jednego artykułu naukowego w języku angielskim powiązanego z tematyką zajęć zaproponowanego przez prowadzącą a następnie zaprezentowanie go ustnie pozostałym studentom	5-10
Kolokwium 2 – w formie pisemnej odbędzie się na ostatnich zajęciach, obejmuje treści z zajęć nieobjętych w pierwszym kolokwium	26-50

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: PSYCHOLOGIA ŚRODOWISKOWA

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Agnieszka Młyniec (mgr inż. arch.) amlyniec@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student wyjaśnia wpływ środowiska na funkcjonowanie człowieka. • Student rozróżnia podstawowe metody badań w psychologii środowiskowej. • Student opisuje multidyscyplinarność psychologii środowiskowej oraz wkład różnych dziedzin nauki: psychologia, socjologia, antropologia, architektura, urbanistyka i geografia w rozwój psychologii środowiskowej. 	PS1_W1 PS1_W4
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich praktycznych. • Posługuje się terminologią stosowaną w psychologii środowiskowej. 	PS1_U10 PS1_U4 PS1_U9

	<ul style="list-style-type: none"> Planuje i organizuje pracę zespołową, współdziała z innymi osobami w ramach prac zespołowych i raportuje wynik tych prac ustnie i na piśmie. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. Poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności, a także postawy i zachowania. 	PS1_K7 PS1_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
Zajęcia 1: Wprowadzenie- czym jest psychologia środowiskowa	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 1:</u> Źródła i rozwój społecznej psychologii środowiskowej
Zajęcia 2: Percepcja środowiska i zdobywanie wiedzy na temat środowiska	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 2:</u> Psychologia środowiskowa w tradycji psychologii percepcji <u>Rozdział 6:</u> Percepcyjna i poznawcza schematyzacja środowiska
Zajęcia 3: Teorie wyjaśniające związek środowiska z zachowaniem	<ul style="list-style-type: none"> Bell, P. A., Greene, T. C., Fisher, J. D., & Baum, A. (2004). <i>Psychologia środowiskowa</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 4:</u> Teorie dotyczące relacji środowisko - zachowanie
Zajęcia 4: Stres środowiskowy: wpływ hałasu, pogody i klimatu, zagrożeń toksycznych i zanieczyszczeń na zachowanie	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 9:</u> Stres środowiskowy
Zajęcia 5: Przestrzeń osobista, terytorialność, zagęszczenie i zatłoczenie a dobrostan i zachowanie człowieka	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 7:</u> Przestrzeń personalna <u>Rozdział 8:</u> Terytorialność i zatłoczenie
Zajęcia 6: Jak architektura i urbanistyka wpływa na dobrostan i zachowanie człowieka	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 11:</u> Środowisko architektoniczne i urbanistyczne <u>Rozdział 16:</u> Programowanie, projektowanie i ewaluacja środowiska
Zajęcia 7: Projektowanie mieszkań i środowisk instytucjonalnych (szpitale, domy spokojnej starości, więzienia)	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 14:</u> Środowisko w ochronie zdrowia i korygowaniu zaburzeń zachowania
Zajęcia 8: Jak kształtować środowisko do pracy, nauki i wypoczynku	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 12:</u> Środowisko pracy <u>Rozdział 13:</u> Środowisko rekreacji i czasu wolnego <u>Rozdział 15:</u> Środowisko w edukacji i wychowaniu

Zajęcia 9: Natura i ochrona środowiska naturalnego	<ul style="list-style-type: none"> – Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. – <u>Rozdział 10:</u> Wartości i postawy wobec środowiska
Zajęcia 10: Wpływ środowiska na dobrostan i zachowanie człowieka w sytuacjach kryzysowych na przykładzie pandemii Covid- 19	<ul style="list-style-type: none"> – Need Book. Wnętrza 2020. Raport Concordia Design i Lab 150 – Jakość życia w domu w czasie pandemii. Raport końcowy. Łódź Design Festival

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Praca pisemna Zadanie zaliczeniowe w formie pracy pisemnej (eseju) wykonywane w małych zespołach i złożone na koniec semestru. Praca pisemna będzie polegała na zastosowaniu wiedzy zdobytej na zajęciach z wybranego przez studentów obszaru psychologii środowiskowej.	26 - 50
Zadania zespołowe na zajęciach Zadania realizowane w kilkusobowych zespołach w trakcie zajęć. Będą polegać na analizowaniu różnych zagadnień psychologii środowiskowej w oparciu o własne obserwacje i doświadczenia uczestników fakultetu oraz wiedzę teoretyczną przedstawioną na zajęciach.	5 - 30
Aktywny udział w zajęciach Aktywny udział w dyskusjach na zajęciach, dzielenie się swoimi opiniami w oparciu o wiedzę naukową zdobytą na zajęciach, a także aktywne słuchanie opinii innych. Raportowanie na zajęciach wyników prac zespołowych	10 - 20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: TERAPIA POZNAWCZA OPARTA NA UWAŻNOŚCI W ŻYCIU

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	mgr Aleksandra Gutkowska-Maciejuk e-mail: agutkowska-maciejuk@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student identyfikuje i opisuje koncepcję terapii poznawczej opartej na uważności. 	PS1_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	Literatura obowiązkowa
Sesja 1: Budzenie się z trybu automatycznego pilota	– Bernard. P, Cullen C., Kuyken W. (2020). <i>MBCT w życiu. Skrypt kursowy.</i> University of Oxford Mindfulness Centre, Fundacja Rozwoju Mindfulness.
Sesja 2: Inny sposób bycia: branie pod uwagę ciała	
Sesja 3: Skupianie rozproszonego umysłu	
Sesja 4: Rozpoznawanie reaktywności	
Sesja 5: Przyzwalanie i pozostawianie własnemu biegowi	
Sesja 6: Umiejętne reagowanie: myśli nie są faktami	
Sesja 7: Jak mogę najlepiej o siebie zadbać?	
Sesja 8: Uważność w życiu	
Sesja 9 i 10 (jednego dnia): Dzień uważności	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Praca domowa w formie pisemnej, w której student prezentuje model programu „Terapii poznawczej opartej na uważności w życiu”, jego cele i narzędzia oraz dzieli się refleksjami z udziału w zajęciach oraz obserwacjami z własnej praktyki uważności formalnej i nieformalnej, prowadzonej w ramach praktyki domowej. Oceniane będą: - dokładność i trafność opisu modelu, - dobór narzędzi, - jakość refleksji.	26-50

Aktywność na zajęciach, polegająca na uczestnictwie w ćwiczeniach i udzielaniu informacji zwrotnej.	10-23
Karty praktyki domowej, 9 sztuk (0-3 punkty przyznawane za każdą kartę).	15-27

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.
Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Dodatkowo osoby, które będą obecne na 6 zajęciach (w ramach sesji 1-8) oraz na Dniu Uważności (sesja 9 i 10) otrzymają zaświadczenie o udziale w kursie MBCT.

FAKULTET: MARKETING I REKLAMA: PERSPEKTYWA PSYCHOLOGICZNA

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Maciej Kościelniak mkoscielniak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student rozpoznaje terminologię używaną w psychologii marketingu i jej subdyscyplinach Student ma wiedzę na temat teorii oraz metod badawczych wykorzystywanych w psychologii marketingu. 	PS1_W7 PS1_W1
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę do celu rozwiązywania praktycznych problemów marketingowych; dokonać oceny istniejących rozwiązań; zaproponować kreatywne rozwiązania w celu optymalizacji procesów. Student posiada umiejętność planowania badań marketingowych, w tym tych wykorzystujących nowoczesne technologie (np. eyetracking) 	PS1_U3 PS1_U10

	<ul style="list-style-type: none"> • Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student planuje pracę zespołową identyfikując swoje zdolności i korzystając z nich dla dobra zespołu • Student krytycznie ocenia swój oraz innych osób wkład w pracę zespołową • Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K1 PS1_K3

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	Literatura obowiązkowa
Wstęp do marketingu <ul style="list-style-type: none"> – Czym marketing jest a czym nie jest? – Ewolucja klasycznego marketingu, – Podstawowe modele strategii i taktyki marketingowej (PESC, STP, SWAT). – Branding, czyli czym jest marka – Projektowanie person – <u>Omówienie projektu grupowego, podział na zespoły, pierwsze konsultacje</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Tyszka, T. (red.). (2014). <i>Psychologia ekonomiczna</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (rozdział 12). – Kotler, P., Keller, K. L. (2017). <i>Marketing</i>. Dom Wydawniczy REBIS. (s.3-17)
Badania marketingowe <ul style="list-style-type: none"> – Znaczenie badań w marketingu - warsztat – Porównanie badań jakościowych i ilościowych – Jak stawiać hipotezy ilościowe? – Jak zadawać odpowiednie pytania w badaniu jakościowym? – <u>Konsultacje projektów</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Kotler, P., Keller, K.L. (2017). <i>Marketing</i>. Dom Wydawniczy REBIS. (s. 107-119). – Maison, D. (2010). <i>Jakościowe metody badań marketingowych: jak zrozumieć konsumenta</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdział 1)
Psychologia marketingu <ul style="list-style-type: none"> – Psychologiczne aspekty "czterech P" marketingu. – Mechanizmy wpływu społecznego oraz perswazji w marketingu – Neuromarketing jako forma oddziaływania na umysły konsumentów - prawda czy mit? – <u>Prezentacja grupy 1 (badanie ilościowe)</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Wierzchoń, M., Orzechowski, J. (2010). <i>Nowe trendy w reklamie: między nauką a praktyką</i>. Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej "Academica". (rozdziały 1, 6)
Nowoczesne metody analityczne w marketingu i reklamie <ul style="list-style-type: none"> – Omówienie metod takich jak: eyetracker, EEG, GSR – Sposoby analizy danych psychologicznych i behawioralnych w marketingu i reklamie – <u>Konsultacje projektów</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Wąsikowska, B. (2015). Eye tracking w badaniach marketingowych. <i>Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego</i>, 863(36), 177-192. – Wierzchoń, M., Orzechowski, J. (2010). <i>Nowe trendy w reklamie: między nauką a praktyką</i>. Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej "Academica". (rozdział 6)
Proces projektowania graficznego <ul style="list-style-type: none"> – Techniki burzy mózgów – Psychologia percepcji bodźców graficznych 	<ul style="list-style-type: none"> – 10 wielkich zasad projektowania grafiki i 10 paradoksów każdego projektanta.

<ul style="list-style-type: none"> – Zasady kompozycji graficznej – <u>Prezentacja grupy 2 (badanie jakościowe)</u> 	<p>https://www.projektowaniegraficzne.pl/zasady-projektowania-grafiki-i-reklamy/</p> <ul style="list-style-type: none"> – Dabner, D., Calvert, S., Casey, A. (2012). <i>Szkoła projektowania graficznego. Podręcznik dla projektantów</i>. Wydawnictwo Arkady. (Podstawy kompozycji s.34-37; Reklama s.178-179)
<p>Psychologia reklamy</p> <ul style="list-style-type: none"> – Wprowadzenie do psychologii reklamy: historia, model AIDA, reklama jako komunikat perswazyjny, shockvertising. – Mechanizmy psychologiczne w reklamie. – Nowe trendy w reklamie: zmierzch ery konsumenta, początek ery prosumenta; reklama spersonalizowana. – <u>Konsultacje projektów</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Tyszka, T. (red.) (2014). <i>Psychologia ekonomiczna</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (rozdział 13).
<p>Analiza reklam medialnych</p> <ul style="list-style-type: none"> – Identyfikacja mechanizmów wykorzystywanych w reklamach telewizyjnych, prasowych i internetowych. – Ocena skuteczności reklam – <u>Prezentacja grupy 3 (praca kreatywna)</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Doliński, D. (2003). <i>Psychologiczne mechanizmy reklamy</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (rozdział III)
<p>Przeszłość oraz przyszłość marketingu</p> <ul style="list-style-type: none"> – Szczególne rodzaje marketingu (Ambient marketing, marketing szeptany, marketing polityczny, marketing czasu rzeczywistego, marketing mediów społecznościowych, kindermarketing). – Usability i User Experience – Wybrane techniki marketingowe (grywalizacja). – Przyszłość marketingu. – <u>Prezentacja grupy 4 (eyetracking)</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Lindström, M. (2009). <i>Zakupologia: prawda i kłamstwa o tym, dlaczego kupujemy</i>. Wydawnictwo Znak. (rozdział 1) – Tkaczyk, P. G. (2012). <i>GRYWALIZACJA. Jak zastosować mechanizmy gier w działaniach marketingowych</i>. Helion. (poziom 6: Marka jako gra)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

Student uzyskuje tylko jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Całościowa ocena z przedmiotu jest sumą punktów uzyskanych za wykonanie obowiązkowych i dodatkowych zadań realizowanych w ramach wszystkich form zajęć wchodzących w skład przedmiotu.

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny, obejmujący całość treści przedstawionych na zajęciach opisanych w literaturze obowiązkowej. Forma mieszana: test jednokrotnego wyboru oraz pytania otwarte.	21-40
Realizacja projektu zespołowego wraz z zaprezentowaniem efektów pracy na forum grupy oraz przygotowaniem raportu pisemnego.	25-50
Zaangażowanie w pracę zespołową	5-10
RAZEM:	51-100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: MYŚLENIE O PRZYSZŁOŚCI: TEORIA, BADANIE I ZASTOSOWANIE W PRAKTYCE

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Kamil Janowicz kjanowicz@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student wymienia i omawia kluczowe koncepcje dotyczące różnych form myślenia o przyszłości; Student wymienia i opisuje wybrane narzędzia oraz metody do badania poszczególnych form myślenia o przyszłości. 	PS1_W2 PS1_W1
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych; Student potrafi zastosować wybrane narzędzia oraz metody do badania poszczególnych form myślenia o przyszłości i zinterpretować ich wyniki. Student potrafi zaprojektować interwencję psychologiczną wykorzystującą różne formy wewnętrznej aktywności prospektywnej. 	PS1_U10 PS1_U3

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7
------------------------------	---	--------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa – udostępniona przez prowadzącego zajęcia
Taksonomia różnych form myślenia o przyszłości	<ul style="list-style-type: none"> – Kutra, G. (2008). <i>Aktywność prospektywna młodzieży</i>. Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN. (r. 1.) – Szpunar, K. K., Spreng, R. N., & Schacter, D. L. (2014). A taxonomy of propection: Introducing an organizational framework for future-oriented cognition. <i>Proceedings of the National Academy of Sciences</i>, 111(52), 18414-18421.
Perspektywa czasu i orientacja czasowa – teoria i pomiar	<ul style="list-style-type: none"> – Janowicz, K. (2022). <i>Wybrane czynniki związane z kształtowaniem się wizji własnego dorosłego życia w okresie wylaniającej się dorosłości</i>. Niepublikowana rozprawa doktorska. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. (r. 4.1.3., 6.2.4., 6.2.5., 6.6.3.). – Kutra, G. (2008). <i>Aktywność prospektywna młodzieży</i>. Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN. (r. 2.) – Zimbardo, P. G. & Boyd, J. N. (2015). Putting time in perspective: A valid, reliable individual-differences metric. W: M., Stolarski, N., Fieulaine, i W. van Beek (Red.), <i>Time perspective theory; review, research and application. Essays in Honor of Phillip G. Zimabrdo</i> (s. 1-27,51-52). Springer.
Cele, intencje, Marzenie	<ul style="list-style-type: none"> – Janowicz, K. (2022). <i>Wybrane czynniki związane z kształtowaniem się wizji własnego dorosłego życia w okresie wylaniającej się dorosłości</i>. Niepublikowana rozprawa doktorska. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. (r. 2.5, 2.6.). – Kutra, G. (2008). <i>Aktywność prospektywna młodzieży</i>. Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN. (r. 3.1., 3.3.-3.6.) – Levinson, D. J. (1988). <i>The seasons of a man's life</i>. Alfred A. Knopf. (r. 6.1.)
Tworzenie koncepcji własnego życia	<ul style="list-style-type: none"> – Czerwińska-Jasiewicz, M. (2005). <i>Rozwój psychiczny młodzieży a jej koncepcje dotyczące własnego życia</i>. Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN. (s. 42 – 50, 71-74). – Janowicz, K. (2022). <i>Wybrane czynniki związane z kształtowaniem się wizji własnego dorosłego życia w okresie wylaniającej się dorosłości</i>. Niepublikowana rozprawa doktorska. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. (r. 2.9.)
Plany i strategie realizacji celów	<ul style="list-style-type: none"> – Janowicz, K. (2022). <i>Wybrane czynniki związane z kształtowaniem się wizji własnego dorosłego życia w okresie wylaniającej się dorosłości</i>. Niepublikowana rozprawa doktorska. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. (r. 2.7.) – Kutra, G. (2008). <i>Aktywność prospektywna młodzieży</i>. Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN. (r. 3.6.-3.8.) – Szpunar, K. K., Spreng, R. N., & Schacter, D. L. (2014). A taxonomy of propection: Introducing an organizational framework for future-oriented cognition. <i>Proceedings of the National Academy of Sciences</i>, 111(52), 18414-18421.

Dokonywanie predykcji nt. przyszłości	<ul style="list-style-type: none"> – Jefferson, A., Bortolotti, L., & Kuzmanovic, B. (2017). What is unrealistic optimism? <i>Consciousness and cognition</i>, 50, 3-11. – Szpunar, K. K., Spreng, R. N., & Schacter, D. L. (2014). A taxonomy of propection: Introducing an organizational framework for future-oriented cognition. <i>Proceedings of the National Academy of Sciences</i>, 111(52), 18414-18421.
Symulacje własnej przyszłości	<ul style="list-style-type: none"> – Janowicz, K. (2020). Zagadnienia metodologiczne związane z badaniem wizji własnego rodzicielstwa. W: L. Bakiera (Red.), <i>Rodzicielstwo. Ujęcie interdyscyplinarne</i> (s. 261-278.) Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM. – Janowicz, K. (2022). <i>Wybrane czynniki związane z kształtowaniem się wizji własnego dorosłego życia w okresie wyłaniającej się dorosłości</i>. Niepublikowana rozprawa doktorska. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. (r. 2., 3., 5., 6.6.1., 6.10.1., 6.10.2.). – Szpunar, K. K., Spreng, R. N., & Schacter, D. L. (2014). A taxonomy of propection: Introducing an organizational framework for future-oriented cognition. <i>Proceedings of the National Academy of Sciences</i>, 111(52), 18414-18421.
Epizodyczne myślenie przyszłościowe	<ul style="list-style-type: none"> – D'Argembeau, A., Lardi, C., & Van der Linden, M. (2012). Self-defining future projections: Exploring the identity function of thinking about the future. <i>Memory</i>, 20 (2), 110-120. – Schacter, D.L., Benoit, R.G., & Szpunar, K.K. (2017). Episodic future thinking: mechanisms and functions. <i>Current Opinion in Behavioral Sciences</i>, 17, 41 – 50.
Możliwe Ja	<ul style="list-style-type: none"> – Markus, H., & Nurius, P. (1986). Possible selves. <i>American Psychologist</i>, 41, 954-969.
Projektowanie interwencji psychologicznych z wykorzystaniem wewnętrznej aktywności prospektywnej	<ul style="list-style-type: none"> – Altintas, E., Karaca, Y., Moustafa, A., & El Haj, M. (2020). Effect of best possible self intervention on situational motivation and commitment in academic context. <i>Learning and Motivation</i>, 69, 101599. – Schacter, D.L., Benoit, R.G., & Szpunar, K.K. (2017). Episodic future thinking: mechanisms and functions. <i>Current Opinion in Behavioral Sciences</i>, 17, 41 – 50.

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale

- Atance, C. M., & O'Neill, D. K. (2001). Episodic future thinking. *Trends in cognitive sciences*, 5 (12), 533–539.
- Gagne, F.M., & Lydon, E. (2001). Mind-Set and Close Relationships: When Bias Leads to (In)accurate Predictions. *Journal of Personality and Social Psychology*, 81(1), 85–96. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.81.1.85>
- Janowicz, K., & Ciesielski, P. (2021). Perspektywa czasu i wartości życiowe a zachowania studentów w okresie zawieszenia stacjonarnych zajęć dydaktycznych na początku pandemii SARS-COV-2 (COVID-19). *Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, sectio J–Paedagogia-Psychologia*, 34(2), 105-132.
- Janowicz, K. (in press). Development and Validation of the Questionnaire of the Vision of Own Parenting (QVOP). *Psychologia Rozwojowa*.
- Kutra, G. (2017). Modyfikowanie gotowości do zachowań ryzykownych u młodzieży o różnicowanym poziomie lęku poprzez wzbudzenie aktywności prospektywnej. *Psychologia Wychowawcza*, 54 (12), 97-107. <https://doi.org/10.5604/01.3001.0011.7858>

- Liberska, H. (2004). *Perspektywy temporalne młodzieży. Wybrane uwarunkowania*. Wydawnictwo Naukowe UAM. (r. 1., 2.)
- Schacter, D. L., Addis, D. R., & Buckner, R. L. (2007). Remembering the past to imagine the future: the prospective brain. *Nature Reviews Neuroscience*, 8(9), 657-661. <https://doi.org/10.1038/nrn2213>
- Seligman, M. E., Railton, P., Baumeister, R. F., & Sripada, C. (2013). Navigating into the future or driven by the past. *Perspectives on Psychological Science*, 8(2), 119-141.
- Timoszyk-Tomczak, C. (2010). Charakterystyka celów wyznaczanych przez ludzi młodych. *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Studia Sociologica*, 20, 153-171.
- Weinstein, N.D. (1980). Unrealistic Optimism About Future Life Events. *Journal of Personality and Social Psychology*, 39 (5), 806 – 820. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.39.5.806>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Kolokwium pisemne (zróżnicowana forma pytań) – na zajęciach nr 7	26-50
Przygotowanie projektu grupowego Projekt grupowy będzie dotyczył przygotowania planu interwencji psychologicznej opartej o wybrany rodzaj myślenia o przyszłości. Na ocenę tej aktywności składać się będzie:	15-30
1) opis podstaw teoretycznych oraz uzasadnienie założeń zaplanowanej interwencji;	3-6
2) opis grupy docelowej wraz z uzasadnieniem skierowania do niej planowanej interwencji;	3-6
3) czytelność i precyzyjność opisu planowanej interwencji;	3-6
4) precyzyjność opisu spodziewanych efektów interwencji wraz z opisanymi sposobami ich weryfikacji (ewaluacji skuteczności interwencji);	3-6
5) spełnianie wymogów formalnych (zachowanie wskazanej struktury opisu projektu, zmieszczenie się w limitach długości opisu, prawidłowe cytowanie literatury zgodne z APA7); prawidłowa edycja i korekta tekstu (poprawność językowa, formatowanie zgodne ze wskazaniami	3-6
Zadania domowe	5-10
Przygotowanie i przedstawienie na zajęcia prezentacji	5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: WYZWANIA WSPÓŁCZESNEJ ORGANIZACJI

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Małgorzata Klimka-Kołyśko mklimka-kolysko@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student identyfikuje zagrożenia funkcjonowania człowieka we współczesnych organizacjach; Student wymienia czynniki wspierające zdrowie psychosomatyczne pracownika. 	PS1_W2
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Psychospołeczne zagrożenia w miejscu pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stres w miejscu pracy; - konsekwencje stresu w miejscu pracy; - występowanie i stresogenność cech pracy; - Profilaktyka stresu w organizacjach. 	<ul style="list-style-type: none"> – Cichosz, A. (2018). Zarządzanie stresem w organizacji. Difin – Czerw, A. (2017). <i>Psychologiczny model dobrostanu w pracy</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN – Hamilton, Ch. (2011). <i>Skuteczna Komunikacja w Biznesie</i>, Wyd. PWN – Kowalewski, K, Moczydłowska, J. (2020). <i>Patologie i dysfunkcje w organizacji</i>. Wydawnictwo Difin – Roźnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo naukowe PWN
<p>Wypalenie zawodowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - modele wypalenia zawodowego; - przyczyny i źródła wypalenia; - skutki wypalenia zawodowego oraz profilaktyka zjawiska. 	
<p>Pracoholizm:</p> <ul style="list-style-type: none"> - definicje pracoholizmu i nadmiernego zaangażowania w pracę; - Typologia pracoholizmu; - Przyczyny i konsekwencje pracoholizmu. 	
<p>Konflikt w miejscu pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojęcie konfliktu w miejscu pracy; - zarządzanie przez konflikt; - modele i strategie zarządzania konfliktami w organizacji. 	
<p>Mobbing i dyskryminacja w miejsc pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - definicja, rodzaje i zakres mobbingu; - uwarunkowania mobbingu; - konsekwencje i przeciwdziałanie przemocy w pracy. 	
<p>Pozytywne komunikacja w miejscu pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - modele komunikowania w organizacjach; - skuteczna komunikacja wewnętrzna w firmie; - komunikacja strategiczna w organizacji. 	
<p>Motywacja, zaangażowanie, satysfakcja:</p> <ul style="list-style-type: none"> - koncepcje motywacji w pracy, - strategie i działania zwiększające zaangażowanie pracowników, - satysfakcja i dobrostan pracowniczy. 	
<p>Zarządzanie organizacjami wielokulturowymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - komunikacja inkluzywna w organizacjach; - Wielokulturowe kultury organizacyjne. 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny zawierający: - 25 pytań testowych (min. 26 pkt. - max. 50 pkt.) - 5 pytań otwartych (min. 25 max. 50 pkt.)	51-100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: TECHNIKI RELAKSACYJNE

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	Dr Agnieszka Mościcka-Teske amoscicka-teske@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna techniki relaksacyjne. Posiada wiedzę na temat ich form i ograniczeń w stosowaniu. Student rozumie zasady stosowania oraz zna podstawy etyczne stosowania technik relaksacyjnych 	PS1_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi odpowiednio przeprowadzić trening relaksacyjny na podstawie wybranej techniki. 	PS1_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest świadomy poziomu swoich umiejętności, rozumie, że kompetencje profesjonalne trzeba szkolić i rozwijać przez całe życie. Student jest wrażliwy na kwestie etyczne w procesie pracy psychologicznej z klientem/pacjentem. 	PS1_K7 PS1_K1

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wprowadzenie do technik relaksacyjnych: rodzaje, zasady stosowania, ograniczenia	Grochmal, S. (1979). <i>Teoria i metodyka ćwiczeń relaksowo-koncentrujących</i> . Warszawa: PZWL Radoń, S. (2017). <i>Czy medytacja naprawdę działa?</i> Warszawa: WAM Radoń, S. (2020). <i>Co naprawdę działa w medytacji?</i> Warszawa: WAM
Techniki oddechowe	
Trening autogeny Schultza	
Wizualizacja	
Trening Jacobsona	
Techniki medytacyjne	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Kolokwium końcowe (pisemne)	21-40
Praca zaliczeniowa – przeprowadzenie treningu opartego na wybranej technice relaksacyjnej. Złożenie opisu przeprowadzonego treningu (uwzględniającego: temat, rodzaj, czas trwania, uczestników, warunki brzegowe, pomoce, tekst treningu).	30-60

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Kryteria oceniania pracy zaliczeniowej	Punktacja
Poprawność merytoryczna - autorskie opracowanie treści, przygotowanie kontekstu do pracy (np. muzyka, dźwięki, pomoce, oświetlenie), właściwe przeprowadzenie treningu (wprowadzenie, trening, zakończenie)	20-40
Poprawność językowa opisu, APA - stosowanie adekwatnego słownictwa profesjonalnego oraz standardów APA	5-10
Poprawność etyczna - przeprowadzenie sesji z zachowaniem zasad etyki zawodu psychologa	5-10
Razem	30-60

Fakultet: PSYCHOLOGIA POZYTYWNA

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Agnieszka Czerw, aczerw1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student rozpoznaje, definiuje i opisuje najważniejsze teorie dobrostanu w nurcie psychologii pozytywnej. 	PS1_W2
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa Obowiązuje na kolokwium organizowanym na ostatnim wykładzie
<p>Wykład 1 Filozoficzne, historyczne źródła psychologii pozytywnej</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Czapiński, J. (2004). Spotkanie dwóch tradycji: hedonizmu i eudajmonizmu. W: J. Czapiński (red.), <i>Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu, zdrowiu, sile i cnotach człowieka</i> (13-17). Wydawnictwo PWN – Seligman, M.(2004). Psychologia pozytywna. W: J. Czapiński (red.), <i>Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu, zdrowiu, sile i cnotach człowieka</i> (18-32). Wydawnictwo PWN
<p>Wykład 2 i 3 Subiektywne pozytywne doświadczanie swojego życia</p> <ul style="list-style-type: none"> • Poczucie szczęścia w życiu • Pozytywny bilans emocjonalny w życiu • Satysfakcja z życia • Poczucie sensu życia 	<ul style="list-style-type: none"> – Czerw, A. (2017). <i>Psychologiczny model dobrostanu w pracy. Wartość i sens pracy</i>. Wydawnictwo PWN. [rozdział 2 „Dobrostan jako pojęcie ogólne dotyczące różnych obszarów życia”, s. 20-40] – Jasielska, D. (2014). Co sprawia, że jesteśmy szczęśliwi. Udane życie z perspektywy psychologicznej. Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego. [rozdział 1.3 „Psychologiczne koncepcje szczęścia”, s 27-32
<p>Wykład 4-6 Pozytywne cechy podmiotu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zasoby osobiste • Siły charakteru 	<ul style="list-style-type: none"> – Trzebińska, E. (2008). <i>Psychologia pozytywna</i>. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne. [rozdział 5.3 „Właściwości psychiczne”, s. 66-115]
<p>Wykład 7 Pozytywne społeczeństwo i instytucje Obszary aplikowania perspektywy psychologii pozytywnej do psychologii stosowanej</p> <ul style="list-style-type: none"> • Praca i organizacja – perspektywa psychologii pozytywnej • Edukacja i rozwój – perspektywa psychologii pozytywnej • Zdrowie – perspektywa psychologii pozytywnej 	<ul style="list-style-type: none"> – Trzebińska, E. (2008). <i>Psychologia pozytywna</i>. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne. [część III „Oddziaływania psychologiczne na rzecz dobrego życia” s. 121-182]
<p>Wykład 8 Obszary aplikowania perspektywy psychologii pozytywnej do psychologii stosowanej – uzupełnienie Kolokwium zaliczeniowe</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Kolokwium (w formie mieszanej, pytania otwarte i zamknięte) na ostatnim wykładzie.	26-50
Zadania indywidualne lub zespołowe realizowane w trakcie wykładu i dotyczące treści omawianych na tych wykładach.	5-10
2 zadania zespołowe (3-4 osoby) realizowane pomiędzy wykładami jako zadania domowe. Zadania opierają się odpowiednio na treściach wykładów nr 2-3 oraz 4-6 Zadanie 1 - doświadczenia swojego życia <ul style="list-style-type: none"> • Kryterium oceny: • Wartość artykułu naukowego • Omówienie celów, metodologii i wniosków z badania • Autorskie zastosowanie wniosków z tego badania do działań praktycznych związanych z doświadczeniem swojego życia Zadanie 2 - pozytywne cechy podmiotu Kryterium oceny: <ul style="list-style-type: none"> • Wartość artykułu naukowego • Omówienie celów, metodologii i wniosków z badania • Autorskie zastosowanie wniosków z tego badania do działań praktycznych związanych ze wzmacnianiem zasobów osobistych	20-40

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: PSYCHOLOGIA NAŚLADOWNICTWA W KONTEKŚCIE SPOŁECZNYM I ZAWODOWYM

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Weronika Trzmielewska, wtrzmielewska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
Wykład	24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołania do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna najważniejsze teorie naukowe, wyniki badań i mechanizmy wyjaśniające wykorzystywane w psychologii naśladownictwa. 	PS1_W1
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Teorie i definicje naśladownictwa (4h). Rozważymy czy mimikra a modelowanie to takie samo zjawisko; czy pomiędzy terminami takimi jak zgodność posturalna, zarażanie afektywne, odzwierciedlanie postawy itd. można postawić znak równości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kulesza, W. (2016). <i>Efekt kameleona. Psychologia naśladownictwa</i>. Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, s. 51–58. – Wróbel, M. (2016). <i>Zarażanie afektywne: O procesie transferu emocji i nastroju między ludźmi</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 13–38.
<p>Funkcje naśladowania (4h). Zastanowimy się czy rodzimy się z umiejętnością kopiowania cudzych zachowań, czy naśladowujemy siebie wzajemnie ponieważ chcemy: przetrwać w środowisku; uczyć się; nawiązywać relacje społeczne itd.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kulesza, W. (2016). <i>Efekt kameleona. Psychologia naśladownictwa</i>. Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, 15–16, 21–24. – Wróbel, M. (2016). <i>Zarażanie afektywne: O procesie transferu emocji i nastroju między ludźmi</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 38–52.
<p>Zmienne odpowiadające za naśladowanie (4h). Porozmawiamy o tym czy częściej naśladowują innych ludzie dobrze czujący się w bliskich relacjach, czy odwrotnie przejawiający oznaki wycofania społecznego.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kulesza, W. (2016). <i>Efekt kameleona. Psychologia naśladownictwa</i>. Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, s. 51–131. – Wróbel, M. (2016). <i>Zarażanie afektywne: O procesie transferu emocji i nastroju między ludźmi</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 52–91.
<p>Skutki (zyski i straty) wynikające z naśladownictwa (4h). Powszechnie jest stanowisko mimikry jako „społecznego spoiwa” na kształt kleju, który ludzi zbliża do siebie. Rozpatrzymy czy psychologowie są do takich wniosków upoważnieni.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kulesza, W. (2016). <i>Efekt kameleona. Psychologia naśladownictwa</i>. Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, 18–19, 141–196.
<p>Metodologia i bieżący stan badań (4h). Omówimy różne metodologie, przedstawimy występujące sprzeczności.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kulesza, W. (2016). <i>Efekt kameleona. Psychologia naśladownictwa</i>. Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, 199–226.
<p>Praktyczne implikacje (4h). Zastanowimy się w jakich obszarach praktycznych można wykorzystać wiedzę z zakresu naśladownictwa. Pomyślimy o zagrożeniach (np. w kwestii mimikry jako techniki ułatwiającej odnalezienie miłości życia i modnych porad internetowych typu: „naśladowaj a zacznie iskrzyć”) oraz konsekwencji do jakich mogą te niepoparte badawczo obietnice prowadzić.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Alder, H., Heather, B. (2013). <i>NLP w 21 dni</i>. Dom Wydawniczy REBIS. – Wyrwicka, W. (2001). <i>Naśladownictwo w zachowaniu się ludzi i zwierząt</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 21–26; 27–43; 53–64. – Bootham, N. N. (2010). <i>Sposób na miłość. Jak rozkochać kogoś w sobie w 90 minut</i>. Wydawnictwo Helion S.A. 124–126. – Wróbel, M. <i>Zarażanie afektywne w pracy. Podłoże i skutki kolektywnych emocji i nastrojów</i>. <i>Medycyna Pracy</i>, (61), 2, s. 223–232. – Sikorski, W. (2013). <i>Komunikacja terapeutyczna: Relacja pozastawna</i>. Oficyna Wydawnicza „Impuls”, s. 166–167.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian 1 (pisemny). Obowiązuje zakres wiedzy z wykładu 1 i 2 (opracowanie literatury obowiązkowej i materiału wykładowego). Sprawdzian odbędzie się na wykładzie 4 (będzie obejmował pytania testowe a, b, c, d oraz pytania otwarte).	20-40
Sprawdzian 2 (pisemny). Obowiązuje zakres wiedzy z wykładu 3,4,5 (opracowanie literatury obowiązkowej i materiału wykładowego). Sprawdzian odbędzie się na wykładzie 8– tzn. ostatnim (będzie obejmował pytania testowe oraz otwarte).	31-60

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: WPROWADZENIE DO PODEJŚĆ OPARTYCH NA WSPÓŁCZUCIU

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	Fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	Dr Julia E. Wahl, jwahl@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna podstawy podejść opartych na współczuciu. 	PS1_W2
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1: WPROWADZENIE DO WSPÓŁCZUCIA ORAZ ĆWICZENIA OPARTE NA WSPÓŁCZUCIU. 1. Teoria: Czym jest i czym nie jest współczucie? Jego zastosowania (gdzie, z kim, jak praktykować, różne programy szkoleniowe - implikacje kliniczne/terapeutyczne i badawcze); trzy przepływy współczucia; blokady i lęki przed współczuciem; znaczenie intencji. 2. Praktyka: Wprowadzenie do praktyk opartych na współczuciu (+ In- i Enquiry): Jak praktykować i odblokować współczucie: wstępne praktyki (intencja, kojąco-rytmiczny oddech i wyobrażenia).</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Chapin, H. L., Darnall, B. D., Seppala, E. M., Doty, J. R., Hah, J. M., & Mackey, S. C. (2014). Pilot study of a compassion meditation intervention in chronic pain. <i>Journal of Compassionate Health Care</i>, 1(1), 4. http://doi.org/10.1186/s40639-014-0004-x – Gilbert, P. (2012). Compassion focused therapy. In W. Dryden (Ed.), <i>Cognitive behaviour therapy</i> (pp. 140–165). London, UK: Sage. – Gilbert, P. (2014). The origins and nature of compassion focused therapy. <i>British Journal of Clinical Psychology</i>, 53, 6–41. – Peper, E. & Tibbetts, V. (1994). Effortless diaphragmatic breathing. <i>Physical Therapy Products</i>, 6(2), 67-71. – Peper, E., & Tibbetts V. (1997). Changes in breathing patterns by meadow and concrete implications for health. <i>Biological psychology</i>, 46(1). 8-8. <p>Literatura dodatkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Bonanno, G. A., Romero, S. A., & Klein, S. I. (2015). The temporal elements of psychological resilience: An integrative framework for the study of individuals, families, and communities. <i>Psychological Inquiry</i>, 26(2), 139-169. – Chismar, D. (1988). Empathy and sympathy: The important difference. <i>Journal of Value Inquiry</i>, 22(4), 257-266. – Peters, D., & Calvo, R. (2014). Compassion vs. Empathy: Designing for Resilience. <i>Interactions</i>, 21(5), 48–53.
<p>Temat 2: WSPÓŁCZUCIE WOBEC SIEBIE I ODWAGA. 1. Teoria: Różnice między współczuciem, empatią, poczuciem własnej wartości, altruizmem i miłością; różnice między współczuciem a uważnością; współczucie dla ciemnej strony (różnych aspektów siebie); fizjologiczne implikacje praktyk opartych na współczuciu. 2. Praktyka (+ In- i Enquiry): oparta na różnych modalnościach, które mogą obejmować oddychanie, wyobrażenia, pracę z ciałem, metodę działania, pracę z głosem, pracę refleksyjną.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Costa, J., & Pinto-Gouveia, J. (2011). Acceptance of pain, self-compassion and psychopathology: using the chronic pain acceptance questionnaire to identify patients' subgroups. <i>Clinical Psychology & Psychotherapy</i>, 18(4), 292–302. http://doi.org/10.1002/cpp.718 – Caldwell, C., & Victoria, H. K. (2011). Breathwork in body psychotherapy: Towards a more unified theory and practice. <i>Body, Movement and Dance in Psychotherapy</i>, 6, 89–101. – Hannah S.T., Sweeney P.J., & Lester P.B. (2007). Toward a courageous mindset: The

	<p>subjective act and experience of courage. <i>Journal of Positive Psychology</i>, 2, 129–135.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Kirby, J. N. (2016). Compassion interventions: The programs, the evidence, and implications for research and practice. <i>Psychology and Psychotherapy: Theory, Research and Practice</i>, 90(3), 432–455.
<p>Temat 3: WSPÓŁCZUCIE ZE STRONY INNYCH, A GODNOŚĆ</p> <p>1. Teoria: Pojęcie godności własnej i innych - co oznacza, jak jest związana ze współczuciem i wspólnym człowieczeństwem; co ją przywraca; Odwaga i współczucie.</p> <p>2. Praktyka (+ In- i Enquiry): w oparciu o różne modalności, które mogą obejmować oddychanie, imaginację, bodywork, method acting, voicework, pracę refleksyjną - dodatkowe ćwiczenia dotyczące godności.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Gallace, A., & Spence, C. (2010). The science of interpersonal touch: An overview. <i>Neuroscience and Biobehavioural Reviews</i>, 34, 246–259. – Germer, C. K., & Neff, K. D. (2013). Self-compassion in clinical practice. <i>Journal of Clinical Psychology</i>, 69(8), 856–67. http://doi.org/10.1002/jclp.22021 – Wahl, J., Sheffield, D. et al. (2018). Development of a compassion-based training for cancer (CforC) curriculum for female breast cancer patients in stages I-III and cancer survivors. Origins, rationale and initial observations. <i>Mindfulness and Compassion</i> 3(1) 47-76
<p>Temat 4: WSPÓŁCZUCIE WOBEC INNYCH I WSPÓLNE CZŁOWIECZEŃSTWO</p> <p>1. Teoria: Wspólne człowieczeństwo w filozofii, polityce i naukach społecznych (m.in. Kristen Monroe, Raimond Gaita, Martha Nussbaum).</p> <p>2. Praktyka (+ In- i Enquiry): oparta na różnych modalnościach, które mogą obejmować oddychanie, wyobrażenia, pracę z ciałem, metodę aktorską, pracę z głosem, pracę refleksyjną - dodatkowe ćwiczenia dotyczące wspólnego człowieczeństwa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Vanden Eynde, M. (2004). Reflection on Martha Nussbaum's Work on Compassion from a Buddhist Perspective. <i>Journal of Buddhist Ethics</i>, 11, 46-67. – Sprecher, S. & Fehr, B. (2005). Compassionate love for close others and humanity. <i>Journal of Social and Personal Relationships</i>, 22, 629-651. – Mantovani, A.M., Fregonesi, C.E.P.T., Lorençon, i R.M.R, Savian, N.U., Palma, M.R., Salgado A.S.I., de Oliveira, L.V., & Parreira, R.B. (2016). Immediate Effect of Basic Body Awareness Therapy on Heart Rate Variability. <i>Complementary Therapies in Clinical Practice</i>, 22, 8-11. – Trowbridge, R., & Ferrari, M. (2011). Special Issue: Sophia and phronesis in psychology, philosophy, and traditional wisdom. <i>Research in Human Development</i>, 8(2).
<p>Temat 5: DALSZE ZASTOSOWANIA I ASPEKTY WSPÓŁCZUCIA</p> <p>1. Więcej zastosowań w realnym życiu i praktyce psychologicznej; pogłębienie rozumienia mądrości.</p> <p>2. Praktyka (+ In- i Enquiry): oparta na różnych modalnościach, które mogą obejmować oddychanie, wyobrażenia, bodywork, method</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Birren, J. E., & Fisher, L. M. (1990). The elements of wisdom: Overview and integration. In R. Sternberg (Ed.), <i>Wisdom: Its nature, origins, and development</i> (pp. 317–332). New York: Cambridge University Press. – Csikszentmihalyi, M., & Rathunde, K. (1990). The psychology of wisdom: an evolutionary interpretation. In R. J. Sternberg (Ed.), <i>Wisdom: its nature, origins, and</i>

acting, voicework, pracę refleksyjną + dodatkowe ćwiczenia dotyczące mądrości.	development. Cambridge: Cambridge University Press.
Temat 6: PODSUMOWANIE I REFLEKSJE KOŃCOWE 1. Praktyka + wspólnota doświadczeń. 2. Prezentacje studentów i osobiste refleksje. 3. Słowa końcowe i wnioski.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Napisanie osobistych refleksji na podstawie prezentowanego materiału.	26-50
Prezentacja wykonana w grupach 2-3 osobowych (projekt).	25-50

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: ZAKAZAĆ CZY ZMNIJSZYĆ ZAGROŻENIE? REDUKCJA SZKÓD JAKO PODEJŚCIE DO ZDROWIA PUBLICZNEGO I PRAW CZŁOWIEKA

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Katarzyna Kowalczyk kkowalczyk2@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student definiuje pojęcie redukcji szkód. Student potrafi podać przykłady działań związanych z redukcją szkód w życiu codziennym i zdrowiu publicznym. 	PS1_W4
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. Student umie znaleźć informacje dotyczące redukcji szkód w Polsce i na świecie. 	PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
Temat 1. Wprowadzenie do redukcji szkód - (filozofia i historia redukcji szkód) – część 1	– Harm Reduction (2015), Open Society Foundations, dostępne online tutaj
Temat 2. Wprowadzenie do redukcji szkód - (główne założenia redukcji szkód, kluczowe terminy) – część 2	– Harm Reduction (2015), Open Society Foundations, dostępne online tutaj
Temat 3. Podejście oparte na dowodach (evidence based) (redukcja szkód w praktyce, przykłady interwencji w ramach zdrowia publicznego – część 1	– EMCDDA (2010) Harm reduction: evidence, impacts and challenges, Rozdział 8,9 Dostępne tutaj
Temat 4. Podejście oparte na dowodach (evidence based) (redukcja szkód w praktyce, przykłady interwencji w ramach zdrowia publicznego) – część 2	– EMCDDA (2010) Harm reduction: evidence, impacts and challenges, Rozdział ,10 Dostępne tutaj
Temat 5. Redukcja szkód a prawa człowieka (organizacje konsumentów/użytkowników typu "grass root", kryminalizacja i dekryminalizacja, NGOs w obronie praw człowieka)	– Polityka narkotykowa w Portugalii (2011) Open Society Foundations (prowadzący zamieści materiał).
Temat 6. Advocacy - walka o poszanowanie praw człowieka (praca seksualna, używanie narkotyków i innych substancji psychoaktywnych (np. nikotyny)	– Shapiro, H. (2029). Redukcja szkód wywołanych paleniem tytoniu i prawo do zdrowia, London. Do pobrania tutaj
Temat 7. Redukcja szkód w Polsce	– Charmast, J. (2022). Raport Biura Rzecznika Praw Osób Uzależnionych 2022. Warszawa. Dostępny tutaj .
Temat 8. Redukcja szkód a przeciwdziałanie stygmatyzacji (rodzaje stygmatyzacji, stygmatyzacja tzw. grup kluczowych, dostępność interwencji)	– Piotr Świtaj (2014). Wartości i świadomość społeczna, rozdział 4.3.1 [w:] Ochrona Zdrowia Psychicznego w Polsce. Wyzwania, plany, bariery, dobre praktyki. Raport RPO. Warszawa: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich. Dostępny tutaj
Temat 9. Polityka i redukcja szkód (Światowa organizacja Zdrowia, Fundusz Globalny , podejście oparte na kontroli vs podejście oparte na redukcji szkód).	– Ruger, J. P., & Yach, D. (2009). The Global Role of the World Health Organization. Global health governance: the scholarly journal for the new health security paradigm, 2(2), 1–11. Artykuł dostępny tutaj

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania:

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51-100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Kolokwium w formie testu jednokrotnego wyboru	35-70
Quizy na zajęciach	8-15
Uczestnictwo w pracach grupowych	8-15

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.
Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.